

Filistin halkı teslim olmayacak

Gazze'ye yönelik uzun süredir devam eden ekonomik abluka yetmezmiş gibi İsrail askeri saldırganlığı süresince şehri gıdasız, susuz, elektriksiz ve gazsız bırakarak Gazzelileri açlıkla terbiye etmeye çalışmaktadır.

Bunlarla da yetinmeyen İsrail hastaneleri, halkın sığındığı okulları, mezarlıkları, BM'nin tesislerini de açıkça, tüm

TV'lerin gözü önünde ve herhangi bir bahane bulmaya dahi gerek duymadan vurmaktadır.

Buna rağmen Filistinliler direnmeye, dünya çapında halkların öfke ve tepkisi büyümeğe devam etmekte, ölüm kusmasına rağmen günler geçtikçe İsrail politik ve askeri açıdan daha çözümsüz bir batağa battığını daha iyi görmektedir.

Economist dergisinin "Yüzyıllık Savaş" başlığı ile tanımladığı İsrail işgali ve Filistin direnişinin uzun süre daha devam edeceği açıktır. **Nesilden nesile aktarılan direniş bilinci türlü katliamlara, planlara, politik uyanıklıklara rağmen bitmemekte, özgürlük ve bağımsızlık talebi yok edilememektedir.** □ Sayfa 9

İŞÇİ-KÖYLÜ

umutyayimcilik@ttmail.com

Sayı: 33

*23 Ocak-5 Şubat 2009 *Fiyatı: 1.50 TL *ISSN: 1307-878X

Okurlarımızın dikkatine

Gazetemizin fiyatı bu sayımızdan itibaren 1.50 TL olarak değişmiştir. Anlayışla karşılayacağınıza inanıyoruz.

İşçi-köylü Gazetesi

Sınıf mücadelesine dalgakıran: Dalgalarla Ergenekon

✓ Ergenekon davası/operasyonu, egemen sınıflar arası klik çatışmasının bir parçası olarak gelişmiştir. Gözaltına alınan ve tutuklanan kişilerin birçoğuna bakarak, konu edilen bir dizi olay ve ortaya saçılan silah ve malzemelerden etkilenerek, yürütülen davayı "kontrgerilla" ya da "derin devlet"e yönelik bir operasyon olarak algılayanlar, yanılmaktadır. Her şeyden önce, kontrgerilla denilen organizasyon ya da "derin" olarak adlandırılan yapılanmalar, faşist ve gerici devletlerin "aksi" yüzüdür. Diğer bir anlatımla, devletler bu yüzleri olmaksızın yaşayamaz.

✓ Daha önce de belirttiğimiz gibi, gerici/faşist klikler arasında tercih yapmak, birisi yanında saf tutmak, kitlelere bu yönde propaganda da bulunmak hiçbir biçimde kabul edilemez. AKP'nin yürüttüğü operasyon, kendi ve/veya efendilerinin niyetinden bağımsız olarak da, demokrasi mücadelesine katkı sunacak herhangi bir unsur taşımamaktadır. Yöneldiği unsurlar içerisinde "ulusalci", anti-emperyalist kesimler olduğu, esas amacın bunların tasfiyesi olduğu aldatmacadır. Anti-ABD'ci söylem tutturmak yalnızca ülkemizde değil bütün dünyada en ucuz popülizm malzemesi haline gelmiştir.

✓ Doğru tutum, ekonomik krizin faturasını ağır biçimde halkın sırtına yıkan egemen sınıflar ve bu konuda tam bir ittifakla hareket eden başta AKP olmak üzere bütün faşist partilere yönelik mücadeleyi yükseltmektir. Gündemin Ergenekon operasyonu ile karartılmaya çalışıldığı bugünkü koşullarda, devletlerinin yüksek çıkarları söz konusu olduğunda ortaklaşan, kendi hesapları çerçevesinde dalaşan halk düşmanı faşist klikler; devlet, ordu ve kontr-gerilla gerçeğinin merkezindeki rollerinin bütün yönleriyle teşhir edilmelidir.

(Sınıfsal Yaklaşım Sayfa 3)

X Dayanışmayı burada öğrendik

İşten çıkarıldıkları 15 Aralık 2008 tarihinden bu yana direnişte olan Ünsa işçileri, tüm baskılara ve saldırılara rağmen, fabrika önünde, direniş nöbetindeler. □ Sayfa 4

X Asemat işçisine destek

Bursa'da onbinlerce işçinin işten atıldığı, onbinlerce işçinin ücretsiz izinlere çıkarıldığı bu süreçte Asemat işçisinin greve çıkması ve onurlu bir direnişi seçmeleri önemli bir adımdır. □ Sayfa 4

X Krizle birlikte tarımsal çöküş

2006 yılında kabul edilen Tarım Kanunu'na göre, tarım destekleri milli gelirin % 1'i altında tutulamaz. AKP eliyle çıkarılan bu yasaya rağmen tarıma 2007 yılında % 0.8 ve 2008 yılında % 0.7 civarında pay ayrıldı. □ Sayfa 5

X Hapishanelerde sorun yokmuş!

En "adaletli" bakanlığın başındaki AKP'li Mehmet Ali Şahin, DTP Milletvekili Sebahat Tuncel'in hapishanelerdeki hukuk dışı ve keyfi uygulama iddialarına karşı verdiği soru önergesini yazılı olarak yanıtlayarak bizi çocukluğumuza götürdü. Şahin'in açıklamasına göre, son yıllarda hapishanelerde insan hakları ihlalleri iddialarının "artık yok" denecek kadar azaldığını savundu. □ Sayfa 7

İmha ve inkar aracı: TRT 6

Kürt ulusuna yönelik yıllardır süren imha ve inkâr saldırılarının bir ayağı da kısa bir süre önce yayın hayatına giren TRT 6 kanalıdır. Bu kanalla amaçlanan ne olduğuna ve Amed'de bulunan kurumların bu konuyla ilgili neler düşündüğüne dair bir röportaj yaptık. İlk olarak bu konuda çalışmalarını olan ve Kürt dili ve edebiyatı açısından çalışmalarını önemli gördüğümüz Kurdî Derê'ye gittik. Ardından DTP, Gün TV ve Özgür Halk çalışanı arkadaşla görüştük. □ Sayfa 6

Nefesim yok, sesim ol!

Her yıl iş cinayetlerinde yaşanan artışın bilançosunu duyuyor ve görüyoruz. Tersaneler örneğinde olduğu gibi ölümlerin yaşanmadığı ya da yaşanan ölümlere örgütlü bir sesle karşı çıkılmadığı iş kollarında yaşananlardan haberimizin olma şansı da oldukça düşüyor.

İş kazalarına oranla daha az göz önünde ve gündemde olan işçi sorunlarından birisi de "meslek hastalıkları." Kısa ve uzun vadede, hayatlarının neredeyse tamamına yakını çalışarak geçiren işçilerin ölümüne neden olan hastalıklar.

Gündemde olanlardan birisi de, geçtiğimiz yıl tanıştığımız Silikozis hastalığı.

İşçi-köylü gazetesi olarak, Silikozis hastalığına yakalanan işçilerin

sorunlarını bir kere daha dile getirmek için, kot taşlama işçileriyle görüştük. Gazi Osman Paşa İlçesine bağlı Küçükköy semtine gidiyoruz. İşçiler, Şaban Kızılay ve Mehmet Bekir Başak bizi yolda karşıyorlar. Mehmet Bekir Başak'ın evine doğru yola koyuluyoruz. Bir hal hatır sormanın ardından yolda başlıyoruz sohbetimize. Biraz dik bir yol olduğu için bir yerden sonra Başak duruyor ve "dur bi soluklanayım" diyor. Bundan bir yıl öncesinde seri adımlarla çıktığı yolu şimdi birkaç kere dinlenerek çıkmak zorunda...

Aile bireyleri evde sıcak bir şekilde karşıyorlar bizi, sıcak bir çayın yanında devam ediyoruz sohbetimize. □ Sayfa 2

İşçi-köylü'den

2009'un gündemleri üzerine...

□ Sayfa 2

Sınıfsal Yaklaşım

Sınıf mücadelesine dalgakıran: Dalgalarla Ergenekon

□ Sayfa 3

Emekçinin gündemi

Çalışma tarzı üzerine -2-

□ Sayfa 4

Pusula

Tecrübeler ışığında ilerlemeliyiz!

□ Sayfa 11

Evrensel Bakış

Ezilenler artık dostunu düşmanını tanıyor

□ Sayfa 13

"Nefesim yok, sesim ol!"

Her yıl iş cinayetlerinde yaşanan artışın bilançosunu duyuyor ve görüyoruz. Tersaneler örneğinde olduğu gibi ölümlerin yaşanmadığı ya da yaşanan ölümlere örgütlü bir sesle karşı çıkılmadığı iş kollarında yaşananlardan haberimizin olma şansı da oldukça düşüyor.

İş kazalarına oranla daha az göz önünde ve gündemde olan işçi sorunlarından birisi de "meslek hastalıkları." Kısa ve uzun vadede, hayatlarının neredeyse tamamına yakınına çalışarak geçiren işçilerin ölümüne neden olan hastalıklar.

Gündemde olanlardan birisi de, geçtiğimiz yıl tanıştığımız **Silikozis** hastalığı.

"Dur bi soluklanayım"

İşçi-köylü gazetesi olarak, Silikozis hastalığına yakalanan işçilerin sorunlarını bir kere daha dile getirmek için, kot taşlama işçileriyle görüştük. **Gazi Osman Paşa** ilçesine bağlı **Küçükköy** semtine gidiyoruz. İşçiler, **Şaban Kızılay** ve **Mehmet Bekir Başak** bizi yolda karşıyorlar. Mehmet Bekir Başak'ın evine doğru yola koyuluyoruz. Bir hal hatır sormanın ardından yolda başlıyoruz sohbetimize. Biraz dik bir yol ol-

boğazında. Sözü bittiği yeri çoktan görmüş durumda, biraz da hayretle anlatmaya devam ediyor. Mavi Jeans gibi büyük firmalara taşeronluk yaptıklarını da ekliyor sözlerine. Kot taşlama işinden çıkarak, ayakkabı yapıtımında çalışmaya başladığını ve orada sürekli öksürmeye başladığını, aşırı terlediğini ifade ediyor. Bunun üstüne Gazi Hastanesi'ne giden Kızılay'a verem teşhisi konulmasının ardından 6 ay ilaçla verem tedavisi gördüğünü belirtiyor. Son olarak, **İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi Göğüs Hastalıkları Ana Bilim Dalı Öğretim Üyesi Prof. Dr. Zeki Kılıçaslan**'ın yanına gittiğini ve hastalığının kalıcı bir meslek hastalığı olduğunu böylece öğrendiğini anlatıyor.

"Benim minibüs için dahi param yok..."

Kızılay'ın çilesi 18 yaşında girdiği kot taşlama işiyle bitmeden devam ediyor.

Kötü çalışma koşulları ile yıllarca çalışıp, şimdi de çalışmayacak kadar hastalanınca, kapının önüne konuluyor. "Bir yerde işe de giremiyorum. Eşim işten ayrıldı, iki çocuğum var okuyorlar. Ben çalışmıyorum. Emekli olmam için gerekli bir takım evraklar var, onları da bir türlü vermiyorlar" diye bir solukta anlatıyor derdini. Bunlarla bitmiyor çilesi, yol parası olmadığı için emeklilik işlemlerini dahi halledemez hale geliyor. Sigorta, hasta olduğu için "özürlü" olarak malülen emekli etmek istiyor ki daha az maaş versin. Ancak Kızılay 4.900 iş günü çalışmışlığı olduğunu, bunun haksızlık olacağını belirtiyor. "Ben de gitmeyi bırakımdım. Gittiğim yerlerde ayrı bir para istiyorlar, benim minibüs için dahi param yok" şeklinde düşürdüğü durumu özetliyor.

"18-19 kişi vefat etti arkadaşlarımızdan. Onlar da aynı şikayetler üstüne hastaneyeye gittiler, hasta olduklarını öğrendiler" diyerek, yaşadıkları acıları anlatıyor. Şimdilerde ise bütün arkadaşlarının, günde üç öğün ilaç kullandığını belirtiyor.

"Kürt olmaktan gurur duyuyorum"

Mehmet Bekir Başak, Bitlisli, 93 yılında İstanbul'a yerleşiyor, 7 çocuğu var. 95-97 yılları arasında başladığı kot taşlama işine, sigortası olmadığı için aralıklarla devam ettiğini anlatıyor. En son çalıştığı **Merteks** isimli firmada arkadaşlarının hastalanmasıyla ortaya çıktığını belirtiyor. İlk arkadaşları hastalandığında, meslek hastalığı olmasından endişelenerek kendilerinde de olabileceği şüphesine kapılıp telaşlandıklarını söylüyor. Verem teşhisi konulması biraz rahatlatmış kendilerini. Bir süre sonra kendilerinde de benzer rahatsızlıklar olması ya da yapılan

TV programlarıyla tesadüfen duyarak, doktora gidip öğreniyorlar Silikozis olduklarını. Hem de hiçbir sağlık şikayetleri yokken. Silikozis hastalığı yüzünden iki yeğenini kaybeden bir arkadaşının uyarısı üzerine izlediği TV programından öğrendiklerini anlatıyor Başak. O zamana kadar ölenlere sürekli bir bahane uydurduğunu belirterek "sürekli bir bahane vardı" diyor. "Birine kendisine bakmıyordu, diğeri için çok içki içiyordu, yok şöyleydi böyleydi gibi bahaneler buluyorlar. Kimsenin haberi yoktu böyle bir hastalığtan" diyor. Çalıştığı yerde patrona, toz yüzünden hastalanabileceğini söylediklerini ancak patronun, "oğlum korkmayın bir hâl olmaz. Her gün yoğurt yi-yorsunuz zaten, o zehri öldürüyor gidiyor" şeklinde kendilerine cevap verdiğini anlatıyor. İş yerlerine haftada iki gün gelen bir doktorun kendilerine baş ağrıları için ağrı kesici verdiğini, bu sayede biraz rahatladıklarını söylüyor.

Hastalandıktan sonra 15 gün kadar hastanede kalan Başak'a "tozsuz ortamda çalışabilir" raporu verilerek gönderiliyor. İş yerinde bir süre kot yıkama bölümünde çalıştırdıktan sonra işe giriş çıkış yapması istenen Başak itiraz ediyor. "Önce paramı eksik verdiler. Beni işten çıkarıp tazminat vermeyeceklerdi. Hasta olduğumu öğrendikleri için bir süre sonra tekemiyi basacaklardı. Ben de kabul etmedim giriş çıkış yapmayı" diyor. Sömürülmenin yanında bir de ulusal kimliğiyle ilgili haka-

ret uğruyu Başak. "Muhasebeye gittim çıkışımı almak üzere. Muhasebeci bana, 'Kürt olduğun belli, geri zekalının tekisin' gibi hakaretler etti. Ben de 'Kürt'üm ve gurur duyuyorum Kürtlüğümle' dedim. 'Hangimizin geri zekalı olduğu belli değil. Ben bu iş yerinde hastalandım, haklısın karşılığı bu olmalı' dedim. Beni işten attılar, beş kuruş para da vermediler" şeklinde yaşadıklarını ifade ediyor.

Çalıştığı işyerinin bir ortağının Alman olduğunu ve Silikozis hastalığından haberi olduğunu anlatıyor. "Biz bir gecede, 300-400 kot çıkarıyoruz. Geri kalan 29 gün patrona çalışıyoruz" diyor. İş yerine gelen müfettişlerden iki gün önceden haberleri olduğunu, yanlarında çalışan mültecilerin saklandığını ifade ediyor. "Polis geliyordu, müfettiş geliyordu, yiyip içip, parasını alıp gidiyordu" şeklinde dönen yolsuzluğa vurgu yapıyor Başak.

350 TL kirada oturan Başak bir tek oğlunun çalıştığı çevreden gelen yarımlardan, yemeden içmeden artırdıkları paralarla kiralarını ödediklerini anlatıyor.

Sağlık Bakanlığının resmi açıklamasına göre 13 bin işçinin çalıştığını bildiklerini anlatan Başak, önümüzdeki Mart ayı içerisinde bir dayanışma etkinliği düzenleyeceklerini, ayrıca Çorlu tarafına kaydırılan kot taşlama atöyülerinin önünde de eylem yapacaklarını belirtiyor. Kot taşlama işinin yaşattığı acıları bir kere daha başka bir arkadaşları üzerinden örnekleyerek veriyor Başak; "Bir arkadaşımız vardı, ismi Ke-

Sermayenin yeni ibracatı:

Silikozis

Kot kumlama, kotların beyazlatılması, eskitilmiş görünüm verilmesi için, kumun kuru hava kompresörleriyle kotların yüzeyine tutularak aşındırılması işlemine verilen addır. Maden işçilerinin aksine kot işçileri Silikozis hastalığına 6 aya varan kısa sürelerde yakalanabiliyor.

ABD ve Avrupa'da Silikozis hastalığından dolayı yasaklanan kot taşlama işi bizim gibi yarı-sömürge veya sömürge ülkelere ihraç edilmiş durumda. Kotların eskitilmiş görünümünün verilmesinin birkaç farklı yolu daha bulunuyor, ancak bunlar oldukça maliyetli. Sermaye bu önlemleri almak yerine daha az maliyetli ve daha ucuz iş gücü olan yerlere taşıyor kirli işlerini.

nan, vefat etti. 4. sınıfı bitiren bir çocuğu okulu bırakıp işe girdi 250 TL ile 5 kişiye bakıyor şimdi. Yani aylık kişi başı 50 TL düşüyor. Sobaları yok, hiçbir şeyleri yok, o şekilde yaşıyorlar" şeklinde anlatıyor.

Son olarak AKP hükümetinin ve Deniz Feneri gibi derneklerin kimseye yardım etmediğini, birebir başvurdıkları halde hiçbir cevap alamadıklarını vurguluyor. "Deniz Feneri'nde çalışan birisi vardı, adam her akşam 6-7 kilo et getiriyor evine ve mahallede satıyordu da. Milletten aldıklarını kendi ceplerine atıyorlar, bu kadar aç insan varken. AKP'nin de kendi adamlarından başkasına metelik yardım ettiği yok, kendimiz şahit olduk" şeklinde, yaşanan ikizlülüğüne dikkat çekiyor.

"Taksim'de kendimi yakacağım!"

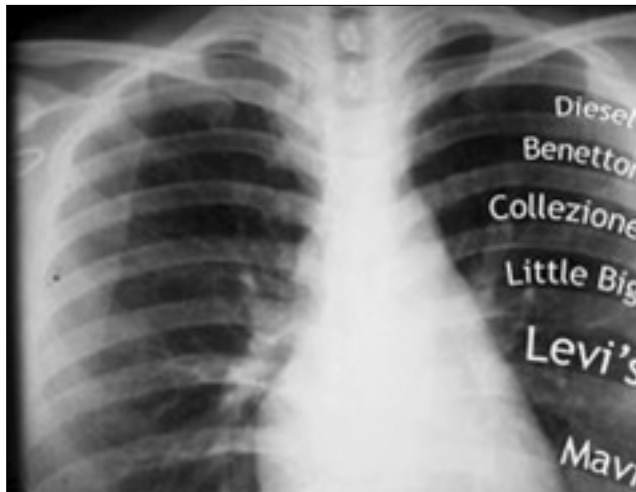
Şaban Kızılay ve **Mehmet Bekir Başak**'a son olarak kamuoyuna ve kot işçisi arkadaşlarına ne gibi bir mesajlarını olduğunu soruyoruz.

"Bizim gündemde olmamızı istemiyorlar. Televizyonlarda bizim haberlerimizi göstermiyorlar. Basının daha duyarlı olmasını istiyoruz. Bizim güden yapmıyoruz, çünkü işin sonunda kendi belediyesine dava açılacak, bunca kaçak yere göz yumdukları için. Yerel seçimler de var şimdi, patronların da işi görüyor bu arada" şeklinde hem hükümete hem de burjuva-feodal basına vevansını ediyorlar.

Ve devam ediyorlar; "2-3 sene çalışıp da hasta olanlar da var, 9 ay çalışıp ölenler de. Bütün arkadaşlarımız mutlaka doktora gitsinler. Bile bile ölümü bekliyoruz biz. Bu hastalığı bilmeyen ve köyüne dönen arkadaşlarımız var. Sigortalı olmadıkları için tedavi olamayan insanlar çok."

Sözün sonu, sözün bittiği yer oluyor bir kere daha, "En son alacağım benzin, çıkacağım Taksim'e, yakacağım kendimi, yapacağım bunu. Tanıdıklarım telefonlarını değiştirdiler, bir şey istemeyim diye. 5 TL istemiyorum artık kimseden, bakkal eklemek vermiyor, 250 TL borcum var."

Kot İşçileri Dayanışma Komitesi'nin çıkardığı broşürde dediği gibi, "Nefesim, yok sesim ol!" diyoruz biz de bir kere daha... (İstanbul)

İşçi-köylü'den

2009'un gündemleri üzerine

Emperyalistler arasındaki pazar rekabeti sürekli-dür. Ama söz konusu olan ezilenlerin mücadelesi olunca, bu güçlerin kendi aralarında geçici ittifaklar oluşturmaları kaçınılmaz olur. Tarihte bunun örnekleri oldukça fazladır. Ama çok eskiye gitmeye gerek yok. Yakın tarihimizde Irak halkının direnişi karşısında çaresizlik içinde giren ABD emperyalizmine diğer emperyalist güçlerin sunduğu destek hafızalarımızdaki tazeliğini koruyor. Bugün de yaşamakta olan krizin faturasını emekçilere ödetmek için büyük emperyalist haydutlar "çözüm" paketleri hazırlamaktadırlar. Diğer bir ifadeyle krizin yaratıcıları, krizden en çok etkilenen dünya emekçilerinin haklı ve meşru tepkilerini boğma planları yapmaktadırlar. Lokal düzeyde de olsa, krizin yaratmış olduğu tahribatlara, devlet terörüne karşı Yunanistan halkının ortaya koymuş olduğu direniş emperyalistlere ve dünya gericiğine karşı mücadelede bir uyarı niteliği taşımaktadır. Uluslararası planda oluşturulan ekonomik, askeri vb. tüm örgütlülükler sömürü ve zulüm düzenlerini teminat altına almak içindir. Yani, pazar için birbirlerini boğazlayanlar, bunun için emperyalist ve bölgesel savaşlar çıkarırlar, ezilenlerin haklı mücadelesi karşısında birleşiyorlar. Yaratmış oldukları krizin emekçiler lehine yeni toplumsal başkaldırlara dönüşmemesi için "çözüm" arayışları içine giriyorlar. Tüm bu gerçekleri görerek her yönüyle kapsamlı bir mücadeleye hazırlanma görevi ile karşı karşıyayız.

İçinden geçmekte olduğumuz sürecin en belirgin özelliklerinden biri de emperyalist saldırganlık ve yıkım politikalarına karşı birbirinden bağımsız da olsa dünyanın farklı coğrafyalarında aynı talepler doğrultusunda ezilenlerin seslerini giderek daha da yükselteceği gerçeğidir. Emperyalist saldırganlık ve ekonomik kriz bölgesel çatışmaları (tıpkı bugün Filistin'de olduğu gibi katliamları) yoksulluğu, ırkçı saldırıları, işsizliği, kazanılmış hakların gaspını beraberinde getirecektir. Ülkeler bazında farklılık arz etse de bu gerçeklik bugün yaşamaktadır ve önümüzdeki süreçte de artarak devam edecektir.

Devrimciler, komünistler ve tüm ilerici güçler özgür bir dünya için emperyalizme ve gericiğe karşı devrimci savaşı yükseltme göreviyle yüzyüzedirler. **Düşman ortaktır, kavgaya da ortak olmak zorundadır.** Ortak kavganın somut bir olgu haline dönüşmesi için uluslararası planda var olan demokratik örgütlenmelere büyük görevler düşmektedir. Bugüne kadar yaratılan bu örgütlenmeler yalnız bir öngörünün değil, aynı zamanda nesnel koşulların ürünüdürler. Bizler bu dönemde bu örgütlenmelerle vasıtasıyla emperyalistlerin yaratmış oldukları yıkım politikalarına karşı, ezilenlerin en geniş birlikteliğini enternasyonalist bir bilinçle yaratmanın çabası içinde olmalıyız.

Çünkü emperyalist saldırganlığı, ekonomik krizin yıkıcı etkilerini ezilen halklar ve uluslar gün geçtikçe daha derinden hissedeceklerdir. Dolayısıyla var olan uluslararası anti-emperyalist örgütlenmelerle vasıtasıyla somut pratik eylemlilikler planlamak ve plana en geniş kesimleri dahil etmenin çabasını yoğunlaştırmak göreviyle karşı karşıyayız.

Elbette ki en büyük enternasyonal görev ülkemizdeki sınıf savaşımını geliştirmektir. Bu görevi yerine getirmede sağlanacak her başarı sorumluluklarımızı daha da artıracaktır.

Yaşadığımız topraklar açısından soruna baktığımızda önümüzdeki yılda karşı karşıya olduğumuz öncelikli genel ve özel gündemlerin bir bölümünün şimdiden altını çizmek pek zor olmasa gerek. **Kriz ve yaratacağı sonuçlar yerel seçimler vesilesiyle daha bir oluşacak olan siyasal atmosfer ve Kürt ulusal sorunu.** Açık olan şu ki; krizin etkileri önümüzdeki dönemde kendini daha ciddi bir boyutta hissettirecektir. Bu demektir ki; sudan elektrige, doğalgazdan ulaşıma, temel gıda maddelerinde sağlığa kadar, geniş yığınların günlük sosyal yaşamlarını ilgilendiren bu ihtiyaçların karşılanması emekçilerin aleyhine daha bir zorlaşacaktır. Sınıf devrimcileri olarak geniş yığınların bu ortak sorunları üzerinde pratik bir çalışmaya yönelmemiz gerçeği asla göz ardı edilmemelidir.

Bunun için A/P faaliyetlerinde yoğunlaşmak, bu sonuçlara yol açan kapitalist-emperyalist sistemi teşhir etmek, anti-emperyalist mücadelenin kaçınılmaz zorunluluğuna dikkat çekmek gerekir. Ve yine yaşanan tüm ana sorunların emperyalizmle olan bağlarını doğru bir tarzda ortaya koymak ve bunu enternasyonal mücadeleyle ilişkilendirmek. Daha da önemlisi, bu mücadelede en geniş yığınların birliğini sağlamak için var olan mücadele platformlarına daha bir nitelik kazandırmak, yeni platformların oluşumu için çaba sarf etmek gerekir. Bunun için koşulların olduğu semtlerde, işyerlerinde toplantılar düzenlemek, çözüm önerileri noktasında fikir alışverişinde bulunmak, öğrenme ve öğretme, birlikte yürüme eylemlerine olumlu temelde katkılar sunmak vb.

Kitlesele anlamdaki daralmanın yaratmış olduğu güvensiz ortamı, "başaramayız" duygusunu aşmak içinde süreç bize bu türden devrimci pratikleri dayatıyor. Bundan kaçınmamalıyız. Bilakis önümüzdeki yerel seçimler nedeniyle kitlelerin siyasete karşı ilgilerinin artması, kitle çalışması için daha uygun zeminler yaratacaktır. Kitlelerle ilişki kurma, farklı yapılarla ortak pratik çalışmalar yürütme noktasında yeni deney ve tecrübeler kazanmamıza vesile olacaktır.

Kitlelerle somut sorunlar üzerinde bağ kurmak, bu somut sorunların çözümü için ortaya ikna edici öneriler-planlar sunmak gerekiyor. Bunun için tüm faaliyetlerimiz iradenin ortaya koymuş olduğu perspektifleri doğru algılamalı ve yaratıcı bir tarzda uygulamalıdır. Yaratıcılık beraberinde kavrayış zenginliğini de getirecektir.

Ergenekon operasyonlarına, geçtiğimiz günlerde başlayan yeni bir dalga daha eklendi. "10. dalga" olarak adlandırılan son operasyonların içeriğine geçmeden önce, zamanlamasına değinmekte fayda var.

Ergenekon'daki bu son dalga, küresel (ekonomik ve siyasal) krizin yansımalarının, işçi emekçi yığınlar üzerinde en yakıcı biçimde hissedildiği, işçi kıyımlarının büyük bir pervasızlıkla sürdüğü, böylelikle de kazanılmış hakların hızla gaspedildiği, ancak tüm bunlara paralel olarak da işçi ve emekçi eylemlerinde ciddi bir yükselişin yaşandığı bir döneme denk geldi.

Diğer taraftan ise bu son operasyon, seçim gündeminin siyaset sahnesini alabildiğince kızdırmaya başladığı, egemen sınıflar arasındaki hegemonya çatışmasında karşılıklı olarak "kirli çamaşırların" (bir kez daha) ortalağa saçılmaya başladığı bir dönemde gerçekleşmekte.

Aynı günlerde devam eden, Siyonistlerin Filistin saldırılarını ve bu saldırıların dünya kamuoyunda olduğu kadar, ülke kamuoyunda da yarattığı ciddi yankıyı da unutmamak gerek.

İşte "10. dalga" tam da bu saydığı-mız ve daha sayamadığımız, bir dizi hayati önemdeki gelişmenin yaşandığı bir süreçte düştü ülke gündemine.

Bir kez daha "şok" hali!

Operasyonların başından beri olduğu gibi, operasyonlarla birlikte gözetilene alınan isimler karşısında birileri yine "şok!" oldu. Öyle ya, kimler yoktu ki ismi anılan ve apar-topar gözetilene alınanlar arasında. Bir dönemin MGK Genel Sekreteri, muvazzaf (görve) subaylar, Susurluk'un baş aktörleri, YÖK eski başkanı ve daha kimler kimler...

Yargıtay eski başkanının evinin basılması ise kimilerine göre bardağın taşmasıydı.

Bardağın taşıdığı düşünölenler, aynı zamanda "Demokrasi katledil-

mekte, rejim değiştirilmeye çalışılmakta, Cumhuriyet'in değerleri ayaklar altına alınmakta" gibi söylemlerle feryat edenlerdi.

Bunlar, daha sonraki günlerde yapılan kazılarda ortaya çıkan silahlar karşısında susuyor, ancak bazılarının, özellikle de -emekli dahi olsalar- üst düzey rütbeli askerlerin gözetilene

kontrgerillayı" ya da ne dersiniz deyin ama, illa ki, bir dizi kirliliği temizleme operasyonu olduğuna kitleleri inandırmak için adeta birbirleriyle yarışa giriyordu. Ergenekon'un "kilit ismi" Tuncay Güney ise açıklamalarını "kaldığı yerden", ama daha yüksek perdeden ve kimi zaman "ben daha neler biliyorum ama zamanı gel-

sabına işler yapan çeteleşmiş unsurların tasfiyesidir gerçekleştirilen.

Yakın geçmişte yapılan yaygın çete operasyonlarının hemen hemen tamamının içinde asker ve polis emeklisi olarak tek tük bu unsurlara da rastlanıyordu. Bunlar kendilerini devletin gerçek sahipleri olarak gören, "kırmızı çizgilere" sahip ve başkalarının bu çiz-

tam destek veren AKP hükümetine, bu nedenle ki, hala ihtiyaç duymakta ve bunun için de hükümette kalabilmesi için desteğini sürdürmektedir. İşte seçimler öncesine de gelen bu 10. dalga, bir yandan da AKP'nin elini seçim sürecinde güçlendirme hedefini de içermektedir.

Gerçekleştirilen tasfiyeye dönük

yaratmak ve inandırıcılığı artırmak için, bu tür materyallerin bir kısmının ortaya çıkarılması gerekmektedir. Ortaya çıkmayan ve çıkarılmayacak olanların bunlardan kat kat daha fazla olduğu kesindir.

Konuyu bağlamadan önce, "her şeyi bilen adam" Tuncay Güney'in TRT'de yapılan canlı yayına katıldığında, yine oldukça rahat tavırlar içinde yaptığı bir dizi "açıklamalar" sırasında dikkat çeken önemli bir noktaya değinelim. Operasyonların uzantısını anlama açısından da önemli olan bu nokta ise, herkese dönük esip gürlerken, ABD ve Fethullah Gülen konusuna girildiğinde, bu ikisi noktasında adeta hazırola geçmesidir. Bir dönem bir yerlerde konumlandırılan, "zamanı gelince" ortaya sürülen biri olduğu noktada hemfikir olunması gereken Güney'in canlı yayında, o artık bildik üslubuyla, kimilerinden korkarak kimilerine ise meydan okuyarak yaptığı konuşmalarda belki de tek bir "doğru tespit" vardı. O da, "bu operasyonlardan bir şey çıkmayacak" tespitiydi! Evet bizim de her vesile ile üstüne basarak vurguladığımız gibi, bu operasyonlardan halkın beklentileri yönünde bir şey çıkmayacak! Başta da dedğimiz gibi, Ergenekon operasyonlarıyla yapılan, ne kontrgerillanın tasfiyesidir ne de ordunun siyasal sistem üzerindeki ağırlığını azaltılacak (iddia edildiği gibi) demokratikleşme yolunda bir adım atılmadığıdır.

Sorun ABD emperyalizmi merkezli sistemin yeniden yapılandırılması, buna uygun olarak da, eski kadroların değiştirilerek, yerlerine sürecin ihtiyaçına cevap verebilecek nitelikte olanların konulmasıdır. Tüm mesele budur!

Ve ezilen halk yığınları üzerinde oynanan oyunların da bir parçasıdır. Ezilenler üzerindeki tüm oyunları boşa çıkarmanın ve hesap sormanın yegane yolu ise, ezilen yığınları örgütlemekten ve ortak bir mücadele hattı örmekten geçmektedir!

Kriz dalga dalga yayılıyor

alınmalarını hazmedemediklerini her vesileyle ortaya koymakta tereddüt etmiyorlardı.

Ergenekon operasyonlarını daha başından beri onaylayan ise, halkı, bunun ciddi ciddi bir **kontrgerillayı dağıtma operasyonu** olduğuna inandırma gayretlerini yine bu son dalga da, hem de artan bir gayret-keşlikle sürdürüyorlardı. Ellerini güçlendiren en önemli unsur ise, bu son operasyonla birlikte "ortaya çıkarılan" gömülü silahlar oluyordu.

Ve operasyonların başından beri olduğu gibi, Ergenekon ülkenin başlıca gündemi haline geliyor, yine ortaklık bilgisi kirliliğinden geçilmiyordu.

Mesele, hemen her televizyon kanalında, neredeyse sabahlara kadar süren tartışmalar aracılığıyla, diğer tüm yakıcı gündemler geri plana itilerek ele alınıyor, sayısız "otorite" "derin bilgilerini" izleyicilerle paylaşarak, bunun bir "çeteleri, derin devleti,

medikçe açıklamam" edalarıyla, ya da birilerine aba altında sopa gösterip, açıkça tehdit ederek sürdürüyor.

Tasfiye edilenler kimler?

Ergenekon operasyonlarının ortaya çıkışından beri dile getirdiğimiz gibi, gerçekleşen, her şeyden önce, devletin kontrgerilla faaliyetlerinin, **konjonktürel ihtiyaca göre yeniden yapılandırılmasına dönük** bir operasyondur.

Aynı zamanda sistemi yeniden yapılandırma çabalarının da bir parçasıdır.

Bu yeniden yapılandırma, emperyalistlerin özellikle de ABD ve AB emperyalistlerinin değişen bölgesel koşullar nedeniyle ihtiyaç duydukları bir yeniden yapılandırma. Meselenin bu yanını da yer yer dile getirmiştik.

Yıllarca kontrgerilla faaliyeti içinde olan, ancak yeterince teşhir olmuş, yer yer denetimden çıkmış, kendi he-

Ergenekon operasyonlarının ortaya çıkışından beri dile getirdiğimiz gibi, gerçekleşen, her şeyden önce, devletin kontrgerilla faaliyetlerinin, konjonktürel ihtiyaca göre yeniden yapılandırılmasına dönük bir operasyondur.

gileri aştığına kanaat getirdikleri anda da hiç çekinmeden gereğini yapma yetkisini kendilerinde gören güçlerdi.

Bu güçler tarihsel olarak "komünist yayılmaya" karşı ABD tarafından oluşturulmuş, finanse edilmiş, ülke içinde gelişen toplumsal muhalefeti sindirmek için zaman zaman kullanılmış (**en başlıcaları 6-7 Eylül, Kanlı Pazar, 1 Mayıs '77, Maraş Katliamı vb.**) ve değişen koşullara göre de komünistlerin yanına başka "düşmanlar" da eklenmiştir. Özellikle '80 sonrası gelişen Kürt Ulusal Hareketi'ne karşı da yaygın kontra eylemler yine bu güçler tarafından gerçekleştirilmiştir. **3000 Operasyon** da yine bu dönemin eseridir.

Bu operasyon aynı zamanda Türkiye egemen sınıf kükleri arasında süren hegemonya çatışmasının da bir uzantısıdır. Bunu da yine çok kez dile getirmiştik. ABD emperyalizmine ve de başta neo-liberal politikaların hayata geçirilmesi olmak üzere, emperyalistlerin tüm bölgesel politikalarına, en küçük bir itiraz dahi göstermeden,

bugünlerde ortaya atılan bir diğer iddia ise, kontrgerillanın "**Avrasyacı**" kanadına dönük bir tasfiyenin gerçekleştirildiği, operasyona dahil edilen isimlerin, özellikle de askeri kökenlilerin, NATO'dan ayrılma ve Rusya, Çin, İran gibi güçlere yakınlaşma yanlısı olanlar olduğu yönündü. Bu ve daha bir dizi iddia tüm bilgi kirliliği içinde ortaya atıldursun, kesin olan bir tek şey varsa, o da, **Ergenekon adı altında yapılan operasyonların, kontrgerilla ile köklü bir hesaplaşmayı içermeyeceği/ içermeyeceğidir.** Böyle bir tasfiye, devletin kendi kendini tasfiyesiyle eş anlamlıdır, çünkü kontrgerilla devlet yapılanmasının ta kendisidir.

Ergenekon kazılarında bulunan silahlara gelince, bunların Türkiye tarihinde kontrgerilla tarafından gerçekleştirilen bir dizi katliamda kullanılmış olma olasılığı büyüktür. Bunları ortaya çıkararak ise, gömülü oldukları yeri çok iyi bilenlerdir. İç hesaplaşmanın ürünü olan bu tasfiye operasyonları sırasında, yapılanın kontr-gerilla ile köklü bir hesaplaşma olduğu izlenimi

Sınıfsal Yaklaşım

SINIF MÜCADELESİNE DALGAKIRAN: DALGALARLA ERGENEKON!

Ergenekon operasyonunun bitmeyeceğine dair işaretler açık biçimde verilmemiştir ama doğrusu bu çapta **sansasyonel** bir dalga ile devam edeceği yolunda savcılara akıl hocalığı yapan çevreler dahi öngörülerde bulunamıyordu. Son etapta, emekli orgeneraliler ile eski YÖK başkanı ve "laikçi" cephenin sembol ismi Kanadoğlu'nun yanı sıra muvazzaf subaylara da yönelinmesi, kazılarla bomba ve silah çıkarılması, hemen ardından Tuncay Güney'in eski ifadelerinin medyaya servis edilmesi, devamında TRT'den saatlerce konuşturulması, durumun son derece **ciddi** olduğunu göstermektedir.

Duruma ciddiyet kazandıran egemen sınıfların içinde bulunduğu koşullardır. Operasyonu doğuran nedenler farklı olmakla beraber, sonraki adımlar senaryo çerçevesinde ancak **ihityaca** göre gündemleştirilmektedir. Son dalganın zamanlamasını, "kurbanları" ve senaryosunu belirleyen son süreçteki gelişmeler olmuştur. AKP hükümetine böyle bir **denklem** kurduran, geniş partantezde yerel seçimlere yönelik hesaplar ile gündelde kriz koşulları ve İsrail'in Gazze işgalidir.

Faşist-Kemalist diktatörlük çok zor bir dönemden geçmektedir. Ekonomik kriz bütün **ağırlığıyla** kendini göstermeye başlamış, ana sektörlerin tamamında üretim düşmüştür. Patron kulüpleri **kırmızı alarm** vermekte, olağanüstü zirve önerileri yapmaktadır. İşsizlik katlanarak büyümektedir. Yalnızca son birkaç ayda işten çıkarılan işçi sayısı **yarım milyonu** geçmiştir. Enflasyon hızla yükselmektedir. Açlık sınırı asgari ücretin iki katına ulaşmış, **1000 TL'yi** geçmiştir. Yerli ve yabancı uzmanlar durumun daha da kötüleşeceğini söylemektedir. IMF dahi iki ay önceki kadar "**umut verici**" konuşmamaktadır...

İşçi ve emekçi kitlelerin öfke ve tepkisi büyümektedir. İşyeri işgalleri, protesto gösteri ve eylemleri yayılmaktadır. Örgütlenmedeki büyük dezavantajına karşın emek cephesindeki **muhalefet dalgası** iktidarı sıkırtmaktadır. Diğer yandan yerel seçimlere doğru ısınan politik gündemin basıncı ile AKP'nin manevra kabiliyeti daralmıştır. Bütün bunlara, Faşist-Siyonist İsrail devletinin **Gazze** işgali nedeniyle, AKP şahsında Türk devletinin Filistin konusundaki politikalarını yoğun biçimde protesto eylemleri eklenince, **kuşatma** artmıştır.

Son Ergenekon operasyonu bu atmosferde gerçekleştirilmiştir. Devletin bu çapta hiçbir tasarrufu iç ve dış koşullardan bağımsız ele alınamaz. AKP her ne kadar iktidarı ve devleti bütünüyle elinde bulunduran bir konumda değilse de onu **temsil** eden bir yer işgal etmektedir. Yürütülen operasyon, hiç kuşku duyulmasın ki bir **devlet** operasyonudur. Yine bu bağlamda elbette ki ABD emperyalizminin tam desteği ile yürütülmekte ve AB'nin onayını almaktadır. Böyle olması, buna hedef olanların anti-emperyalist olduğunu göstermeyeceği gibi, bu kişilerin devletle ilişkisinin bütünüyle **koparılacağı** bir süreç yaşanacağı da söylenemez. Nitekim Susurluk'ta kimi unsurlar "**zorunlu**" olarak "yargılanmış", usulen verilen sembolik cezalar veya beraat kararları ile "**aklanmışlardır**".

Ergenekon davası/operasyonu, egemen sınıflar arası klik çatışmasının bir parçası olarak gelişmiştir. Gözetilene alınan ve tutuklanan kişilerin birçoğuna bakarak, konu edilen bir dizi olay ve ortaya saçılan silah ve malzemelerden etkilenecek, yürütülen davayı "**kontrgerilla**" ya da "**derin devlet**"e yönelik bir operasyon olarak algılayanlar, yanlı-

maktadır. Her şeyden önce, kontrgerilla denilen organizasyon ya da "derin" olarak adlandırılan yapılanmalar, faşist ve gerici devletlerin "**aksi**" yüzüdür. Diğer bir anlatımla, devletler bu yüzleri olmaksızın yaşayamaz. Devletin olmazsa olmaz şartı, mevcut hukuk sistemi ile yapamayacağı işleri **yapabilme** kabiliyetine sahip olmasıdır. Bu nedenle konuya ilişkin tartışmalarda, çeşitli araştırmacılar pek haklı olarak Türk devletindeki "**Ergenekon**" türü organizasyon sürecini Osmanlı'ya kadar götürmekte, eylemlere (katliamlar, cinayetler, sabotajlar, provokasyonlar vb.) ilişkin çok sayıda örnek sıralanabilmektedir.

AKP hükümete ABD'nin **tam desteği** ile gelmiş ve mevcut konjonktürde tam desteği ile yol almaktadır. Kendi başına bir klik olmayan, devletin asli kurumlarından Ordu/TSK, AKP ile **uyum ve işbirliği** içerisinde hareket etmektedir. TSK içerisindeki klik çatışması, ABD'nin ağırlık koymasıyla, son üç komuta kademesinden bu yana AKP'yle uyum sağlayacak bir çizginin **hakimiyeti** lehine çözülmüş durumdadır. Bu dengelerin oluşumunda AB'li emperyalistlerin payı ile Türk komprador burjuvazisine ve büyük toprak ağalarının da **ağırlıklı** rolü olduğu unutulmamalıdır.

"Liberal demokrat" ismi verilen solcu eskileri ve AKP güdümlü medya tarafından büyük bir **dezenformasyon** kampanyası yürütülmektedir. AKP'nin demokratikleşme hamlesi başlattığı, sivil bir anlayışı temsil ettiği, insan haklarını savunduğu, militarizmi geriletmediği, darbeciliğe son veren adımlar attığı, temiz eller operasyonuna giriştiği vs. vs. propağandası yapılmaktadır. Buna, bazı ilericiler, demokratik, "sol" çevreler de; "**askerin yıpratılması iyidir, demokrasi mücahadesine alan açılmaktadır**", "**bazen gerici güçlerin arasındaki çatışmadan hayırlı sonuçlar doğar**", "**daha fazlasının ortaya çıkarılması için umut doğmuştur**", "**sivil-asker çatışması yaşanmaktadır**" vb. şeklindeki tespitlerle çanak tutmaktadır.

Ortalıkta sesini duyurma şansı olan "**muhalefet**" diğer hâkim sınıf partileridir. CHP, MHP gibi bu faşist partiler zaten "**aynı**" zeminde durmaktadır. Dahası konu özümlünde, Ergenekon davasının sanığı konumundaki "**sicilli bo-**

zuk" tescilli halk düşmanlarının avukatlığına soyunmuşlardır. AKP'nin "**ya sev ya terk et**" politikasına sahip bulunduğu, **7** yıllık hükümeti süresince Kürt ulusuna yönelik imha ve inkar politikasının kararlı bir uygulayıcısı olduğuna, baskı ve terör yasaalarının bu süreçte daha da ağırlaştırıldığına, polislin işkencede öldürme, sokakta kurşuna dizme keyfiyeti kazandığına, F tipi hapis-hanelerde zulmün katmerleştiğine değinen yoktur. "Demokrasi ve insan hakları" ile ilişkisi bu merkezdedir.

AKP, büyük bir aldatmacayla lanse ettiği AB sürecini dahi "**askıya**" almıştır. Parlamentoda çoğunluğa sahip olduğu 7 yıllık dönemde darbecilerin Anayasası'na dokunmamış, yargılanmaları konusundaki talepleri kulak arı emmiştir. "Darbeciliğe" karşı yaklaşımı böyledir. TSK'nın Kürt ulusuna yönelik katliamlarına, operasyon ve saldırılarına, "**uyum**" genelgeleri ile eşlik etmiş, hiyaya gel komutları karşısında "**durdu-ğu yeri**" ilk açıklayan olmuştur. Militarizme karşı tutumu, sınır ötesi operasyon yetkisini vermek, "Kürt sorunu"nda **askeri çözüm** peşinde koşmaktadır.

Nihayet, parlamentodaki dokunulmazlıkları kaldırmamakla, "**temiz eller**" meselesinin bir boyutunda tepeden tırnağa sabıkalı konumdadır. Ama daha önemlisi, konumuz olan operasyonla ilgilidir. En azından **1980** sonrası kapsayan yakın dönem açısından, il-kemizde binlerce faili "**meçhul**" cinayet ve katliam yaşanmış, yargısız infaz gerçekleştirilmiş, yüzlerce kişi gözaltında kaybedilmiş, sayısız sabotaj, kundaklama ve provokasyon eylemi meydana gelmiştir. Bunların birçoğuna dair, bir kısmı da bizzat devlet raporlarına yansayan bilgi, belge, kanıt bulunmamaktadır. Daha yakın süreçte, Susurluk'tan Şemdinli'ye örtbas edilen dosyalar ortada kalmıştır...

Bu olayların büyük bölümü Türkiye Kürdistanı'nda gerçekleştirilmiştir. Zira iyi bilinmektedir ki, asıl anlamıyla kontrgerilla, **gerilla savaşına** karşı işlevli bir organizasyondur. **Yasadışı değil, yasalardan üstündür.** Nitekim **1952**'den itibaren TSK'ya bağlı **Özel Harp Dairesi** bünyesinde örgütlenen bu yapı, özel-

likle PKK'nin yürüttüğü silahlı mücadele karşısında "**gereğini yapmak**" adına, teşkilatlanmış aktörlerinden Mehmet Ağar'ın tabiriyle "**binlerce** operasyon" icra etmiştir. Çoğu Kürt illerinde olmak üzere, hiç şüphe yok ki birçok yerde toplu mezarlara, asit kuyuları, ölüm çukurları bulunmaktadır.

Bunu çok iyi bilen, şimdi ellerinde bulunan bir kısım "**sanık**" ve belgeler sayesinde konuyla daha yakından "**tanınmak**" durumunda kalan AKP'nin savcıları; tonlarca klasör oluşturmalarına ve binlerce sayfa iddianame hazırlamalarına karşın "**örgüt**"ün esasına yönelik hiçbir işlem yapmamışlar, halka yönelik neredeyse hiçbir eylemi "**so-nuşturma**" konusu etmemişlerdir. Yargılanan ve hala parça parça tutuklanan bir kısım "**örgüt**" mensubu katliamcı şefler, tetikçiler ve mafyacı çeteciler, "**temize çekme**" işleminde "kurban" edilmektedir. Yeterince deşifre olan, yanlış ata oynayan, yoldan çıkan, kullanma tarihi dolan, modası geçen... "**örgüt**" mensupları ve taşeronları **tasfiye** edilmektedir.

Ergenekon çorbasına dahil edilen ya da başka bir ifadeyle aynı torbaya doldurulan diğer unsurlar, AKP'nin bir taşla birden çok kuş hesabının "kurbanıdır". Bunlar arasında, Sarıkız ve Ayışığı kodlu darbe senaryosuna bulaşanlar, TSK'yı AKP'ye karşı kışkırtma hevesiy-le yanıp tutuşanlar olduğu gibi, bu yönde doğrultusunda yürütmek üzere yukarıda sözünü ettiğimiz "**örgüt**" artığı unsurlar ile işbirliğine gidenler de bulunmaktadır. Senaryo ve sansasyon gereğince bu kadroya, AKP'nin sivri muhafifleri, 28 Şubat'ın sembol isimleri, laikçi cephenin etkin unsurları da girip çıkmaktadır.

Özellikle son dalga da kullanılan enstrümanlar nedeniyle kamuoyunda ve kitleler nezdinde büyük bir ilgi yaratılmış ve tartışma başlatılmıştır. Yeniden emekli generallerin gözetilene alınması ve bu kez görevde olan subayların da yakalanması, başta Ankara olmak üzere birçok yerde kazılara girilip bazı silah ve cephanelere ulaşılması, ardından da tüm yazılı ve görsel medya aracılığıyla "**şok**" edici iddiaların boca

edilmesi, önceki aşamalardan daha fazla "**olumlu işler**" yapıldığı havasının yaratılmasına neden olmuştur.

"*Bunlar daha işin başı, daha neler gelecek.*" (13.01.09) diye, muzaffer bir komutan edasıyla "yeni" zafere mi muştulayan Tayyip, CHP ile MHP'yi "**korku ve panik**" içerisinde olmakla suçlamakta, tehdit etmektedir. "Savunma" pozisyonunda kalan CHP var gücüne kendi dinamiklerine tutunmaya ve nafile muturlarla **zinde** güçlerini harekete geçirmeye çalışmaktadır. Emperyalistlerin yönetimi ve denetiminde gerçekleştirilen bir operasyon karşısında düşülen **aczin**, sandıktan çıkacak sonuçla telafi edilebileceği gerçeği, yerel seçimleri CHP'nin temsil ettiği klik açısından "**yaşamsal**" bir noktaya taşımıştır. Kitleler, yerel seçim atmosferine de girilen koşullarda, yeniden ve açık biçimde klikler arasında **cephelşmeye** sürüklenmektedir.

Daha önce de belirttiğimiz gibi, gerici/faşist klikler arasında tercih yapmak, birisi yanında sağ tutmak, kitlelere bu yönde propağanda da bulunmak hiçbir biçimde kabul edilemez. AKP'nin yürüttüğü operasyon, kendi ve/veya efendilerinin niyetinden bağımsız olarak da, demokrasi mücadelesine katkı sunacak herhangi bir unsur taşımamaktadır. Yöneldiği unsurlar içerisinde "**ulusalcı**", anti-emperyalist kesimler olduğu, esas amacın bunların tasfiyesi olduğu aldatmacadır. Anti-ABD'ci söylem tutturmak yalnızca ülkemizde değil bütün dünyada en ucuz popülizm malzemesi haline gelmiştir.

Doğru tutum, ekonomik krizin faturasını ağır biçimde halkın sırtına yıkan egemen sınıflar ve bu konuda tam bir ittifakla hareket eden başta AKP olmak üzere bütün faşist partilere yönelik mücadeleyi yükseltmektir. Gündemin Ergenekon operasyonu ile karartılmaya çalışıldığı bugünkü koşullarda, devletlerinin yüksek çıkarları söz konusu olduğunda ortaklaşan, kendi hesapları çerçevesinde dalgaşan halk düşmanı faşist klikler; devlet, ordu ve kontr-gerilla gerçeğinin merkezindeki rollerinin bütün yönleriyle teşhir edilmelidir.

Ünsa işçileri: Dayanışmayı burada öğrendik

İşten çıkarıldıkları **15 Aralık 2008** tarihinden bu yana direnişte olan Ünsa işçileri, tüm baskılara ve saldırılara rağmen, fabrika önünde, direniş nöbetindedir.

İşçiler, kapı önündeki direnişi **31 Aralık** günü işgale çevirdiler. Öğlen saat 14 civarında girdikleri fabrikadan, akşam saatlerine doğru, jandarma zoruyla çıkarılarak, gözetimine alındılar. Götürüldükleri karakoldan, yeni yıla bir saat kala serbest bırakıldılar. Ancak onlar yılmadı ve ertesi, daha ertesi gün de direnişe kaldıkları yerden devam ettiler.

7 Ocak'ta bir kez daha fabrika iş-

galiye adlarından söz ettirdiler. Bu işgal de yine jandarmanın müdahalesiyle sonlandırılmış, işçiler bir kez daha gözetimine alınmıştı.

"Dayanışmayı burada öğrendik"

Daha sonraki günlerde Ünsa işçilerinin yanına giderek, direnişe ilgili gelişmeleri ve işgaller sırasında yaşadıklarını konuştuk.

İşçilerden biri işgalin kendi üzerinde nasıl bir etki yarattığı sorusunu çok net olarak şöyle cevapladı: "**Daha önceleri sadece evden işe işten eve gider-gelir, gece yarısına kadar çalışırdık. Sendikamızın ve örgütlenmenin ne demek olduğunu bilmezdik. Bu direniş ve gerçekleştirdiğimiz işgaller her şeyden önce dayanışmanın ne demek oldu-**

ğunu öğretti bize. Yani dayanışmayı burada öğrendik."

Bir diğer işçi ise, Erdoğan'ın "üç çocuk yapın" dediğini söylüyor ve ekliyor; "İşsiz ve parasız kaldık. Şimdi gelsin çocuklarımıza kendisi bak-sın. Millette üç çocuk yapın demeyi biliyor."

Söz 7 Ocak'ta gerçekleştirilen işgale ve işgal kararlarının nasıl alındığına geliyor. Bu noktada sözü, direnişin başından beri işçilerin yanında olan OLEYİS Sendikası Kocaeli temsilcisi **Barış Aşan** alıyor ve işgallerin önlerine koydukları eylem planının bir parçası olarak hayata geçirildiğini söylüyor.

7 Ocak'ta gerçekleştirilen işgal aşamasında yaşadıklarını ise şöyle aktarıyor: "**İşçiler kapının önünde slogan atmaya başladılar. O sırada fabrikanın güvenlik görevlileri işçilere sataştı, laf attı. Bunun üzerine güvenlik görevlilerinin üzerine yürüyen işçiler, görevlileri dövmeye başladı. İçeriye böyle girildi."**

Bu ikinci işgal üç saat sürmüş ve

devreye yine jandarma girmiş. Ancak bu defa işçiler de patronun şikayetçi olunca, jandarma göstermelik de olsa, patronlardan ikisini gözaltına almak zorunda kalmış.

Patron işçileri satın almaya çalışıyor

Ünsa işçileri direnişlerinin sürdüğünü, ancak bu arada Ünsa patronunun, direnişteki işçilere dönük "satın alma" politikası izlediğini aktarıyor. Birçok işçiye, para teklif ediyormuş patronlar. Bu tekliflere büyük çoğunluk rağmen etmese de, 3-5 kişi para almayı kabul edip, direnişi bitirmişler. Ancak bunlar, bir-iki aylık işçilerimiz ve daha çok da ailelerinin baskısıyla bitirmişler direnişi.

Patronun bu girişiminin direnişte büyük bir tahribat yaratacağını düşündüklerini, çünkü büyük çoğunluğun direnişe devam etmekte kararlı olduğunu vurguluyorlar. En son ayrılırken de, bu kararlılığın göstergesi olarak: "**Hakkımızı alana kadar buradayız"** diyorlar. (Kartal)

Sen de omuz ver, direniş büyüsün!

Sendikaya üye oldukları gerekçesiyle işten atılan Sinter Metal işçilerinin direnişi dayanışma ile sürüyor.

Sinter işçilerinin direnişini, işten atılan üniversite öğrencileri, Birleşik Metal-İş'in örgütlediği G.U ve ABB işçileri ziyaret ederek destek verdiler. İşçiler aralarında topladıkları paraları Sinter işçilerine verdiler. Sinter işçileri ile bir dayanışma ziyareti de **Herkese Sağlıklı Güvenli Gelecek Platformu** tarafından gerçekleştirildi. 15 Ocak günü saat 12.30'da İMES A kapısı önünde bir araya gelen platform bileşenleri "**Yaşasın sınıf dayanışması!**" sloganları ile Sinter işçilerini yalnız bırakmadıklarını haykırdı. Sinter işçileri de platform kapıda karşıladı. "**İşgal grev direniş!**" sloganlarının coşkulu bir şekilde atıldığı ve yaklaşık 40 dakika süren yürüyüş çevredeki işçilerin büyük ilgisini çekti. Yoldan geçenlerin ve fabrika işçilerinin alkışları ile devam

eden yürüyüş işçilere ve katılımcılara büyük moral verdi.

Fabrika önünde "**Direne direne kazanacağız**" sloganları ile bizi karşılayan işçiler oldukça coşkuluydu. Platform adına yapılan dayanışma konuşmalarından sonra işçiler de söz aldı. Sinter işçileri mücadelede kararlı olduklarını vurguladı. Fabrikayı işgal eden Sinter işçilerinin işgal ettiği yerlerde şimdi çevik kuvvet arabasının içinde polisler bekliyor. Patron fabrika makinelerinin bir kısmını kaçırmış. İşçiler bunun önüne geçmek için arka kapıda da gece-gündüz nöbet bekliyor. Coşkuları ile bize moral veren Sinter işçilerine başarılar dileyerek 500 metre ilerde yine Birleşik Metal-İş Sendikasının örgütlenmeye çalıştığı **Gürşaş** fabrikasına gidiyoruz. İşçiler yaptıkları konuşmalar ile devrimcilerin, ilericilerin dayanışma ziyaretlerinin önemine dikkat çekiyor.

(İstanbul'dan bir İK okuru)

Asemet işçisine destek

2008 yılının son gününde Asemet patronunun uzlaşmaz ve köleci dayatmalarını kabul etmeyen Asemet işçileri **Birleşik Metal-İş Sendikası** öncülüğünde greve gittiler. Bursa'da onbinlerce işçinin işten atıldığı, onbinlerce işçinin ücretsiz izinlere çıkarıldığı bu süreçte Asemet işçisinin greve çıkması ve onurlu bir direnişi seçmeleri önemli bir adımdır. Bu olumlu adı-

mı desteklemek için Partizan, **BATIS**, **BDSP**, **DHF**, **ESP**, **Sosyalist Parti** ve **SDP** 17 Ocak günü ziyareti etti. "**Asemet işçisi yalnız değil, direnen işçiler kazanacak!**" pankartını açan kurumlar, sloganlarla fabrika önüne yürüdü.

Burada işyeri sendika temsilcisi **Yusuf Yıldız**, greve gitme nedenlerini anlatarak, patronun uzlaşmaz tutumuna değindi.

Kurumlar adına yapılan açıklamada da; "Evet bu kavga emeğin ve onurun kavgası. Biz de bu kavga-gada Asemet işçisinin yanında olacağız ve kavganız kavgamızdır!" ifadelerine yer verildi. (Bursa)

Grevdeki E-Kart işçilerinin morali bozuk!

Yedi ay aşkın bir süredir grevde olan E-Kart işçilerinin grevinde sona yaklaşmış gibi görünüyor. Ancak grevin kazanımla biteceğini söylemek zor! Grevin 214. gününde ziyaret ettiğimiz E-Kart işçileri de aynı böyle düşünüyor.

E-Kart işçilerini, yine bir kez daha sendikamızın kendilerine tahsis ettiği minibusün içinde beklerken bulduk.

İlk göze çarpan şey, görüştüğümüz işçilerin pek keyifli olmadıkları. Çok kez yanlarına gidip geldiğimiz için çoğunun tanyör ve önceki süreçte daha keyifli ve coşkulu olduklarını biliyoruz. Ancak o gün ne coşku ne de keyifli bir halleri vardı.

Bunun nedenini öğrenmemiz fazla sürmedi. İlk başlarda görüşmeye yanaşmayan patron, bir süre önce görüşmeyi kabul etmiş. Ancak işçilerin dediğine göre, görüşme talebi patronun gelmesine karşın, yapılan görüşmede, "**siz istediniz diye görüşüyoruz**" diyerek, görüşmenin olumsuz geçeceğinin sinyallerini baştan vermiş. Nitekim görüşme hiç de öyle işçilerin beklediği ya da kendilerine görüşme öncesinde aktarılan biçimde geçmemiş. Patron işçilere "gelin işbaşı yapın" demiş. Ancak bunu derken de, geriye dönük hiçbir kaybı ödemeceğini de belirtmiş. İşçiler diyorlar ki; "**Sendikamız işçiyi atmadan açılan davada şu duruma geçmemek için böyle yapıyor. Bizi hiçbir hakkımızı vermeden geri alacak ve mahkemeye de 'bakin ben sendikali işçiyi çalıştırıyorum' diyecek. Bizim ise hiçbir kazancımız olmayacak. O kadar süre burada bosa beklemiş olacağız."**

Üyesi oldukları Basın-İş Sendikası'nın patronun bu tutumu karşısındaki tavrının ne olduğunu soruyoruz. Çünkü patronla görüşmeler sendika üzerinden gerçekleşiyor.

İşçiler "sendika açıktan işbaşı yapın demese de, işbaşı yapmamızı istediğini belli eden bir tutum içinde. Bize grev

süresince ödediği para, sendikaya ağır gelmeye başladı herhalde" diyorlar. Grevdeki işçilerin sayısının az olmasından kaynaklı sendikamızın sahiplenme noktasındaki tavrını ileri taşımadığını düşünüyorlar. Zaten grevlerinin kamu-

oyunda fazla yer bulmamasını da, sendikaya getirdikleri eylem önerilerinin sendika tarafından her defasında "bakarız, biz bir konuşalım" vb. biçimlerde yaklaşıldığı için hayata geçirilemediğini söylüyorlar. Açıkça dillendirmeseler de, sendikaya kırılgan ve bu kırılganlık bir **güven yitimini** de beraberinde getirmiş. Yanlarından ayrılmadan önce ne yapacaklarını soruyoruz.

"**Galiba işbaşı yapacağız. Başka çaremiz yok!**" diyorlar. Resimlerinin çekilmesini ise istemiyorlar. (Sendikayı kast ederek) "Çünkü bayağı ağır konuştuk" diyorlar.

İşçilerin yanından ayrılırken anlıyoruz ki, şu süreçte sıkça yaşadığı üzere, bir direniş daha reformist sendikal önderliklerin "**Patron üzüleceğine işçi üzül-sün**" tutumları nedeniyle, kazanımlardan dönüşme şansı yüksek olduğu halde, kendi haline terk edilerek, yenilgiye mahkum edilmiş! (Kartal)

Cavit Çağlar- AKP-Teksif el ele

Bursa Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu bulunan **Sıfış** ve **Nergis** Sentetik İplik Fabrikalarının sahibi olan dolandırıcı **Cavit Çağlar** 1 yıl önce Nergis Fabrikası'ndan 800, 4 ay öncesinde de Sıfış Fabrikası'nda 700 işçiyi çalıştırdıkları bir ay mesailerini ve de tazminatlarını vermeden işten çıkarmıştı. İşçilerin açtıkları davayı kazanmalarının yanında Cavit Çağlar kendi devletinin mahkeme kararlarını ve yasalarını da hiçe saymaktadır. Aylardır haklarının gaspını ve

Çağlar'ın hukuksuzluk tutumunu kamuoyuna duyurmak için çeşitli eylemler yapan işçiler, 16 Ocak günü bir kez daha fabrikanın önünde basın açıklaması yapmak isteyen polis engellemesi ile karşılaştılar. Sanayi Bölgesi'nde toplanan işçiler ellerinde taşıdıkları "**Cavit Çağlar, AKP, Teksif, El Ele İşçi Hakları Nerede? Sıfış Nergis İşçileri!**" imzalı pankart ve sloganlarla fabrika önüne yürüdü. Burada basın açıklaması yapmak isteyen işçiler "kapıyı kapatıyorsunuz" bahanesi ile polisin engellemesi ile karşılaştı. Ancak işçiler direnince polis geri adım attı. Burada açıklama yapan **Murat Kemer** "biz haklarımızı alıncaya kadar direnmeye devam edeceğiz" dedi. (Bursa)

Çağlar'ın hukuksuzluk tutumunu kamuoyuna duyurmak için çeşitli eylemler yapan işçiler, 16 Ocak günü bir kez daha fabrikanın önünde basın açıklaması yapmak isteyen polis engellemesi ile karşılaştılar. Sanayi Bölgesi'nde toplanan işçiler ellerinde taşıdıkları "**Cavit Çağlar, AKP, Teksif, El Ele İşçi Hakları Nerede? Sıfış Nergis İşçileri!**" imzalı pankart ve sloganlarla fabrika önüne yürüdü. Burada basın açıklaması yapmak isteyen işçiler "kapıyı kapatıyorsunuz" bahanesi ile polisin engellemesi ile karşılaştı. Ancak işçiler direnince polis geri adım attı. Burada açıklama yapan **Murat Kemer** "biz haklarımızı alıncaya kadar direnmeye devam edeceğiz" dedi. (Bursa)

Emekçinin gündemi

Çalışma tarzı üzerine -2-

Başarılı bir örgütlenme çalışması amaç ve hedeflerde net olmayı zorunlu kılar. Amaç ve hedefin net olması ise sorunu incelemeyi, kavramayı zorunlu kılar. Daha somut ifade etmek gerekirse işçi sınıfı ve emekçi kesimleri örgütlemek için sınıfın yapısını, sorunlarını, yaşamakta olduğu değişimleri incelemek ve kavramak zorundayız. Bu açıdan eksik ve yetersizliklerimizi görmek zor değildir.

Çalışma tarzı ve örgütlenme araçlarımızın sınıfın değişen yapısı, sorun ve taleplerinin değişen özellikleri, kapitalist sistemin sömürü politikalarının değişen boyut ve biçiminden bağımsız ele alamayız. Kapi-

talist üretim yapısındaki değişimlerin sonucu olarak işçi sınıfı profilinde yaşanan değişimler örgütlenmenin araç ve yöntemlerini değiştirmeyi, çeşitlendirmeyi dayatmaktadır. Örgütlemeyi düşündüğümüz sınıf yüzölçümü önceki sınıf değil. İşçi sınıfı büyük fabrikalarda işletmelerde değil artık. Farklı birçok mekânda, değişen saatlerde ve süreçlerde üretime katılan dağınık parçalı bir sınıf var. Sektörel anlamda çeşitlenmiş bir üretim süreci var. Sendikası, güvencesiz, marjinal sektörde çalışan büyük bir işçi-emekçi nüfus var. Sendikali işçi sayısı yüzde 7'lerde seyretmektedir. Üretim sürecinde, sınıfın yapısında yaşa-

nan değişimler doğru okunup anlaşılmadığından işçi ve emekçi yığınlar dağınık ve örgütsüz durumdadırlar. Sendikali örgütlenmeler sınıf uzlaşmacı sendika ağalarının güdümünden çıkarılmadığı için sendikali alandaki kriz aşılammıştır. Oldukça geniş bir işsiz nüfusa karşı karşıyayız. Önemli bir potansiyeli oluşturan bu kesim için bir örgütlenme perspektifimiz ve araştırmamız yok ne yazık ki. Bu sorunlara bir çözüm üretemediğimizden işçi ve emekçilerin dağınıklığı, örgütsüzlüğü devam etmektedir. Kapitalist sistemin tarihinin en derin krizini yaşadığı bu dönemde biz bu durumdayız.

Sendikali alandaki mevzilerimizi korumak ve yeni mevziler yaratmak zorundayız. Anlaşımımızın, sınıf çizgimizin hâkim olduğu sendikalarındaki etkinliğimizi daha da arttırmalı, sendikali bürokrasiye karşı mücadelede taviz vermeden, ittifaklarımızı sağlamlaştırıp genişleterek hareket etmeliyiz. Sendikali bürokrasinin sınıf sendikacılı-

ğın çizgisinde ısrarcı olan anlayışları tasfiye etme yönündeki operasyonları bu süreçte daha da yoğunluk kazanacaktır. Bu girişimler karşısında gücümüzü meşruluğumuzdan ve kitlelerden aldığımızı unutmadan hareket etmeli, çizgimize ve işçi sınıfına güvenmeliyiz.

İşten çıkartmalarla, ücretsiz izinlere karşı tavizsiz tutumu korumalıyız. Saldırıların gündeme geldiği yerlerde tartışma ve karar alma süreçlerine işçilerin aktif katılımını sağlamalıyız. Karar alma sürecine kitlelenin aktif bir şekilde katılımı alınan kararın uygulanmasında belirleyicidir.

Sıraladığımız bu noktalar sürecin önümüze koyduğu acil görevlerdir. Ancak bu görevleri yerine getirmek, dönemin öne çıkan sorun ve taleplerine uygun sloganlar belirlemek örgütlenme sorunumuzu çözmeye yetmez. Bu haliyle sürecin önümüze koyduğu acil görevleri yerine getirmiş oluruz sadece. Bunu başarmamız sınıfın örgütlenmesinde önemli bir kazanım olacak

la birlikte yetersiz kalacaktır. Esas sorunumuz bu zemin üzerinden daha geniş ve kalıcı örgütlenmeler yaratmak ve sınıf mücadelesini büyütmezdür.

Sınıfın örgütlenmesinde hangi araç ve yöntemleri geliştirip kullanacağımız tartışmalarımızın esas konularından biri olmalıdır. Gerçekleştirmeyi hedeflediğimiz eğitim toplantıları ve program tartışmalarında bu sorunlara somut birtakım çözümler getirmeliyiz. DDSB programımız bu açıdan asgari bir yeterliliğe sahip olsa da kimi eksiklikleri de barındırmaktadır. Ancak daha önemlisi programın önümüze koyduğu asgari hedefleri gerçekleştirme noktasında bugüne kadar somut bir adım atmış değildir. Bu eksikliklerin giderilmesi, çalışma tarzımız, kitle çizgimiz, esas alanlarımız bu konularında kafa açıklığının ve anlayış birliğinin sağlanması için tartışmalarımızı daha canlı yürütmeli ve bu tartışmalardan uygulamak için oluşturduğumuz bir projeye çıkmalıyız.

Liman'da direniş kazanacak!

Mersin Limanı'nda taşeron firma olan Akan-Sel işçilerinin sendikalaşmasıyla beraber sendikaya üye olan işçilerin 60'ı işten çıkarıldı. Buna ilişkin sendika kararı ile işçiler direnişe başladılar. Hala devam eden direniş işten atılmayanların da destekleriyle devam etmektedir.

Bizler de **Partizan** olarak işçilerin direnişini desteklemek amacıyla ziyarette bulunduk. İşten atılan Akan-Sel Nakliyat işçilerinin eş ve çocuklarının da katıldığı eyleme Mersin'deki sendikalardan da destek geldi. (Mersin)

Philips işçilerine jandarma saldırısı

Gebze Organize Sanayi Bölgesi'nde (GOSB) kurulu bulunan Philips fabrikası, işyerini kapatacağını açıklayınca, işsiz kalma tehdidiyle yüz yüze kalan işçiler direnişe geçtiler. Haftalar boyu süren eylemlerle, fabrikanın kapatılmasını engellemeye çalışan işçiler, patronun fabrikayı kesin olarak kapatacağını açıkladığı **7 Ocak** günü ise, fabrikayı işgal ettiler.

Ancak, 150 işçi tarafından gerçekleştirilen ve altı saat süren işgal, jandarmanın müdahalesi ve işçileri zorla dışarı çıkarması nedeniyle bitirilmek zorunda kaldı.

İşgalin jandarma zoruyla bitirilmesinin ardından bir açıklama yapan **Birleşik Metal-İş Sendikası**, fabrika için yaklaşık 2 ay önce kapatma kararı alındığını ve bu kararın ekonomik kriz gerekçe gösterilerek yapıldığını vurguladı. Kapatma kararına ilişkin getirilen "**fabrikanın zarar ettiği**" gerekçesinin gerçeği yansıtmadığını belirttiği açıklamada, fabrikanın zarar eden bir fabrika olmadığına da yer verildi.

Sendika aynı açıklamada "**mücadeleye devam edeceğiz**" dese de, Philips fabrikası aynı günden itibaren kapandı ve Philips işçileri işsizler ordusunun yeni neferleri arasına karıştı. Daha sonraki günlerde GOSB'ye gittiğimizde, fabrika binasında asılı olan "Philips" adının ise hızlı bir şekilde çıkarıldığına, tabelaya başka bir firma adının konulduğuna şahit olduk. Bunun bir kamuffaj olup olmadığını ise zaman gösterecek... (Kartal)

Tezcan Galvaniz işçilerinden bakan protestosu

Kocaeli Arslanbey Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu bulunan Tezcan Galvaniz'de çalışırken, sendikali oldukları için işten çıkarılan işçiler, bir dizi eylemlerle seslerini duyurmaya çalışıyorlar.

İşçiler, en son **9 Ocak** günü yaptıkları eylemle, bir kez daha kamuoyunun dikkatini çekmeyi başardılar.

Bölgedeki bir okulun açılışını yapmaya gelen Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik'i, protestolarla karşılayan işçilerin, bu eylemleri üzerine, Galvaniz patronu Birleşik Metal-İş Sendikası ile görüşmeyi kabul etti. Kocaeli Valisi, Birleşik Metal-İş Sendikası ve Galvaniz patronu arasında yapılan, ancak somut bir anlaşmaya varılmayan görüşmenin ardından Birleşik Metal-İş Sendikası tarafından yapılan açıklamada, patronun dayatma tavrını sürdürdüğüne, ancak sendikamızın artık mazaaya oturma istediğine yer verildi. Galvaniz işçilerinin direnişi ise aralıksız devam ediyor. (Kartal)

Krizle birlikte tarımsal çöküş hızlandı

Yıllardır yayınlarımızda **Tarım Reformu Uygulama Projesi** (TRUP) sonucunda; tarımın emperyalist devletlerin ihtiyacına göre nasıl yeniden şekillendirildiğini, diğer yarı-sömürge ülkeler gibi Türkiye'nin de temel gıda maddelerinde dahi nasıl dışarıya bağımlı hale getirildiğini işliyoruz. Bu politikalar neticesinde özellikle küçük köylüler varlık-yokluk sorunu yaşarken; krizle birlikte yaşadıkları sorunlar daha da boyutlanmıştır. Yaşanan yokluklara, her geçen gün üretime vazgeçenlerin sayısındaki artışa rağmen; fiyat belirleme dönemlerinde yapılan çok az sayıdaki miting dışında; köylülerin bu sürece etkili bir karşı koyuş gerçekleştiremediklerini görüyoruz. **Elbette ki bunun temel nedeni bu alanda yaşanan örgütsüzlüktür.** İhtiyaç duyulan çeşitli örgütlerin kurulamaması ve gereken müdahalenin yapılamaması mevcut boşluğun ya reformistler tarafından veya tamamen burjuvazi-toprak ağalarının elindeki çeşitli örgüt-lülükler tarafından doldurulmasına sebep olmuştur. Bu gerçekliğin sonucu olarak yaşanan kriz sürecinde hükümetten en fazla; bütçeden biraz daha pay ayrılması, açıklanacak paket olursa köylülerin de düşünülmesi istenebilir. Fakat AKP hükümeti Erdoğan'ın deyimiyile ne kurdeleli bir

paket açıkladı ne de bütçeden daha fazla pay ayırdı! Böylece bu kriz sürecinde devlet tahhillerinde kafası bulanmış olanlara, hükümetin hangi sınıfın temsilcisi olduğunu unutanlara çok açık ve net bir cevap vermiş oldular.

Bütçeden ayrılan kaynak her geçen gün azalıyor!

2006 yılında kabul edilen Tarım Kanunu'na göre, tarım destekleri milli gelirin % 1'i altında tutulamaz. AKP eliyle çıkarılan bu yasaya rağmen tarıma 2007 yılında % 0.8 ve 2008 yılında % 0.7 civarında pay ayrıldı. Görüldüğü gibi AKP kendi eliyle çıkardığı yasaya dahi uyma gereği duymamıştır. 2009 bütçesinde ise tarıma ayrılan pay daha da azalarak % 0.49 olmuştur. Son bir yıl içinde girdi fiyatlarının çoğunda % 100'ü geçen fiyat artışları olmuştur verilen destekler yıldan yıla azalmış, bazı ürünlerde ise tamamen ortadan kalkmıştır.

"Ümüğümüzü sıkırtmayacağız" efenemelerinden sonra masaya oturan IMF ile birlikte bütçe rakamları son anda revize edildi. Parlamentodaki burjuva partileri bile "isyan ettiren" şekilde, Türkiye tarihinde ilk kez bütçe Meclis'te görüşülürken revize edildi. IMF'nin di-

rektifleri doğrultusunda bütçede 3.6 bin TL'lik kısıntıya gidildi. Bu çerçevede tarımsal desteklere ödeneğinde % 10'luk kesinti yapıldı. Böylece ilk anda belirlenen 5.5 bin TL'lik miktar 5 bin TL'ye düşürüldü.

Bir çok emperyalist-kapitalist ülkede desteklere ayrılan pay, %10'ların üzerindedir. Sadece verilen desteğin miktarının bu ülkelerle karşılaştırılmasıyla, Türkiye'de tarımda düşünülen "tarım reformu projesinin" amaçlarını açıkça ortaya çıkarmaktadır.

Köylüler, modern tefeciler olan bankaların pençesinde!

Tarımsal desteklerin miktarı azaldıkça üretme devam etmek isteyen köylü mecburen özel bankalara gitmektedir. Bütçeden ayrılan kaynak sadece 5 bin TL iken 2008 yılında bankalardan alınan toplam tarımsal kredi 11 bin TL'yi aşmıştır. İzmir Ziraat Odası Başkanı **Sedat Köse** yaptığı açıklamada; bazı bankaların köylülerin kredi karşılığı ipotek olarak gösterdikleri topraklara el koyduğunu ve bu sorunun alınmış olan traktörlerin neredeyse tamamı için yaşandığını belirtiyor. (08.01.08-Dünya) Yine yapılan açıklamalardan küçük üreticilerin aldıkları kredileri üretim-

de kullanmaktan ziyade borç ödeme-çevirme işlerinde kullandıklarını öğreniyoruz. Yani devletin köylüye verilen desteği gitgide azaltması; meydana günümüzün "modern tefecilerine (bankalara)" açılması içindir. Ödenemeyen krediler sonucunda el konulan toprakların çoğu bankaların elinde büyük topraklar haline gelmektedir.

Görüldüğü gibi 2000 yılından sonra hızla üretime koparılan köylülerin; üretimden kopması-yoksullaşması, mülksüzleşmesi krizle birlikte hızlı bir şekilde artmaktadır.

Köylüye zorlayan sadece desteklerin azalması ve özel bankaların kredilerine mahkum olması değildir. Krizle birlikte dünya ticaretinde

yaşanan daralma tarım ürünlerinde de kendisini etkili bir şekilde göstermektedir. Kasım ayı verilerine göre Türkiye'nin ihracatı meyve-sebze mamüllerinde % 22.35, zeytin ve zeytinyağında % 14.51, tütünde % 22.39, tarıma dayalı işlenmiş sanayi ürünlerinde % 22.21 oranında azalmıştır. (04.12.08-Dünya) Bunun sonucunda birçok tarımsal ürünün fiyatı hızla düşmüştür. **Fakat üreticiye ödenenle tüketicinin satın alış fiyatı arasında % 300'lere varan fark nedeniyle; fiyatlardaki bu düşüşten ne üretici ne tüketicinin yararlanabilmektedir. Fiyatlardaki düşmeden böylece yine tefeci-tüccar yararlanmış olmaktadır.** Ürününün yok pahasına satmak zorunda

birakılan üretici de borçlarını ödeyemez, geçimini sağlayamaz duruma gelmektedir.

Açıkça görüldüğü gibi tarımda yaşanan sorunlar boyutlanmaktadır. Buna rağmen; güçlü bir örgütlenmenin gerçekleştirilmemesi, çeşitli kurumların oluşturulmaması veya olanların içinde gelişmemesi; mevcut olan ve gitgide ağırlaşacağı açık olan sorunların karşısında köylülerin gereken direnişi gösterememesine yol açmaktadır. Her alana düşen görev, yoksul köylülerin ve kır proletaryasının, topraksızların yaşadığı sorunları çözmek ve hiç zaman kaybetmeden gerekli çalışmaların yürütülebileceği mekanizmalar oluşturmaktır.

"İşten atmalara son"

11 Ocak günü Kent Meydanı'nda Bursa Halk Meclisi tarafından düzenlenen "İşten atmalara son" mitingi bir çok sendika ve siyasi parti, devrimci ve demokratik kurumların katılımıyla gerçekleşti. 2 bine yakın katılımlı olduğu mitingde KESK Genel Başkanı **Samir Evren**, Petrol-İş Genel Başkanı **Mustafa Öztaşkın** ve Bursa Halk Meclisi adına **Çetin Erdolu** birer konuşma yaptı. Konuşmalar İsrail devletinin Filistin halkına yönelik imha operasyonu yürüttüğünü belirterek "İnsanlık suçu işleyen İsrail'in, faşist, soykırımcı politikası dünyayı yönetenler tarafından ya görmezden geliniyor ya da göstermelik kınamalarla geçiştiriliyor" denilerek AKP hükümetini ikiyüzlü politikalarına da vurgu yapıldı.

Mitinge TÜMTİS, Nergis Holding'e bağlı Sıfış işçileri, Renault'tan işten atılan işçiler döviz ve pankartlarıyla katılarak AKP hükümetinin ve patronların aleyhine sloganlar atıldılar.

Bursa Halk Meclisi'nin sendikalar hariçinde, diğer kurumların pankart ve flamlarının taşınmasına izin verilmemesi bir olumsuzluktu. Ayrıca 10 binlerce işçinin işten atıldığı bir kentte sadece 2 bin kişinin mitingde katılımı düşündürücüdür.

(Bursa)

IMF ve AKP'ye karşı yürüyüş

IMF heyetinin yeni anlaşmalar için AKP hükümetiyle görüşmelere başlaması üzerine emekçiler 10 Ocak tarihinde AKP Ankara il örgütüne yürüyerek bir basın açılışını yaptılar.

IMF ile görüşmelerin kesilmesini, krizin faturasını ödemeyeceklerini, İsrail ile yapılan tüm anlaşmaların iptal edilmesini isteyen emekçiler, "Ne İsrail ne de IMF ile anlaşma istemiyoruz. Tüm anlaşmalar iptal edilsin. AKP, emperyalizmin uşağıdır" pankartını açıp IMF ve İsrail karşıtı sloganlar eşliğinde Sakarya Caddesi'nde toplanıp AKP il binasına yürüdüler.

Çok sayıda kitle örgütü, sendika ve siyasi partilerin katılımcı olduğu eylem, AKP il binası önüne gelen kitlelerin buradaki basın açıklamasıyla devam etti. Eylem sloganlarla son buldu. (Ankara)

Taşeron sömürüsüne karşı direniş!

İzmir Büyükşehir Belediyesi Park ve Bahçeler kısmında hizmet veren **Vira-Kürşat taşeron firmasına** bağlı 1200 işçi bir süre önce işten çıkarılmış, işçilerin 300'ü ise tekrar işe alınmıştı. İşten çıkartılan ve taşeron firmada çalışmayı reddederek Belediye bünyesinde iş ve iş güvencesi isteyen işçiler, bu taleplerine Belediye'den olumlu bir yanıt alamadıkları için bir süredir sürdürdükleri mücadelelerini açıklık grevine dönüştürdü. 7 Ocak günü Büyükşehir Belediyesi önüne kadar yaptıkları yürüyüşün ardından, gerçekleştirdikleri basın açıklaması ile eylemlerini duyuran işçiler, Belediye önünde açlık grevi yapıyor ve açtıkları masa ile talepleri doğrultusunda başlattıkları imza kampanyasını sürdürüyor.

Açlık grevinin 7. gününde işçilerin aileleri de eyleme destek vermek için Konak Meydanı'nda basın açıklaması gerçekleştirerek, bu mücadelede eşlerinin yanında kavgaya devam edeceklerini, yılmayacaklarını açıkladılar.

8. günde ise açlık grevci işçi **Mithat Kavak** rahatsızlanarak hastaneye kaldırıldı. Ancak tedavi kabul etmeyerek direnişe devam edeceğini açıkladı.

Taşeron sömürüsüne karşı direnişte olan işçilerle süreci paylaş-

mak istedik:

- **Merhaba, bize direniş sürecine nasıl geldiğinizi kısaca anlatabilir misiniz?**

- **Güngör Polat (Vira-Kürşat taşeron işçileri sözcüsü):** Bizler taşeron işçiler olarak 11. ayın sonlarını doğru toplu bir şekilde imza kampanyası başlattık ve topladığımız 969 tane imza ile beraber İzmir Büyükşehir Belediyesi Başkanı Aziz Kocaoğlu'ndan randevu talep ettik. Uzun uğraşlar sonucu görüşebildiğimiz Aziz Kocaoğlu, bizlere İzmir Büyükşehir Belediyesi'nde taşeron çalışmayı bitireceğini söyledi. 12. ayda yapılacak olan ihalelere belediye bünyesinde kendi şirketlerini (İzelman, İzenerji, İzbeton gibi

firmaları) katacağını, bu firmaların ihaleleri kazanması halinde bizleri de bu firmalara yatay geçiş ile aktaracağını söyledi. Fakat ihale süreçle-

arkadaşlarımızda sağlık sorunları başladı. Baş dönmesi ve bulantılar yaşıyor. Direnişimize duyarsız olunmaması gerekiyor artık. Bizleri muhatap olarak almaları ve ne yapılması gerekiyorsa yapmaları gerekiyor. Fakat bizlerle Aziz Kocaoğlu'nun bürokratlarının değil bizzat kendisinin muhatap olması gerekiyor. Her zaman Aziz Kocaoğlu'na ulaşmamızın önünü kesiyorlar. Bu vesile ile açık yüreklilikle sesleniyoruz, Aziz Kocaoğlu çıksın ne konuşacaksa bizimle konuşsun, biz de ona göre kendi çizgimizi çizelim.

Çoluğumuz, çocuğumuz, ailelerimiz var ve gündür ailelerimizden uzağız. Zaten dar boğaza sıkıştırılmış, asgari ücret ile çalışan insanlardık ve bugün bu durumdayız. Fakat şunu bir kez daha söylüyoruz, bizim ekmeğimiz ile oynayanlara bundan sonra ne gerekiyorsa onu yapacağız, seçimler yaklaşıyor, gerekirse bu insanların tam karşısında çalışmalar da gerçekleştireceğiz.

- **Direniş süresince yaşadığınız destek vb. önemli olaylar oldu mu?**

- İzmir halkının duyarlı olduğunu biliyoruz, bu konuda da duyarlı davrandılar. Devrimci güçler ise her zaman yanımızda, bunu biliyoruz. Fakat sendikalarından bugüne kadar aldığımız herhangi bir destek yok.

Bizler bu işi kazandığımız takdirde o sendikalarda çalışmayacak mıyız? Bunun bilincinde değil mi bu insanlar? Ama malesef İzmir'de sınıf sendikacılığı yapan bir sendika yok. Ama şu var ki İzmir halkının dayanışması bizi çok memnun ediyor, yaptığımız imza kampanyası da bunun göstergesidir.

- **Eğer talepleriniz karşılanmaz ise eylemlerinize devam edecek misiniz?**

- Elbette devam edeceğiz. Direnişimize dair planlarımız içerisinde 2 eylem şekli daha var. Bunlardan bir tanesi Ankara yürüyüşü olacak. Maddi problemlerimiz var, bunu aştığımız takdirde 100-150 tane işçi arkadaşımız ile Ankara'ya yürüme; bunun akabinde de hiçbir sonuç almazsak eğer ölüm orucuna başlamayı düşünüyoruz. Bu da artık ipin kopuş noktası olacak.

- **Son olarak eklemek, gazetemiz aracılığı ile duyurmak istediği bir şey var mı?**

- Duyarlı İzmir halkına ve devrimci kitlelere seslenmek istiyorum. Bizlere destek sunarlarsa çok seviniriz.

- **Sizin söylemek istediğiniz bir şey var mı?**

Arif Yıldız: Süresiz açlık grevinde olanlardan biriyim, bugün 9. günümüz ve bu onurlu mücadeleyi kazanacağımıza eminim. Eğer onlar bizden bir bedel istiyorlarsa biz bu bedeli ödemeye de hazırız. Başka söylemek istediğim herhangi bir şey yok, biz kazanacağız! (İzmir)

AOSB işçileri işten atmaları protesto etti

Çiğli Atatürk Organize Sanayi Bölgesi'nde çeşitli iş kollarında çalışan 5 bin işçinin "ekonomik kriz" gerekçesiyle işten atılması protesto edildi. İşçiler topladıkları imzaları TBMM'ye gönderdi.

17 Ocak Cumartesi saat 15.00'te Çiğli Belediyesi önünde toplanan işçiler Atatürk Organize Sanayi Bölgesi'nde 5 bin işçinin "kriz" bahanesiyle işten atılmasını protesto ederek, işçilerin işe iade edilmesini istedi. "Düşük Ücrete, İşten Atılmalarına, Esnek Üretim Hayırdır" Çiğli Organize İşçileri pankartı ile katılan işçiler "Krizin faturasını patronlara", "Yaşasın sınıf dayanışması", "İş, ekmeğe yoksul bariş da yok", "Yaşasın örgütlü mücadele" şeklinde sloganlar attı. Ayrıca Denizli Menderes Tekstil Fabrikası işçileri ve İzmir Büyükşehir Belediyesi'ne bağlı

Vira ve Kürşat adlı taşeron şirketlerde çalışırken işten atılan ve 8 gündür Belediye'nin önünde açlık grevi yapan işçiler de iki arkadaşlarını göndererek eyleme destek verdi.

Sırasıyla İşçi Komisyonu adına **Koray Yetiş**, Teksif Sendikası Çiğli Şube Başkanı **Faruk Aksoy**, Türk-İş Ege Bölgesi Başkan Yardımcısı **Tuncay Kireçkaya** söz aldı.

İsrail'in Gazze'yi işgalini protesto eden işçiler 1 dakikalık saygı duruşu ile işgalde yaşamını yitirenleri andılar ve "Katil İsrail" sloganı ile tepkilerini ortaya koydular. Açıklama sonunda postaneye yürüyen 100-150 işçi sloganlar ve çevik kuvvet eşliğinde postane önünde imzaların gönderilmesi ile dağıldılar.

(İzmir'den İK okurları)

Krizin faturası emekçilere çıkartılıyor

Kriz ülkenin bilhassa yerli ve yabancı sermayenin yoğun olduğu birkaç kentten biri olan Bursa'da yoğun yaşanmaktadır. 2008 yılında Bursa'da 60 bine yakın işçi işten çıkartılmış, on binlerce işçi de ücretsiz izinlerle açlığa ve yoksulluğa mahkum edilmiştir.

Bu saldırıların yoğun olduğu Bursa'da, Birleşik Metal-İş, TÜMTİS ve KESK Şubeler Platformu'nun tepki ve eylemlerinin haricinde sendikalar hiçbir tepki yoktu.

8 Ocak günü Türk-İş Bursa Şubeleri tabandan gelen yoğun baskı sonucunda, Kent Meydanı'ndan toplanarak Fomara Meydanı'na bir yürüyüş eylemi yaptı. Bini aşkın işçinin katıldığı eylemde, başta İsrail devletinin Filistin'e yönelik yaptığı işgal ve katliamı lanetlenerek, işten atmalara ve AKP hükümetine yönelik sloganlar atıldı. Eylemde sendika temsilcileri adına Türk-İş Bursa Bölge Temsilcisi **Mehmet Kanca** basın açıklaması yaptı.

Kanca açıklamada işçilerin sendikaya yönelik tepkilerini dindirmek için ABD'ye, patronlara, AKP hükümeti-

Seslerini sokağa taşıdılar

Ekonomik krizle birlikte daha da yoksullaşan İçerenköylüler, 11 Ocak akşamı yaptıkları eylemler zamların geri alınmasını istedikler. İçerenköy Halk Platformu'nun çağrısıyla mahalle muhtarlığı önünde toplanan emekçiler, Filistin halkına yönelik saldırıları da protesto etti.

İçerenköy Halk Platformu, bu eylemle ekonomik krizin faturasının halka kesilmesini protesto etti. "Zamlar geri alınsın" yazılı pankart açılan eylemde "Krizin faturasını emekçiler ödemeyecek" denildi. Platform adına açıklamayı okuyan **Doğan Işık**, işçi ve emek-

ne veryansın etti. Sanki aylardır Bursa'da kendi sendikasının örgütlü olduğu işyerlerinde on binlerce işçinin işten atılması, on binlerce işçinin ücretsiz izne çıkartılması şimdi yaşanancasına tepki göstermesi samimi-yetsizliğin bir göstergesidir. (Bursa)

çilerin önünde bir yol ayrımı olduğunu söyledi. "Ya bize biçilen kefeni giymeye razı olacağız ya da bu ablukayı dağıtmak için harekete geçeceğiz" dedi. Zamların geri alınması için itiraz etmenin yetmeyeceğini belirtti.

İşik konuşmasının sonunda Filistin'de yaşanan zulme dikkat çekti, İsrail Siyonizmi'ni lanetledi. Açıklamasını "Filistin halkının gerçek dostları devletler değil emekçi halklardır. Filistin halkı yalnız değildir" şeklinde bitirdi.

(İçerenköy İK okurları)

İmha ve inkar aracı; TRT 6

Kürt ulusuna yönelik yıllardır süren imha ve inkâr saldırılarının bir ayağı da kısa bir süre

Karker û Gundî : Di vê pêvajoya dawîn de li hember kurdan gelek êrîş pêk hatine. Ji van êrîşan yek jê jî TRT 6 ya ku ji bo bê watekirinê ye. Hûn der heqê vê TV yê de çi difikirin? Bi ya we bi TRT 6'ê dixwazîncî bikin?

Rêveberiya Kurdî Derê ya navandê : Li gorî me hewcedariya kurdan bi TV yan neme. Ev TV TRT 6 lîstîkek e û dema vebûna wê jî manîdar e. Beriya hilbijartinê herêmê ye. Ji bo dewletê û AKP'ê ev hilbijartin gelek giring e. Dewlet û , AKP dixwazîncî kurdan bi van lîstîkan bixanîncî lê kurdê di ne kurdê bere nê. Di hêla hiqûqê de tu bîngêhîna vê TV yê tune ye. Ji ber wî jî bawerî nade civîka kurd. Pêşya her tiştî dibê dewlet zîmanê kurdî di zaqona bîngêhîna de mîsoger bike. Ji dibîstana seretayî heta zanîngêhê serbest bibe, hemû azadiyên ku ji zîmanê tirkî re tîn xwestin divê ji bo zîmanê kurdî jî bîn xwestin.

önce yayın hayatına giren TRT 6 kanalıdır. Bu kanalla amaçlanan ne olduğuna ve Amed'de bulunan kurumların bu konuyla ilgili neler düşündüğüne dair bir röportaj yaptık. İlk olarak bu konuda çalışmaları olan ve Kürt dili ve edebiyatı açısından çalışmalarını önemli gördüğümüz Kurdi Derê'ye gittik. Ardından DTP, Gün TV ve Özgür Halk çalışmaları arkadaşla görüştük.

İşçi köylü: Kürt ulusuna yönelik yıllardır süren imha ve inkâr saldırılarının bir ayağı da kısa bir süre önce yayın hayatına başlayan TRT 6 kanalı. Bu kanalla ilgili düşünceleriniz nelerdir?

İrfan Babaoğlu- DTP İl Yönetimi: Devletin ve onun siyasetini yürüten AKP'nin gerek Türkiye'nin demokrasi sorunları gerekse Kürt sorunu konusunda ciddi tutarlı bir politikasının olmadığı açık bir şekilde ortadadır. Zaten Cumhuriyet tarihi boyunca da böylesi ciddi bir politika geliştirmemesi söz konusuken bugün bu politikasızlık ve çözümsüzlük devam ettirilebiliyor. Fakat bugün bir fark vardır. Eskiden kaba bir ret ve inkâr politikasıyla yaklaşım gösterirdiler; ama şimdi ret ve inkâr edemiyorlar; çünkü orta yerde Kürtlerin mücadelesi, direnişi, hak ve özgürlükler noktasında yükselen kavgası ve talepleri var. Ret ve in-

kâr yerine bu defa içten ele geçirme, bir kısım Kürtleri yanına çekme ve bu şekilde Kürt hareketini yok etme politikası gütmektedirler.

Şimdi kültürel alanda bir takım çalışmalar vardır, TRT Şeş bunun bir örneğidir. İki amaçları var. Birincisi; kısa vadede seçime dönmüktür. Seçimde, zaten çöken devlet partilerini yeniden ayakta tutabilmek, **DTP'ye karşı bir ittifak partisi yaratmaktır.** Böylece Kürt halkının oylarını almaya dönük seçim yatırımı yapmayı düşünüyorlar. Ki zaten kendi milletvekilleri, kendi il başkanları, bölgedeki il başkanları TRT Şeş'i bu anlamda dobra dobra kullanmaya başlamıştır.

İkincisi; Genel olarak TRT'nin yaptığı bir işlev var zaten. Bu da bölgedeki operasyonların, çatışmaların devam ettiği, savaşın kızgın olduğu, sorunun çözümsüz olduğu bir ortamda özel savaş amaçlı ve psikolojik amaçlı bu kanalı kullanmak.

Eskiden Türkçe yaptıkları psikolojik propagandayı bu defa Kürtçe yapacaklardır. Şimdiden de bunun göstergeleri var; ama seçimden sonra buna ağırlık verecekleri açıktır. **Dolayısıyla bu kanalin açılması sorunu çözmeye hizmet etmemektedir.** Bazılarının yanlış yaklaşımı var, bazılarının da bu politikayı görmezden gelen değerlendirmeleri vardır. Ancak biz biliyoruz ki bu iyi niyetten öteye gidemiyor; çünkü orta yerde hala yasa düzeyinde Kürt dilinin, Kürt kültürünün varlığını kabul eden bir şey yok.

- Sizin TRT 6 kanalıyla ilgili düşünceleriniz nelerdir?

Gün TV'den Diren Keser: Her şeyden önce bir devlet kanalı olması itibarıyla, halkın

veya biz yayıncıların buna yaklaşımı biraz daha farklı olmak zorundaydı. Bu farkı da biz rahatlıkla görebiliyoruz. Genel kamuoyunda bunun bir seçim yatırımı olduğu ifade ediliyor. Çünkü Türkiye'de tek Kürtçe yayın yapan kanal olan bizim kuruluşumuza reva görülenlerin devletin kanalı TRT 6'ya reva görülen arasında ciddi bir fark var. Bu farkın nedeni; bu kanalın çıkarılış amacını da ortaya koyuyor aslında. Yayıncılık; yani medya bir propaganda aracıdır. TRT 6'yla devletin amaçladığı da bu propaganda aracının kendi elleri ve yöntemleriyle kullanmaktır.

Bir açılım havası yaratmaya çalışıyorlar: Ama biz bu açılımın içi boş bir açılım olduğunu düşünüyoruz. Neden boş bir açılım? **Çünkü halka dair bir şey yapıyorsa kararı halka sorarak, halkla birlikte almalıdır.** Ama bu çıkartılanlar sadece hükümet nezdinde ve YÖK düzeyinde tartışılmaktadır. Halka sorun. Neler istiyorsunuz, nasıl bir yayıncılık, nasıl birimler istiyorsunuz? Bu soruların cevabını halk yıllardır veriyor. Biz böyle bir üniversite, böyle bir yayıncılık, böyle bir hükümet ve devlet istiyoruz diye defalarca söylemişlerdir ve söylemeye de devam ediyorlar. Ama şu anda açılım adı altında sanki yeni bir şey keşfetmişler gibi davranıyorlar, bunun propagandasını yapıyorlar. Ayrıca biz Kürtçe yayın için yıllardır mücadele ediyoruz. Üniversitelerde yıllardır anadille ilgili mücadeleler yürütülüyor. Şimdi bunları bir tarafa bırakarak, biz yaptık deyip, bundan nemalanmak ahlaki değildir.

- Sizin bu konu üzerine düşünceleriniz nelerdir?

Özgür Halk çalışmaları Erhan: Zaten bundan da bilindiği gibi TC'nin 30 yıllık mücadele içerisinde hep Kürt dilini asimile etme projesi vardır. Bu asimile etme çalışmaları Kürt dili, kültürü, edebiyatına kadar uzanmıştır. Yani bunu baskı uygulayarak, tutuklayarak, öldürerek, tehditler savurarak yapmıştır. Bu açıdan TRT 6'nın açılması bir çelişkidir. Adı Wêlat diye bir genci öldürebili-

“Zîmanê me rûmeta me ye”

DTPYDG-M tarafından Amed'te düzenlenen “Ciwan hêzên parastina zîman in” kampanyası çerçevesinde düzenlenen yürüyüşte DTP milletvekili Sebhat Tuncel, Aysel Tuğluk, Barış Anneleri İnisiyatifi, DTP Diyarbakır il örgütü vb. kurumlarına aralarında bulunduğu yaklaşık 3 bine yakın kişi katıldı. Saat 12.00'de DTP il binasının önünde toplanan kitle sık sık “Bê Serok jiyan nabe”, “Bijî Serok Apo”, “TRT şaş Rojîn Cehş” sloganları attı. Kitle Koşuyolu'na doğru yürüyüşe geçti. Turgut Özal Bulvarı'nda polis barikatıyla karşılaşan kitle polisin barikatı kaldırılması üzerine oturma eylemine geçti. Basın açıklamasının okunduğu sırada polis kitleyi yakından çekmek isteyince polis ve eylemciler arasında kısa süreli arbede yaşandı. DTP milletvekillerinin araya girmesiyle eylem olaysız bitirildi.

(Amed' ten bir YDG'li)

yorlar. Kürt edebiyatını yasaklayacaksınız, kitapları, Kürtçe kanalları yasaklayacaksınız bir yandan Kürtçe TV açacaksınız. TRT 6 AKP'nin ve ABD'nin eliyle kurulan bir kanaldır, ABD'nin desteğiyle açılan bir kanaldır. Bu kanal sadece Kürt dilini, kültürünü asimile etmek ve bunu Kürtlük adı altında seçim sürecinde bize karşı kullanmak için açtıkları bir kanaldır. Biz sormak istiyoruz, soruyoruz da; sen bir yandan Kürtçe isimleri kabul etmezken, Kürtçe eğitim vermezken neden Kürtçe kanal açyorsun? Bundan aldığımız cevap ise biz Kürtçe ve Kürdoloji bölümleri açacağız vs. Bu da kendilerine göre Kürt halkını basın yoluyla kandırmaktır. Başta da dedimiz gibi bunların hepsi seçim sürecinde gözleri boyamaktır.

(Diyarbakır İK okurları)

Bunların eskisi de halka zarar!

Kürt illerinde özel harekât polislerinin halka uyguladığı zulmü bilmeyenimiz yoktur. Ancak Dersim'de **16 Ocak** günü yaşananlar ise hem bu özel eğitimli halk düşmanlarının psikopatlıklarını hem de eskilerinin dahi halka zararlı olduğunu gözler önüne serdi. Bu satırları yazmaya neden olan olay, Dersim'e bağlı iki köyde yaşandı.

Daha önce Dersim'de görev yapan ve akli dengesini yitirdiği için görevden alındığı ileri sürülen eski özel harekâtçı, iki köydeki evlere ateş açtı, kurşunlar evlerin duvarlarına ve bazı araçların camlarına isabet etti.

DIHA'nın verdiği habere göre daha önce Dersim'de görev yapan ve akli dengesini yitirdiği için görevden atılan “Rizeli” olarak bilinen Tuncay adlı özel harekâtçı gece Marçık Lokantası'na girerek av tüfeğini aldı. Söz konusu kişinin Dersim merkeze bağlı **Uzuntarla** (Pagal) ve **Sütlüçesme** (Gomamiş) köyleri ile Marçık Lokantası ve yol kenarına park edilen araçlara rastgele ateş ettiği bildirildi. Daha sonra bir minibüse binen özel harekâtçı, polisler tarafından gözaltına alındı. Özel harekâtçının adliye sevk edilmesi beklenirken, polisler saldırıya uğrayan köylülerin ifadesine başvurdu.

Yaşadıklarını anlatan **Fidan Yula**, gece saat 04.30 civarı kapılarına isabet eden kurşun sesiyile uyandıklarını belirterek, “Saldırılan önce kapıya, sonra köpeğimize kurşun sıktı. Dışarı çıkıp neden böyle yaptığını sorunca da bize küfür ederek uzaklaştı. Uzaklaşınca da evimizin arka duvarına ateş etmeye başladı” dedi. Saldırılan sarhoş birine benzemediğini kaydeden Yula, “Silahı tutuşundan tutalım, yolda yürümesine kadar, hiçbir şekilde sarhoş birine benzemiyordu” diye konuştu.

Marçık Lokantası sahibi **Bülent Es** de, “Şahis Söğütçüme Köyü'nün orada silahı suya atmış. Bunun nasıl Rize'den buraya geldiğini, kimin getirdiğini bilmiyoruz. Askerlerin gelişiyile gidip silahı sudan çıkardı. Kimliğini, cüzdanını ve cep telefonunu kırarak çöpe atmış. Her kimse kendini resmen ele vermek istemiş” diye konuştu. (H. Merkezi)

TRT 6'nın Kürtçe yayın yapmaya başlaması, egemenler nezdinde 85 yıllık imha ve inkâr politikalarında yaşanan tikanıklığın bir ifadesi olarak okunmuştu. TRT 6'nın hızlı bir çalışmayla hazır edilip yayına başlatılmasıyla AKP hükümetinin attığı “adımı” Kürt ulusal sorunu konusunda “devrim” olarak nitelenerek ön plana çıkartıldı. Şaşalı bir açılış töreniyle yayın hayatına başlayan TRT 6, Kürt halkının anadil talebini karşılamış ve bu talebin haklılığını savunan kesimleri tatmin etmiş olarak gösterilmişti. AKP'nin bu manevrasının arka planında bölge illerinde almayı planladığı oy potansiyelini artırmak yönünde bir seçim yatırımı olduğu, kanalin haftası dolmadan yaşanan saldırılarla ortaya çıktı.

Kanalin açılışını, bizler, tüm imha ve inkâr politikalarının ulusal hareket ve hareketin gücünü aldığı milyonların asimile edilmesi, tasfiye edilmesinde, bugüne kadar çeşitli fiziki ve kültürel saldırılarda hedeflenen “Ne mutlu Türk'üm diyene” mantığının **Kürtçe** haliyle kabul ettirilmesine yönelik atılan “önemli bir adım” olarak ifade etmiştik.

Nitekim ulusal taleplerin kazanılması yolunda mücadele eden kurumlar üzerinde estirilen terör de bir adım dahi geriye düşmeden varlığını devam ettiriyor. 2009 Mart ayında yapılacak olan yerel seçimler için AKP ve dirsek

Kanala serbest gazeteye yasak!

teması bulunan çeşitli kurumlar aracılığıyla çok önceden çalışma başlatılmıştı. Ardından çok uzun bir zaman geçmeden TRT 6'nın açılışıyla yeni bir “başarı”ya imza atarak devamı niteliğinde olan saldırılarına kaldığı yerden yeni bir dalga estirmeye başladı. Hedef yine ulusal talepler etrafında birleşen kurumları ve Kürtçe yayının “serbest” olduğu bu topraklarda Kürtçe yayın yapan gazete, dergi ve çeşitli yayınların engellenmesi yönünde çalışılmaya başlandı.

Bu amaçla 3 Ocak günü YDGM'nin (Yurtsever Demokratik Gençlik Meclisi) Malatya'da düzenlediği dayanışma şöleninde Analiz Gazetesi'nin dağıtımını yaptıkları için 2 öğrenci gözaltına alındı ve gazeteyi dağıtmaları yönünde hem karakolda hem de savcılıkta tehdit edildi. 8 Ocak günü Gündem Gazetesi'nin Adana bürosu, MKM tarafından bastırılan Kürtçe 2009 takvimlerinin toplama kararı olduğu gerekçesiyle basıldı. **Ağrı Doğubeyazıt'ta** Azadiya Welat Gazetesi'ni ve MKM'nin bastırıldığı takvimleri dağıtan bir kişi polis tarafından gözaltına alındı. 9 Ocak günü Azadiya

Welat Gazetesi **Batman** bürosu TMSH polisleri tarafından basılarak dağıtıldı. 8 Ocak günü Azadiya Welat Gazetesi'nin **Elazığ** temsilciliği basıldı. 9 Ocak günü Azadiya Welat Gazetesi'nin **Siirt** bürosu basıldı, dört bilgisayara, kitap ve dergilere el konulurken gazete çalışanları gözaltına alındı. Azadiya Welat Gazetesi **Van** Temsilciliğine yapılan baskında gözaltına alınan gazete çalışanları **Nadir Erdem** ile **Mustafa Toprak** tutuklanarak Van F Tipine konuldular.

Birçok kurumun basılarak çalışanlarının gözaltına alınması, tutuklanması yanıtız bırakılmadı. Diyarbakır'da Kürt gazeteciler yaptıkları açıklamayla saldırıların bir an önce son bulmasını istedi. Hakkâri Merkez ve Yüksekova ilçelerinde Azadiya Welat gazetesinin bürolarına yapılan polis baskınlarını

“Propaganda”ya özürlü ceza

Hükümetin, Kürt sorununun çözümüne katkı olarak yansıtılmaya çalıştığı TRT 6 ile yaptığı “açılım”ın yankıları hala tartışılırken Kürt ulusal sorunu konusundaki gerçek “çözüm” araçlarını da bıraktığı yerden kullanmaya devam etti. Bir yandan Kürtçe'nin “serbest olması”na dair önemli bir adım olarak değerlendirdikleri kanalin açılışını bir yandan da kendileri dışında Kürtçe konuşanların/okuyanların her yerde bir dizi yasak ve baskı zinciriyle karşılaşmalarını çözümden kastedenin ne olduğu konusunda açıklığa kavuşturuyordu.

Tıpkı DTP'ye gittiği için zihinsel özürlü olduğu halde hapis cezasına çarptırılan **Erdoğan Bozan** örneğinde yaşandığı gibi. % 50 özürlü raporu olan Bozan bu nedenle askerlikten muaf edildi ama hapis cezası almasının önünde engel olmadı.

DTP Hakkâri İl Örgütü tarafından 2003 yılında yapılan bir basın açıklamasına katılıp “yasadışı slogan” atıkları gerekçesiyle Tahir Koç, Gülistan Koç, dönemin HADEP İl Yöneticisi Yıldız Çelebi-oğlu, Mikail Şan ve zihinsel özürlü Erdoğan Bozan hakkında Hakkâri Ağır Ceza Mahkemesi'nde “örgüt

propagandası” yapmaktan aynı yıl açılan dava sonuçlandı. 9 Ocak 2009 tarihinde görülen karar duruşmasında mahkeme heyeti 4 kişi hakkında beraat kararı verirken, askere elverişli olmadığı ve akli dengesi yerinde olmadığına dair Hakkâri Askeri Hastanesi'nden “%50 özürlü” raporu alan Erdoğan Bozan'ı ise 1 yıl 8 ay hapis cezasına çarptırdı.

Karara tepki gösteren Bozan'ın ailesi, İHD Hakkâri Şubesi'ne başvurarak hukuki yardım talebinde bulundu. Bozan'ın amcası Nurettin Bozan yeğeninin destek almadan elbisesini dahi giyemedi-

ğini belirtti. Yeğenin mahkeme kararıyla 2005 yılında Elazığ Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi'ne gönderildiğini dile getiren Bozan, “Orada sağlam raporu verildi. Bunun üzerine de ceza verildi. Bana göre Kürtlere yönelik alınan bir karardır. Yoksa hukuksal bir zemi-

ni yoktur. Bu karar ülkemiz için utanç vericidir” dedi.

Karara tepki gösteren Hakkâri Barosu avukatlarından Ergin Canan, ceza verilen kişinin zihinsel özürlü olmasından dolayı askere dahi alınmadığını söyledi.

(H. Merkezi)

Dersim'de operasyonlara meşaleli protesto

Dersim'de bir eylem düzenleyen **DTP, EMEP, DHF, KESK, DISK, HKM, ESP, Partizan** ve **Halk Cephesi** sınır ötesi operasyonları ve İsrail'in Filistin saldırısını meşaleli yürüyüşle protesto etti.

Yürüyüşte sık sık “Sınır ötesi operasyonlar durdurulsun” ve “Katil Erdoğan” sloganları atıldı. Ali Baba Mahallesi'nde yapılan meşaleli yürüyüşte açıklama yapan **Derya Taşkıran**, İsrail devletinin, Ortadoğu halklarının barış içinde bir arada yaşamasına yönelik umudu tüketmek için çocuk, kadın, yaşlı, sivil demeden Filistin halkına yönelik imha operasyonunu yürüttüğünü kaydetti. (H. Merkezi)

Hapishanelerde sorun yokmuş!

Bunu bir tek tutsaklar bilmiyor!

Çocukken oynadığımız saklam-baç oyununda ben ebevi görmüyordum, o da beni görmüyordur diye düşünürdük çoğumuz. Hatta bazılarımız gözlerimizi kapatırsam kimse beni görmez zannedirdi de sınıksız kapanırdı gözler. Ama o zamanlar çocukluk; "Adalet" Bakanının yaşını araştırmaya gerek duymadık ama o devirleri çokça yıllar geride bırakmış olmalı. Yoksa "çocuk akli" işte deyip geçilebilecek bir sözü neden sarf etsindi ki?

En "adaletli" bakanlığın başında ki **AKP'li Mehmet Ali Şahin**, DTP Milletvekili Sebhat Tuncel'in hapishanelerdeki hukuk dışı ve keyfi uygulama iddialarına karşı verdiği soru önergesini yazılı olarak yanıtlıyarak bizi çocukluğumuza götürdü.

Şahin'in açıklamasına göre, son yıllarda hapishanelerde insan hakları ihlalleri iddialarının "artık yok" denenecek kadar azaldığını ve kendilerine iletilen hak ihlallerinin titizlikle takip edildiğini savundu. Sözümüzü söylemeden önce Şahin'in gözleri kapalıyken sayıkladıklarına devam edelim; Tutukluların tedavisi tıbbi gereklerle uygun olarak yapılıyor, sohbet toplantıları ile sosyal ve kültürel etkinliklere katılan hükümlü ve tutukluların sayısı sürekli artıyor, sohbet hakkının uygulanmadığını iddia edenler de yalancı!!!

Mehmet Ali Şahin, gerçekleri yok saymak için gözlerini kapatmış olabilir ama kulakları da duymaz gerçekleri? Hapishanelerde onlarca ölüm sırasını bekleyen hasta tutsağı

hiç duymamış mıdır? Bu açıklamanın hemen ardından kanser hastalığı nedeniyle yaşamını yitiren Gurbet Mete'nin adından kimse bahsetmemiş midir kendisine? **Erol Zavar**, İlayet Mete, **Yaşar İnce**, Mesut Deniz, **Aynur Epi**, Yusuf Kaplan vd. isimler Şahin'e ne ifade etmektedir? Çocuklarının peşinde koşan anaların çığlıkları da mı ulaşmamıştır Şahin'e? Önce polis karakolunda sonra Metris Hapishanesi'nde dövülerek katledilen **Engin Çeber**'in ailesinden özür dilediğini ne çabuk unutmuştur?

Daha önce Başbakanı R. T. Erdoğan'ın Kürt meselesinde getirdiği "gözlerini kapatırsan, görmezsen bir sorun da yoktur" yüksek açılımını "Adalet" Bakanı da kendi alanında uyguluyor. Yoksa buna da mı şükür demeli: "Tutsaklar olmasaydı hapishaneleri ne de güzel yönetirdik" de diyebilirdi!

Bizler (ama en yakın haliyle de tutsaklar) hapishanelerde yaşanan sorunları, tecriti, işkenceyi, sağlık problemlerini, ölen ve ölmeyi bekleyen tutsakları biliyor. Ama Şahin'in de bizi ikna etmek gibi bir derdi olmadığı açık. Bu yüzden sesimizi/tutsakların sesini daha geniş kesimlere duyurmak zorundayız. Gerçeklerin

Şahin'in anlattığı gibi olmadığını herkes bilmeli. Herkes bilmelidir ki, gözlerimizi kapatınca sorunlar ortadan kalkmıyor, bu Şahin'in ve temsil ettiği egemenlerin koskoca bir yalandır!

Şahin'e İHD'den tepki

Şahin'in bu açıklamalarına tepki gösteren İHD Genel Merkez Yöneticisi **Necla Şengül**, dernek olarak hapishaneler hakkında hazırladıkları

ve Adalet Bakanlığı'na ilettikleri raporların incelenmesini önerdi ve "göz göre göre yalan söylemeye gerek yok" dedi.

İHD İzmir Şube Cezaevleri Komisyonu üyesi **Mihriban Karakaya** da, son iki ay içinde tedavi olmak için hastaneye sevk edilen tutuklulara yapılan işkencenin bile Şahin'i yalancı çıkarmaya yettiğini söyledi.

(H. Merkezi)

Yeni yılın hak ihlalleri

Yeni bir yılın ilk ayında da hapishanelerdeki hak ihlalleri hızından bir şey kaybetmedi. Tekirdağ 1 Nolu F Tipi'nde yaşadıklarını aktaran devrimci tutsaklar bu saldırıların kendilerini yıldırma amaçlarının da altını çizdiler.

Mektuba göre, **Atılım** gazetesinin 45. sayısı, **Devrimci Demokrasi**'nin 143. sayısı, **Yürüyüş** dergisinin 163. sayısı, **Agos** gazetesinin 650. 652 ve 661. sayısı ve gazetenin ücretsiz eki olan **Agos Kitap/Kirk**'in Aralık 2008/2. sayısı ve gazetenin 4 sayfalık Ermenice sayfa-

sı tutsaklara verilmedi. **Socialist Worker** isimli dergininin 2126., 2127., 2128. sayıları ve **Nothos-tor Compo** dergisi Türkçe'den farklı dil ve lehçe olması gerekçesiyle verilmedi. **Tiroj** isimli derginin Kasım-Aralık sayısını da aynı gerekçeyle el konuldu. **İşçi-köylü** gazetesi, **Yeni Demokrat Gençlik** dergisi ve **Partizan** dergisi aylardır içeri verilmiyor. Son altı ay içinde İşçi köylü gazetesinin bir sayısı dışında (Yeni Demokrasi) hiçbir sayısı verilmedi.

Açıklamaya göre tutsaklar tarafından gönderilmek istenen birçok yılbaşı kartına ve mektuba da çeşitli gerekçelerle engelleme getirilmiştir.

(H. Merkezi)

Kontrgerilla işbaşında!

Geçtiğimiz aylarda devrimcilere ve devrimci yayınlara yönelik bir dizi saldırıda bulunan devletin, kuşkusuz yabancı olmadığı ve bilinen baskı yöntemlerinden biri de kaçırma politikası olarak karşımıza çıkmaktadır. Bunun bir örneği de İstanbul Sarıgazi'de **Demokratik Haklar Federasyonu**'na bağlı faaliyet yürüten **Anadolu Demokratik Haklar Derneği**'nin iki üyesinin bir gün aralıkla 7 ve 8 Ocak 2008 tarihlerinde güpegündüz sokak ortasından devletin yüzü maskeli kolluk güçlerince kaçırılarak saatler süren işkence ve tehditlere maruz kalmasıyla yaşanmıştır.

7 Ocak 2008 Çarşamba günü dernek üyesi **Hüseyin Aslan**, yüzleri kar maskeli kişilerce gözleri bağlanarak bir araçla ormanlık alana götürülmüş, elbiseleri çıkartılarak fiziksel ve psikolojik saldırıya uğramış, birkaç saat sonra Sarıgazi'de bir okulun önüne atılmıştır.

8 Ocak 2008 Perşembe günü ise dernek üyesi **İnan Coşar**, benzer bir şekilde sokakta yürürken

zorla bir araca sokularak gözleri bağlanmış, tehdit, kaba dayak ve çeşitli saldırılara uğramış, ellerinden ve yüzünden bıçakla yaralandıktan sonra yine Sarıgazi'de otoyol kenarına atılmıştır.

11 Ocak 2008 Pazar günü saat 14.00'te Demokrasi Caddesi girişinde, bu saldırılara ve devletin yıldırma politikalarına karşı DHF'nin örgütlemiş olduğu basın açıklamasına, biz İşçi-köylü okurları da başka bir bölgedeki eylemimizi iptal ederek katıldık. Devrimci dayanışmanın lafta değil, eylemli olması gereken bu özel süreci sınıf mücadelesinin büyütmesi, örgütlenmesi süreci ile birlikte ele almak gereklidir.

Konuyla ilgili 9 Ocak 2009 tarihinde **İHD İstanbul Şubesi**'nde basın açıklaması yapan Demokratik Haklar Federasyonu, krizin işçi ve emekçiler üzerindeki yıkıcı etkisinin arttığı, demokrasi ve hak alma mücadelelerinin yoğunlaşarak geliştiği bir süreçte üyelerine yapılan saldırının mevcut düzenin ve faşizm gerçekliği-

nin geldiği boyutu gösterdiğini belirttiler. Federasyon adına açıklama yapan **Eylem Yıldız**, üyelerine yönelik gerçekleştirilen kontrgerilla saldırısının "devlet içindeki çetelerin" tasfiye edildiği yalancılığı tüm çıplaklığıyla gösterdiğini kaydetti.

(Sarıgazi İK okurları)

1 Mayıs Mahalle Derneğine çete saldırısı

Ümraniye 1 Mayıs Mahallesi'nde faaliyet gösteren Güzelleştirme Derneği, 10 Ocak tarihinde, çetelerin silahlı saldırısına uğradı. Derneğe, yoldan geçen bir araç tarafından, hedef gözaltılarak ateş

açıldığı belirtilirken, saldırıyı protesto eden kitleye de polis saldırdı.

Öğlen saatlerinde gerçekleşen ve polislerce korunan çeteler tarafından gerçekleştirildiği bilinen saldırının ardından yapılan çağrıyla, olayı protesto etmek için bir araya gelen kitle "**Çetelere Geçit Vermeceğiz!**" yazılı bir pankart açarak, saldırıyı protesto eden sloganlarla Çeşme Durağı'na doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş boyunca saldırıyı teşhir eden konuşmalar yapılırken, kitenin önu,

daha Çeşme Durağı'na varılmadan, Çevik Kuvvet polislerinin kurduğu barikatla kesildi. Burada kitleye tazyikli su ve gaz bombalarıyla saldıran polise, kitle de taş ve sopalarla karşılık verdi.

Saldırının boyutunu genişleten polis, mahalledeki Cem Evi'ne girerek, buraya da gaz bombaları attığı öğrenildi.

Eylemde bir kişi gözaltına alındı, iki kişi de başlarına gaz bombası isabet etmesinden dolayı yaralandı.

(Kartal)

Üç ilde gözaltı

15 Ocak Cuma günü Sivas'ta yapılan bir etkinliği gerçekleştiren polis, Sivas, Ankara ve Kayseri'de **İşçi köylü, Yeni Demokrat Gençlik, Devrimci Demokrasi** ve **Ekim Gençliği** dergisi okuru öğrencilerin evlerini basarak 26 kişiyi gözaltına aldı.

Sivas TMS ekipleri tarafından üç ilde eş zamanlı gerçekleştirilen gözaltı terörü sonunda alınan öğrenciler "**terör örgütüne üye olmak ve örgüt adına faaliyet yürütmek**"le suçlandı.

Eğitim-Sen Sivas Şubesi'ne de baskın düzenleyen polis, şubeyi "**terör örgütüne yardım ve yataklık**" yapmakla suçladı.

Gözaltına alınanlardan Yeni Demokrat Gençlik okurları Mustafa Sarıca ve Orhan Yıldırım; Devrimci Demokrasi okurları Ünal Günel, Onur Akdeniz, Cihan Kirsiz, Aysun Düşkün ve Kızılayrak okuru Ali Abbas Yılmaz tutuklanırken diğerleri 19 Ocak günü serbest bırakıldı.

(Ankara)

Mersin'de polis terörü

Türkiye'nin her yerinde artan tutuklama ve polis terörü Mersin'de de kendini göstermektedir. Mersin'de son olarak bir ay önce ekonomik krize ilişkin **Eğitim-Sen**'in yaptığı eyleme saldıran ve devrimcilere de süreklilik olarak kontrolü gibi uygulamalarla gözdağı vermesi çalışan polisler son olarak da yurtseverlere (YDG-M) bir operasyon gerçekleştirdi. Mersin ve birkaç ilde yönelik eş zamanlı gerçekleştirilen operasyonda 29 kişi gözaltına alınarak Adliye'ye sevk edildi. Hemen ertesi günü gözaltına alınan yurtseverlerin aileleri ve Mersin'de bulunan devrimci ve demokrat kurumlar adliye önünde bekleyerek destekle bulundular.

Aşkama kadar süren mahkemede 12 kişi hakkında tutuksuz yargılanma ve 17 kişi hakkında tutuklu yargılanma kararı alındı. Mahkeme sonrası bırakılan 12 kişiye yönelik tekrar tutuklama kararı çıkarılarak 12 kişi dışında birçok kişi de yeni bir operasyonla tekrar gözaltına alındı. Ve Adliye'ye sevk edildi.

(Mersin)

İHD'nin 2009 gündemi:

Hapishaneler

100 bini aşkın tutuklu ve hükümlünün bulunduğu hapishanelerde durum giderek kötüleşir ve keyfi uygulamalar sürekli yaygınlaşırken, bu durum karşısında **İHD Genel Merkezi**, 2009 yılında hapishanelerle ilgili komisyonlarını güçlendirme kararı aldı. İçinde **DİSK**, **KESK** gibi sendika ve çeşitli kurumların temsilcilerinin de yer alacağı bir komisyon kurmayı planlayan dernek, 2009 yılında hapishanelerde yaşanan ve yaşanacak olan hak ihlallerini temel gündemi olarak ele alacak.

Bunun ilk adımı olarak 2008 yılını ait hapishaneler raporunu da Ocak ayı sonunda ilgili bakanlıklara teslim etmeyi planlayan İHD, hükümet yetkilileri ile yapacakları görüşmelerin ardından, hapishanelerde yaşanan sorunlara dikkat çekmek için **İstanbul'dan Ankara'ya** bir yürüyüş gerçekleştirecek. Dernek ayrıca sağlık sorunları yaşayan tutsakların durumlarını da yakından takip etmeye devam edecek.

(H. Merkezi)

9 aylık bebeğe arama işkencesi

Hak ihlallerinin en yoğun yaşandığı hapishanelere ziyarete giden ailelere yönelik onur kırıcı uygulamalara her gün bir yenisi ekleniyor. 4 Temmuz 2008 tarihinde babasını ziyarete giden Derya Deste'nin genital kontrolden geçirilmesiyle gündeme gelen "ince arama" uygulamasına, son 6 ay içinde **Tire**, **Torbali**, **Kırıklar**, **Muş**, **Bitlis** hapishanelerine giden kadın ziyaretçilere de maruz kalmıştı. "İnce arama" işkencesine bir örnek de **Aydın E Tipi Hapishanesi**'nden geldi. 4 Ocak'ta hapishaneye yakınına ziyarete giden 3 kadın ve bir bebek, X-Ray cihazı dahil 3 noktada aramadan geçirildikten sonra bir de çınlıplak soyularak ince aramaya maruz bırakıldı.

Hatice Atılğan, Aydın E Tipi Hapishanesi'nde bulunan babası

Şevket Atılğan'ı yeni yıl nedeniyle yapılan açık görüşü 9 aylık bebeği, babaannesi Zeynep Atılğan, annesi Sevgi Atılğan ile birlikte gittiğini

belirtti. 4 gardiyanın bulunduğu bir odada yeniden aramaya maruz kaldıklarını belirten Atılğan bu odada önce bebeğinin tahta bir zemine yatırılarak çınlıplak soyularak bezinin dahi arandığını dile getirdi.

Ardından 70 yaşındaki babaannesi Zeynep Atılğan'ın da soyunmasını isteyen gardiyanların, babaannesini iç çamaşırlarına kadar soyarak aradığını ve azarlandıklarını dile getirdi. Aynı uygulamaya annesi Sevgi Atılğan'ın da maruz kaldığını dile getiren Hatice Atılğan, "Bu nedenle babamın yanına görüşmeye geç gittik. Babam sorduğunda ise utançtan yaşadıklarımızı anlatamadım. Yaşadıklarımız bir kadın olarak çok onur kırıcı."

İHD Aydın Şubesi'ne başvuran Hatice Atılğan, yapılanların hukuk dışı olduğunu ve hapishane görevlileri tarafından suç duyurusunda bulunacağını söyledi.

Muş Hapishanesi'nden 12 Eylül manzaraları

Muş E Tipi Kapalı Hapishanesi'nde bulunan **Mehmet Yamaç**, basın kuruluşlarına gönderdiği mektubunda 12 Eylül dönemini aratmayan baskılara maruz kaldıklarını belirtti. 4 hafta önce sabah sayımından hemen sonra 1. Müdür **Mehmet Çıtak**'ın talimatıyla gardiyanların hapishanenin girişinde boş bir odaya kapatıldığını ve ardından yüzlerce askerin koğuşlara operasyon düzenlediğini söyleyen Yamaç, askerlerin odalarda battaniye, yatak, giysi, duvar panoları, duvar saatleri, yemek tabakları, kaşık, bardaklar, televizyon, defter, kitap, yazılan anılar, makaleler, duvarlara çakılan çiviler ile yerdeki fayansları da sökp götürdüklerini kaydetti. Götü-rülen tüm eşyaların hapishane girişinde bulunan X-Ray cihazından geçirildiğini vurgulayan Yamaç, "Tüm odalardan alınan eşyaları, el işi malzemeleri, kitaplar, defterler, yazılan ve boş olan tüm ajandalar, gazete, dergi, ya-

zılan roman, makale ve anıların dışında diğer eşyaları getirip odalara attılar" diye belirtti.

Bu ve benzeri operasyonların amacının katliama zemin hazırlamak olduğunu aktaran ve kendilerine verilen tüm hakların gasp edildiğini söyleyen Yamaç, hapishane müdürüyle görüşmeye giden arkadaşlarının da hapishane müdürüyle birlikte hapishaneden sorumlu yüzbaşı ile de görüşmeler zorunda kaldıklarını ve tutsaklara işbirlikçilik gibi onur kırıcı tekliflerde bulunduğunu ifade etti. "**Faşist cuntta darbesi olan 12 Eylül ve Diyarbakır Cezaevi sürecini yaşıyoruz**" diyen Yamaç, kamuoyunun Muş ve diğer hapishanelerde yaşanan olaylara karşı duyarlı olması gerektiğinin altını çizerek duyarlılık gösterildiği takdirde hapishanede yeni bir katliamın yaşanacağı uyarısında bulundu. (H. Merkezi)

Ezberi, mücadelede kararlılık bozacak

Küresel ekonomik-siyasal krizle birlikte "kurtarıcı" rolüne soyunduran IMF'nin Rachel ve Elkan başkanlığındaki heyeti, 8 Ocak'ta Türkiye'ye geldi. Heyetin yeni bir Stand-By anlaşması için geldiği biliniyor.

Görüşmelerin, Ocak sonuna, hatta Şubat ayına kadar süreceği söylene de, görüşmenin sonucunda yapılacak anlaşmanın içeriği ve kapsamı hakkında, hiç de şaşırıcı olmayan bilgiler sızmaya başladı bile.

Bu 20. Stand-By sürecinde de, emperyalizme ve onun ekonomik-siyasal politikalarına göbekten bağımlı olan Türkiye'nin pazarlık şansının olmadığını en başta koymak gerekiyor.

Zaten yapılacak anlaşmaya ilişkin görüşlerini açıklayan hemen tüm ekonomistlerin yorumları da, bunun "ezberi bozan" bir anlaşma olmayacağı yönünde. Şunu bilmek ve görmek gerekiyor ki, IMF'nin şu süreçte sadece Türkiye ile değil, tüm bağımlı ülkelerle yaptığı "kriz ekonomisi" adı altındaki anlaşmaların tümü aynı "acı reçeteyi" içeriyor. Uzun yıllardan beri bağımlı ülkelere sunulan "acı reçetelerin" acısı bu kez yenilip-yutulmaz derecede çıkarılmış oluyor. "Küreselleşme" döneminin neo-liberal politikalarına aynen ancak daha da ağırlaştırılmış haliyle devam edilmesini içeren IMF anlaşmalarının en son örnekleri, Ukrayna, Macaristan ve Pakistan ile yapılan anlaşmalar da görülmüştür. Türkiye ile yapılacak anlaşmanın bu ülkelerle yapılan anlaşmayla aynı öze sahip olacağını, yapılan açıklamalara dayanarak rahatlıkla söyleyebiliriz.

Derinleşen krize paralel olarak yapılan bu anlaşmaların özünü, dünya pazarlarının ağır bir durğunluk yaşadığı dönemde, iç pazarları daraltıp, dış pazarlara üretim yapma hedefi oluşturuyor. Bu durum ise, anlaşmanın yapıldığı bağımlı ülkelerin emekçilerinin, alım gücünün daha da zayıflamasını, yıllardan beri sıkılan kemerde, sıkacak delik kalmamasını da beraberinde getiriyor. Kamu harcamalarından neredeyse bütünüyle vazgeçmek gibi bir öze de sahip olan IMF'nin "kriz ekonomisi", hayata geçirildiği tüm bağımlı ülkelerde, **sosyal yıkımı** önceki dönemlerden daha da üst boyutlara taşımaktadır. Bunun en somut yan-

sıması ise, **işsizlik** olarak ortaya çıkmaktadır.

IMF'den gelecek paranın yeri hazır!

Türkiye egemen sınıflarını bu anlaşmayla birlikte ilgilendiren esas mesele, IMF'den alınacak paradır ve bu paranın nerelere-kimlere harcanacağı bellidir. Yani daha para ele geçmeden, yeri hazırdır!

Paranın büyük bölümünün sermayeye aktarılacağı yapılan açıklamalardan da anlaşılabilir. TÜSİAD gibi patron örgütlerinin IMF ile yeni anlaşmanın bir an önce yapılması yönünde telkinleri böylece boşa çıkarılmamıştır. Alınacak olan para bir yandan sermayeye -geçici de olsa- "rahat nefes" aldırarak, diğer yandan hükümetin seçim propagandası ve yatırımları olarak yaptığı harcamalarda elini rahatlatarak, daha savurgan davranabilmesini sağlayacaktır.

Bir süre önce çıkarılan bütçenin son halini de ortaya çıkaracak olan IMF görüşmelerinin, ezberi bozmaya ve yukarıda koymaya çalıştığımız, eksikliği olan, ancak fazlası olmayan sonuçları doğuracağı kesindir. Kesin olan bir diğer nokta ise, çıkan sonuçtan en fazla etkilenenler işçi ve emekçi yığınlar olacaktır, sırtlarına yıkılmak istenen faturanın, IMF ile yapılacak bu yeni Stand-By anlaşması ile birlikte daha da ağırlaştırılacaktır.

Filistin'e timsah gözyaşları

Türkiye egemen sınıfları, şu sıralar sadece IMF ile değil, emperyalistlerin bölgesel politikalarında üstlendikleri rol gereği de, yoğun bir ziyaret trafiği yaşamaktalar. Bu ziyaretlerin bir kısmını ülkeye yapılan ziyaretler, bir kısmını ise, egemen sınıfların günümüz temsilcileri Cumhurbaşkanlığı Gül ve AKP hükümetinin temsilcilerinin ülke dışına yaptıkları ziyaretler oluşturmaktadır.

Özellikle de Ortadoğu'yu kapsayan bu karşılıklı ziyaretlerin biri de Filistin saldırılarından hemen önce Siyonist İsrail devletinin başbakanı Olmert tarafından yapılan ziyaretti. Olmert'in Türkiye ziyaretinin üstünden çok fazla geçmemiştir ki, Filistin halkına dönük katliam saldırıları başladı. Saldırıların hemen

akabinde, akıllara ister istemez, "İsrail ile bir dizi anlaşması olan Türkiye egemen sınıflarının, bu son görüşmede bu anlaşmaları yenileme, yenilerini yapma gibi konuların dışında, acaba Filistin'e dönük bu katliam saldırılarını da gündeme aldılar mı?" sorusu geldi. Bu sorunun cevabı ise bizce çok net olarak evettir! TC egemen sınıflarının emperyalistlerle ve Siyonistlerle olan uşaklık ilişkileri ve de bu bağlamda üstlendikleri misyon da zaten bunu gerektirmektedir.

Saldırıların ilk günlerinde Filistin meselesini "geçişirme" tavrını yeğleyen Erdoğan'ın, sonraki günlerde yaptığı açıklamalara bakıldığında ortada bir danişıklı dövüş olduğu da görülmektedir. Erdoğan söylemlerinde sadece

bir biçimde örgütlenmeye başlamasından ve bunun seçimlerde oy kaybetmeyi beraberinde getirebilecek olmasıyla, sözde eleştirilerinin dozunu artırsa da, ikiyüzlülüğünü örtmeyi başardığı pek söylenemez.

Çünkü Erdoğan bir yandan timsah gözyaşları dökerken, diğer yandan hem Ortadoğu hem de buna bağlı olarak Filistin meselesini emperyalistlerin ve de Siyonistlerin çıkarlarına uygun çözmeye dönük bir dizi görüşmelerin de içindedir. Uzun yıllardır oynanan "Troya Atı" misyonu, bu süreçte daha da belirgin olarak açığa çıkmıştır. Bölgede "barışı sağlama" ve "bölgesel lider" olma gibi iddiaların ardında yatan gerçeklik budur.

CHP, MHP gibi ırkçı-faşist partilerin Filis-

lerine örnek sayılmaktadır.

Ezberi mücadelede kararlılık bozacak!

Gerek IMF görüşmelerine, gerekse aynı süreçte izlenen Ortadoğu politikasına baktığımızda, Türk egemen sınıflarının ezberlerini aynen koruduğunu görüyoruz. Ezberin Kürt meselesinde de aynen sürdürüldüğüne de tanık oluyoruz. Bu ezberin imha-ihkar-asimilasyonu içerdiğini ve bu yönlü politikada da, göstermelik "açılım"lara karşın, hiçbir şeyin değişmediğini de yine son süreçte Kürt Ulusal Hareketi'ne dönük artan saldırılardan anlıyoruz.

Kürt sorununda atılan sözde adımlar, bir süreden beri dillendirilen "PKK'nin sessiz tasfiyesi" ve bu kapsamda ele alınan "eve dönüş" projeleri çerçevesinde gündeme geldiği bilinmektedir. Kürt sorununu sistem içine çekerek çözmeyi, bir diğer deyimle de sistem içinde eritemeyi hedefleyen bu proje, aynı zamanda genelde dünyada özelde ise bölgede direnen silahlı halk hareketlerini ortadan kaldırmayı da içinde barındırmaktadır. Sistem sahipleri ve onların her türlü uzantısı, sınıf çelişkilerinin iyice derinleştiği günümüzde, bu çelişkilerin silahlı halk hareketlerinde ciddi bir yükselişi getireceği, değişik ulusların ve halkların sisteme karşı dişe diş mücadelelerinin giderek kaçınılmaz bir hal aldığı görmekteyiz. İşte hem dünyada hem bölgede hem de ülkemizde bitirilmeye-engellenmeye çalışılan budur. Son dönemde devrimci harekete karşı peş peşe düzenlenen gözaltı ve tutuklama saldırıları da aynı politikaların devamıdır ve Kürt Ulusal Hareketi'ne dönük olduğu gibi, devrimci ve komünist harekete dönük saldırıların da daha kapsamlı bir hal alacağı kesindir. **Ezilenlerin mücadeleleri ortaklaştıkça ve yükseldikçe saldırıların artması da kaçınılmaz olacaktır.** Bu saldırıları geri püskürtmenin tek yolu ise, sisteme karşı sınıfsal temelde bir mücadele vermekten ve bu mücadeleyi her geçen gün daha da yükseltme kararlılığını bozmamaktan geçmektedir! Egemen sınıfların tüm ezberini bozacak olan da işte mücadeledeki bu kararlılık olacaktır!

IMF'nin şu süreçte sadece Türkiye ile değil, tüm bağımlı ülkelerle yaptığı "kriz ekonomisi" adı altındaki anlaşmaların tümü aynı "acı reçeteyi" içeriyor. Uzun yıllardan beri bağımlı ülkelere sunulan "acı reçetelerin" acısı bu kez yenilip-yutulmaz derecede çıkarılmış oluyor.

İsraili "orantısız güç kullanmak" biçiminde eleştirmekle yetiniyor ve sanki "böyle anlaşmamıştık" demeye getiriyordu. Tüm ülkede gerçekleştirilen Filistin halkıyla dayanışma eylemlerinin, İslami taban tarafından da güçlü

tin için döktükleri de yine aynı şekilde timsah gözyaşlarıdır. Çünkü en basitinden, İsrail ile yapılan anlaşmalarda bunların da aynı oranda payları vardır. Ayrıca Kürt meselesindeki katliamcı yaklaşımları bile tek başına ikiyüzlülük-

Ekonomik kriz köylülerin "ümüğünü" sıkıyor

Eylül ayında patlak veren ve tüm dünya borsalarını etkisi altına alan ekonomik kriz giderek derinleşiyor. 2008'de krizlerin yaşana-çağını, zor bir yıl olacağını dile getiriyorlardı. Nitekim bu öngörü doğru çıktı. 2008 Nisan aylarında gıda krizi yaşatılırken, bunu petrol fiyatlarının 150 doları bulması izledi. Son olarak da "süper güç" ABD'de büyük banka ve sigorta şirketlerinin batmasıyla patlak veren ve dünya borsalarını altüst ederek derinleşen ekonomik kriz, yılın ilk günlerinde yapılan öngörülerini somut göstergeleri oldu. Dünya, kapitalist sistemin aşırı üretim ve kâr hırsının bir sonucu olarak patlak veren bu krizle çalkalanırken, ülkemizde ise ekonomik krizin dalga dalga geliyor demesine ve yavaş yavaş ülkeyi etkisi altına almasına rağmen, krize önlem çağrısı yapanları "felaket tellahı" ilan eden AKP hükümeti üç maymunu oynuyor.

Bugün de R. T. Erdoğan gittiği her yerde siyasi manipülasyon yapmaktadır. **Fakat ekonomide yaşanan gerçekleri manipüle et-**

mek o kadar kolay değildir. Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK)'nin açıkladığı Ağustos ayı reel sektör rakamları, yapılan manipülasyonun arkasındaki gerçekleri göstermeye yetmektedir. Bu rakamlara göre otomobil üretiminde yüzde 14.4 azalma yaşanırken, tekstilde yüzde 21.3 daralma, televizyon üretiminde yüzde 36.5, çamaşır makinesi üretiminde yüzde 7.3, buzdolabı üretiminde yüzde 26.6 daralma gerçekleşmiştir.

Otomobil üretiminde önemli bir ağırlığı olan TOFAŞ, FORD, Renault gibi firmalar çeşitli illerdeki fabrikalarını kapatırken, birçoğunda da üretime ara vermişlerdir. Diğer sektörlerde de ücretsiz izne çıkartmalar, işten atmalar giderek artmaktadır. Sektörlerde yaşanan bunlar olurken, son 5 yıldır AKP'nin övünerek açıkladığı ekonomideki "büyümlerin" arkasında, yabancı sermaye (ki en çok yabancı şirket AKP döneminde ülkemize gelmiştir), sıcak para akışı, dış kredi biçimleriyle sağlanan dış kaynaklar vardır. Krizle birlikte dış kaynaklar ya-

vaş yavaş çekilmektedir. **Bu çekilme bizim gibi yarı-sömürge ülkelerde ekonomik krizi daha da derinleştirecek ana etkenlerdendir.** Bunun en somut örneği döviz fiyatlarının yükselmesidir. Ülkenin dört bir yanında hemen hemen tüm sektörlerde hissedilen ekonomik kriz, hiç gündeme taşınmamış olsa da **tarım sektöründe** de hissedilecektir.

Krizin tarıma etkisi...

Ekonomik krizin tarım sektörüne etkisi döviz fiyatlarıyla birlikte faizlerin de yükselmesidir ve bu yükselişin devam etmesiyle daha yıkıcı olacaktır. Kriz öncesi genel olarak tarımda ileriye dönük politikalar değil emperyalistlerin etkisini güçlendiren politikalar izliyordu. GSMH'den tarıma yüzde 1'in altında pay ayrılırken, ürünlerde kota ve düşük taban fiyatı uygulanıyordu. **Üreticiye dönük desteklemeler yok denecek kadar azdı.** Bu politikalar sonucunda, tarımda dışa bağımlılık artmış ve kronik küçülmeler olağan olmuştur. Bu gerçeklerle baktınca şimdiki durumda ekonomik krizin tarım sektörünü diğer sektörlerle nazaran daha yıkıcı etkilemesi kaçınılmazdır.

Kriz koşullarında, ülkemizde olduğu gibi dalgalı kurda işlem gören dövizde ani yükselişler gerçekleşir. Bu dalgalanma nedeniyle dövizin nerede sabitleneceği belirsizliğini korur. Bu durum en çok bizim gibi yarı-sömürgelede kendini gösterir. **Dövizdeki bu yükseliş doğrudan tarım kredi faizlerinin de yükselmesine neden olur. Bugün hiçbir tarımsal destekleme alamayan, düşük taban fiyatlarıyla belki bükülen üretici, ürettiği ürünün maliyetini dahi karşılamayacak durumdadır.** Haliyle var olan

borcunu bile ödeyemeyen ve bankalara icralık olan üretici, tarım kredi faizlerinin yükselmesiyle kredi kullanmaktan kaçınacaktır. Son bir yılda yüzde 100 zamlanan girdi fiyatlarına, dövizdeki artışla birlikte yeni zamlar eklenmiştir. Artan girdi fiyatları karşısında hiçbir güvencesi-desteği olmayan köylüler ya tarlasını nadasa bırakacak ya da kendi imkanlarıyla pazara dönük değil kendi geçimini sağlayabilecek kadar üretime yönelecektir. Bu zorunlu yöneliş tarımdan kopuşların sayısını artırırken, tarımsal üretimde de ciddi açıkların yaşanmasına neden olacaktır.

Ülke tarımında her geçen yıl, dışa bağımlılığın ve buna paralel ithalat rakamlarının artması söz konusu iken, kriz nedeniyle tarımsal üretimde, iç tüketimle uyumlu üretimin gerçekleştirilememesi (en azından temel gıda ürünlerinde) ithalat rakamlarının daha da artacağı anlamına gelmektedir. Krizin dünya çapında etkili olduğu hesaba katıldığında, ithalatçı ülkeler de kendi iç tüketimlerini karşılamaya yöneleceği (ya da bunu bahane edeceği) için ihrac edeceği ürünlerde bir sınırlamaya gidecektir. Böylece dövizdeki artış nedeniyle zaten yüksek olan ithalat fiyatları daha da yukarılar da seyredecektir. İthalat fiyatlarının bu denli yüksek oluşu, bizim gibi birçok tarım ürünlerinde dışa bağımlı olan yarı sömürge ülkelerin ekonomisini iyice zayıflatacaktır. Haliyle ekonomi zayıfladıkça dışa bağımlılık da artacaktır. Diğer yandan ise iç tüketimi karşılayacak yeterli ithalat yapılamayacaktır. Böylece 2008 Nisan sürecinde yaşanan gıda krizlerine yenileri eklenirken, spekülasyonlara da kapı aralanmış olacaktır. Ekonomik kriz dünya genelinde arz-talep dengesini bozacaktır. Bu tarıma da yansıtacaktır. Tarım ürünlerinin üretimi, tüketimi karşılayamaz konuma geçecektir. Daha bugünden biyoyakıt üretimi arz-talep dengesini altüst etmektedir. Bilindiği gibi petrolden daha ucuz elde edilen biyoyakıt; mısır, soya fasulyesi, buğday gibi tarım ürünlerinin yakıtı çevrilmesiyle elde ediliyor. Özellikle ABD ve AB'de yoğunlaşan biyoyakıt üretimi giderek yaygınlaşıyor. Çiftçiler biyoyakıtta yönelirken, İsvç 2020 yılına kadar tamamıyla biyoyakıt

kullanımına geçmeyi hedefliyor. Tarımsal üretim alanlarının daralmasına neden olan biyoyakıt üretimi tarım ürünlerinin tüketiminin karşılanmasında ciddi açıkların oluşmasına neden oluyor. Ülkemizde ise; Trakya bölgesinde Alman ziraat mühendislerinin teşvikiyle, **Önder Çiftçi Projesi** kapsamında biyoyakıt üretimi yaygınlaştırılıyor. Bunun bir sonucu olarak ayçiçeği üretiminde azalmalar yaşanmıştır. Tarımsal üretimi önemli oranda olumsuz etkileyen biyoyakıt üretimi, ekonomik krizle birlikte tarımsal üretimde daha fazla düşüşlerin ve daha büyük gıda krizlerinin yaşanılmasını kaçınılmaz kılacaktır.

Asıl etki 2009'da

Dünyada yaşanan ekonomik krizin nerede duracağı, boyutunun ne olacağı konusunda belirsizlik hakimdir. **1929 büyük ekonomi buhranından da boyutlu olacağı söylenen bu krizin, bizim gibi yarı-sömürge ülkelerin ekonomilerini altüst edecektir. Altüst olan bir ekonomik yapıda kuşkusuz ki tarıma ayrılan kaynaklar iyice kısılacaktır.** Tarımda şu an ayrılan kaynaklarla küçülmelerin önüne geçilemezken, kaynakların iyice kısılmasıyla tarımdaki gerileme, küçülme devam edecektir. Çeşitli ekonomistlerce Türkiye'de krizin 2009 yılında daha etkili hissedileceği vurgulanırken, AKP hükümeti hala beylik laflarla seçim propagandası yapmaktadır. Diğer bir deyişle lafla peynir gemisinin yürümediğini çok iyi bilen çeşitli milliyetlerden emekçi halkın **"ümüğünün sıkılacağı"** propagandasını yapmaktadır.

Ekonomik krizin giderek derinleşmesine paralel, bir yandan işsizlik, yoksulluk ve açlıkta artışlar olacak, diğer yandan buna karşı gösterilen tepkiler de yükselenecektir. Kriz derinleştiçe halkın sistemle olan çelişkileri de keskinleşecektir. Ekonomik talepleri artan halkın kendiliğinden hareketlenmeleri örgütlenmeye de zemin hazırlayacaktır. Ekonomik talepleri için hareketlenen ve örgütsüz olan ezilen emekçi halkı örgütlü bir güce dönüştürüp, siyasi taleplere yönlendirmek sınıf bilinçli proleterlerin görevidir.

Filistin halkı teslim olmayacak

Gazetemizin yayına hazırlandığı sırada İsrail'in Gazze'ye yönelik saldırı-ganlığının yirminci günlerini yaşarken İsrail devletinin gerçekleştirdiği katliamları televizyonlardan canlı şekilde izlemekteyiz. Gazze'den Hamas tarafından atılan füzeleri bahane ederek saldırı-ganlığını meşrulaştırmaya çalışan İsrail bu süre zarfında büyük çoğunluğu sivil ve çocuk, binden fazla Filistinlinin ölümüne, 5 binden fazla Filistinlinin yaralanmasına neden olmuştur.

Gazze'ye yönelik uzun süredir devam eden ekonomik abluka yetmezmiş gibi İsrail askeri saldırı-ganlığı süresince şehri gıdasız, susuz, elektriksiz ve gazsız bırakarak Gazzelileri açlıkla terbiye etmeye çalışmaktadır. Bunlarla da yetinmeyen İsrail hastaneleri, halkın sığındığı okulları, mezarlıkları, BM'nin tesislerini de açığa, tüm TV'lerin gözü önünde ve herhangi bir bahane bulmaya dahi gerek duymadan vurmaktadır. **Buna rağmen Filistinliler direnmeye, dünya çapında halkların öfke ve tepkisi büyümeye devam etmekte, ölüm kusmasına rağmen günler geçtikçe İsrail politik ve askeri açıdan daha çözümsüz bir batağa**

sadı şekerde yerleşimcilere yer açarak, bu toprakları da kendilerine bağlamayı hedeflemişlerdir.

Robert Fisk, 30 Aralık'ta Independent gazetesinde çıkan yazısında İsrail'in tarihi boyunca gerçekleştirdiği saldırı-gan tutumunun sonucunda bugün Gazze'de yaşayanların yüzde 80'inin son 60 yıl içinde köylerini, kentlerini bırakarak Gazze'ye göç etmek zorunda kalanların oluşturduğunu, ata topraklarını terke zorlandığını belirtmektedir. Bu nedenle Gazze'de yaşayan yüz binlerce insan aynı zamanda 60 yıl boyunca etnik temizlik yapan İsrail'in baskıları sonucu göç etmek zorunda kalan Filistinlilerin gerçekliğini de sembolize etmektedir.

Aynı yazıda medyanın İsrail-Filistin çatışmasını tarihiyle birlikte ele almadığını ve sanki geçmiş, kökeni olmayan bir grup Yahudi düşmanı, sakallı İslamcı teröristin birden bire Gazze'de ortaya çıkarak barışsever, demokratik İsrail'e füze yollamaya başladığını düşünmeye halkları zorladığını belirtmektedir.

Uzun süren direniş sonucu Filistin

Hamas'a ağır bir ders vererek roket saldırılarından vazgeçip İsrail'in belirlediği kuralları içinde hareket etmeye zorlanması tanımlı yapıldı, ancak Hamas'ın örgütsel yapısı, destekçileri vb. faktörler ele alındığında bunun da gerçekçi bir hedef olmayacağı açıktır. İsraili generallerin dilediği gibi saldırılar karşısında Hamas yöneticileri gizlendiği yerlerden elleri havada teslim olarak çıkmak bir yana feda eylemleri de dahil olmak üzere direniş sürdürme mesajları vermekte ve hem Filistin halkından hem de genel dünya kamuoyunda kendisine yönelik sempatinin arttığını görmektedir. **Ayrıca Hamas'ın işgal altında gönderdiği her roket Hamas için zafer olarak sayılmaktadır ve ateşkes sonunda Hamas halen Gazze'nin yönetiminde ciddi bir geri adım atmadan kalırsa dahi bu durum İsrail'in hanesine yenilgi olarak yazılacaktır.** İsrail'in açıklan Gazze'yi el geçirip, Hamas'ı devirip Abbas yönetimine Gazze'yi teslim etmeyi ifade edip bu yönde harekete geçmesi mümkün değildir, çünkü böylesi bir hareket Batı Şeria'daki yönetime azalan desteğin daha da dibe vurmasını sağlayacaktır. İsrail bir diğer hedef

tepkili sindirebilmek için acil toplantı yapıp, rapor hazırlamaktan öte bir iş yapamayacakları da açıktır.

İsrail'in bu saldırı-ganlığı kendini tanımayı ve ilişkilerini geliştirmeye hedefleyen Arap devletlerini zora sokmuştur. Mısır'daki İsrail karşıtı eylemler ülkeyi yöneten Mübarek diktatörlüğüne karşı mücadeleye dönüşmeye başlamıştır.

İsrail, Gazze saldırısı sonucunda Hamas'ın yıkılıp Batı Şeria'daki Filistin Yönetiminin başa geçmesini arzu etse de saldırının devam ettiği her gün Batı Şeria'daki Mahmut Abbas'ın otoritesi de azalmaktadır. Saldırı-ganlığı protesto eden binlerce Filistinli'ye Filistinli polislerin gaz bombaları ve coplarla saldırması, Hamas bayrağı açanları tutuklaması zaten yolsuzluk ve çürümeye içinde haktan kopan Filistin Yönetiminin daha büyük tepkiyi üzerine çekmesine sebep olmaktadır. Diplomatik görüşme yoluyla bağımsız Filistin'i kurma yolunu seçen Abbas'ın bu yolu takip ettiği dönemde Filistin yararına tek bir kazanım dahi elde edememesi, işgali sona erdirmemesi, illegal yerleşimcileri engelleyememesi ve günlük yaşamda olumlu bir gelişim sağlayamaması tepkileri üzerinde toplamaktadır.

Filistinli bağımsız analist **Ghasan Khatip** Filistin yönetiminin savasın kaybedenlerinden biri olduğunu belirterek bağımsız parlamenter **Mustafa Barguti** İsrail'in Gazze'ye saldırarak Hamas'ı zayıflatmak bir yana daha da güçlendirdiğini ve Abbas'ın tüm Filistin halkını koruma kabiliyetine sahip olmadığını anlattığı vurgusunu yapmaktadır. **İsrail Hamas'ı devirmeyi başarsa dahi yerine geçecek olan Abbas hükümetinin halk üzerinde saygı ve otorite kurması mümkün görünmemektedir, çünkü Gazze halkı kendilerine bu acıları yaşatan İsrail tanklarının ardından şehre gelen yeni işbirlikçi yönetimi tanımayacaktır.**

Bugünlerde Mahmut Abbas anayasal bir krizle daha karşı karşıyadır. Abbas'ın dört yıllık başkanlık süresi 9 Ocak'ta sona ermiştir ve başkanlık ve parlamento seçimlerinin gerçekleştirilmesi gerekmektedir. Hamas da bu süre bittikten sonra Abbas'ın başkanlığını tanımayacağını ilan etmiştir. Abbas en uygun zamanda seçimlerin yapılacağını ifade etse de bu oldukça risklidir, çünkü Hamas'ın kazanma ihtimali son saldırıyla birlikte çok daha fazladır.

Hamas lideri Halit Meşhal de Filistin halkına İsrail'e karşı askeri intifada, Batı Şeria'daki Filistin yönetimine karşı da barışçı intifada çağırısı yapmıştır.

Zaten İsrail'in Gazze'yi ekonomik ablukaya alıp Batı Şeria'ya engel koymasının arkasındaki hedef de yoksulluk içinde yaşamaya mecbur bırakılan Gazze halkının Hamas'a isyan edip Abbas yönetimini başa geçirmesiydi. Bu gerçekleşmeyince İsrail, askeri saldırı-ganlığı gündemine almıştır. **Ancak açıktır ki Gazze'de Hamas'a dönük tepki halkın İsrail'e karşı duyduğu nefretten çok daha azdır.**

Hamas Siyasi Büro sorumlusu Abu Marzouq 9 Ocak'ta El-Cezire televizyonunda verdiği röportajda barış görüşmeleri için üç şartının olduğunu belirtmektedir. Bunlar saldırı-ganlığın sona ermesi, askerlerini Gazze'den çekmesi ve tüm sınır kapılarının açılmasıdır. **Marzouq, füze saldırılarının son veremeyeceklerini çünkü her gönderdikleri mesajla teslim olmayacakları, mücadeleyi sürdürümlükten kendilerinin de güvenliğinde bir yaşam süremeyece-**

gi mesajını verdiklerini vurgulamaktadır. Marzouq ateşkesi bozan tarafın İsrail olduğunu, anlaşmaya aykırı şekilde ekonomik ambargoyu sürdürdüğünü, ateşkesin son ayında 40'tan fazla insanı öldürdüğünü belirtmektedir.

✓ Emperyalizmin İsrail'e yönelik desteği

ABD ve AB emperyalistlerinin İsrail'in saldırı-ganlığına sessiz veya kör-sağır kaldığını ifade etmek doğru olmayacaktır. **Gerçek, emperyalistlerin bu saldırıya tam destek verdiğidir.** Açıkta hastanelerin bombalanmasını savunamayacaklarına göre sessiz kalmak ve Hamas'ı suçlamak, köylerine atılan füzelerden dolayı İsrail'in saldırı-ganlığını savunma olarak lanse etme yüzünü göstermek emperyalistlerin ortak tavrı olmuştur. AB Hamas'ı terörist örgütler listesinde tuttuğu için kendisiyle doğrudan ilişkiye geçmemektedir. ABD'nin dış politikasında ise İsrail'in güvenliğini ve çıkarlarını savunmak vazgeçilmez bir ilkedir. Bush konuyla ilgili yaptığı ilk açıklamada ateşkesi karşı çıkarak İsrail'in saldırı-ganlığına açıkça desteklemiştir. Dışişleri Bakanı Rice da İsrail'in hedeflerine ulaşmadan ateşkes yapılmasının kabul edilemeyeceğini belirtmiştir.

ABD'nin yeni başkanı Obama da görevi devralmadan kısa süre önce başlayan İsrail saldırı-ganlığına karşı sessizliğiyle emperyalizmin gerçekliğini anlayamayan geniş bir kesimi hayal kırıklığına uğratsa da Obama'nın seçim kampanyasında ifade ettiği sözler dahi İsrail'in yanında olduğunu göstermiştir. Obama'nın ABD'nin henüz başkanı olmadığı için görüş bildirmekten geri durup sözü Bush'a bırakması, Obama'nın seçim konuşmasında İsrail'in kendisine füze yollayan düşmanına karşı direnmesinin hakkı olduğunu ifade etmesi ve danışmanlarının İsrail'i destekleyen yorumları Obama'nın maskesinin çok erken düşmesine sebep olmuştur.

İsrail saldırısının 1. ayını doldurduğu bir dönemde başkanlık görevini devralacak olan Obama'nın bölgede barış elçisi rolüne soyunup zaten Gazze'yi yerle bir eden ve büyük tepki çeken İsrail'i ateşkes davet etmesi ve görüşmelere başlamak için inisiyatif kullanması olası da oldukça fazladır. Hamas'a siyasi baskı yaparak Abbas yönetimiyle ulusal birlik hükümeti kurmasını sağlayarak Hamas'ın bu hükümet içinde zayıflatılmak da bir diğer taktik olarak gündeme gelebilir. Zaten Hamas da Abbas'ın 2006'daki seçim zaferlerini tanıması ve meşru bir güç olarak kendilerini kabul etmesi halinde Abbas'la ilişkilerini düzeltmeyi gündemlerine alacaklarını belirtmişti.

ABD ve İsrail'in çıkarları için en uygun yöntem Filistinlilerin görüşme masasına getirilip direniş son vermesidir. Ancak arkasında emperyalistlerin desteğini alan ve son teknoloji silahlara sahip ordu ve güçlü bir ekonomisi olan İsrail'e 60 yıldır işgal altında olan, uluslararası yardıma muhtaç olan ve güçlü kurumları ve iyi bir ekonomisi olmayan Filistin'in masada İsrail'e eşit koşullarda pazarlık yapamayacağı da açıktır.

✓ TC'nin ikiyezülülüğü

İsrail'i saldırı-ganlığının hemen ertesinde en dikkat çekici tepki ise TC'den geldi. Erdoğan hemen ülkeler arası yollarla çıkarak ve telefon diplomasisi yaparak ateşkes araluculu rolü oynama

ma misyonunu elde etmeye çalışırken iç kamuoyundaki artan tepkiyi pasifize etmek için de sert ifadelerle İsrail'i eleştirmeyi ve Hamas'ı sahiplenici bir üslup kullanmayı tercih etti. **Ancak tarihsel olarak Ortadoğu'da İsrail'in en güvenilir müttefiki olan ve İsrail'in Filistinlilere uyguladığı zulmü ülkemizde Kürt ulusuna uygulamaktan imtina etmeyen TC'nin bu halleri kimseye inandırıcı gelmemektedir.** Zaten son sınır ötesi ve içi operasyonlarda da TC ordusu İsrail'den kiraladığı insansız uçaklarla saldırılarda bulunmuştur.

Saldırıdan birkaç gün önce İsrail Başbakanıyla görüşme ve görüşmede tutanak tutmayan Erdoğan, yine saldırıdan çok kısa süre önce İsrail'e milyonlarca dolarlık silah anlaşması yaparak tarafını belli etmiştir. İsrail askerleri Konya'da eğitim almaya da devam etmektedir.

Erdoğan'ın bu tavrı uluslararası alanda da yeterince itibar görmemiştir. İsrail Dışişleri Bakanlığı'nın kendilerini en iyi benzer bir sorunla uğraşan TC'nin anlayacağını ifade etmesi, İsrail basınında TC'nin Kürtlere uyguladıkları bilincinden İsrail'i eleştirmeye hakkının olmadığını belirtmesi ve İngiliz basınında TC'nin ve bazı Arap ülkelerinin tüm sert ifadelerine rağmen diplomatik açıdan en sembolik tavır sayılan büyükelçisini ülkeye çağırması gündemine bile almaması ile alay edilmesi TC'nin gerçekliğini de bizlere göstermektedir.

Ancak Erdoğan'ın bu tavrı sadece iç kamuoyuna yönelik bir mesaj değildir. ABD emperyalizmi ve İsrail açısından en önemli mesele kendilerini rahatsız eden Gazze'de denetimlerinin bulunmamasıdır ve bu denetimi sağlamak için Filistin'le imzaladığı anlaşmalara aykırı olsa da Gazze'ye uluslararası bir "barış" gücünün yerleştirilmesi ve bu güç üzerinden ABD-İsrail çıkarlarına uygun önlemlerin alınması mümkündür. İşte bu görevi yerine getirmede ABD emperyalizmine göbekten bağlı TC ordusunun kullanılması İsrail'in güvenliği açısından faydalı olabilecektir. İşgal sırasında her konuda bilgi sahibi olmasına rağmen sert eleştirilerle gürleyen ancak yağmayan TC hükümeti Hamas'ın kabul edilebileceği bir seçenek olarak ortaya çıkmayı hedeflemektedir.

✓ Filistin halkının yanındayız

İsrail bu saldırısıyla başarıya ulaşsa dahi Filistinlilerin şiddet ve baskıyla sindiremeyeceği ve Ortadoğu'da İsrail devletine yer olmadığı fikrinin halkın bilincinden sökülemeyeceği nettir. Nesiller boyundır direnen Filistinliler bu sefer de emperyalizmin oyununu boşa çıkaracak ve ulusal kimliklerini ve haklı taleplerini sahipleneceklerdir.

İsrail bu saldırısıyla başarıya ulaşsa dahi Filistinlilerin şiddet ve baskıyla sindiremeyeceği ve Ortadoğu'da İsrail devletine yer olmadığı fikrinin halkın bilincinden sökülemeyeceği nettir.

battığını daha iyi görmektedir.

Economist dergisinin "Yüzyıllık Savaş" başlığı ile tanımladığı İsrail işgali ve Filistin direnişinin uzun süre daha devam edeceği açıktır. **Nesilden nesile aktarılan direniş bilinci türlü katliamlara, planlara, politik uyanıklıklara rağmen bitmemekte, özgürlük ve bağımsızlık talebi yok edilememektedir.**

Bu, İsrail'in Gazze'ye dönük dördüncü işgali. İlk 1948'de, ikinci 1956'da Süveyş Kanalı üzerinde İngiliz denetimini sağlamak için, üçüncüsü 1967'de Altı Gün Savaşı'nda yaşandı ve 38 yıl sürdü. İsrail 3.5 yıl önce Gazze'den çekildi.

İsrail'in Filistin topraklarındaki gayri meşru işgalinin gerekçelenmesi de oldukça tanıdık. İsrail'e göre topraklarında kendilerinden önce kimse yaşamıyordu. Zaten Siyonistlerin sloganlarından biri de "yurtsuz halka halksız yurt". Onlara göre hedefledikleri topraklarda yaşayan Araplar ise Filistinli değil Ürdünlü Araplardır ve kendilerini yönetme kapasitesine de sahip değildiler. Ancak '70'lerdeki mücadele ve '80'lerin sonlarında ve 2001-03'te gerçekleşen intifadalar bu iddiaların temelsizliğini tüm dünyaya göstermiştir.

1970'lerde ve '80'lerde Menachem Begin ve Yitzhak Shamir gibi İsrail başbakanları "kendilerine Tanrı'nın verdiği hakka" dayanarak **Büyük İsrail** için harekete geçmişler ve Filistin topraklarında ya-

halkının boyun eğmeyeceğinin anlaşılması üzerine bu kez de emperyalistler iki devletli çözümü sunarak direniş önderlik eden güçleri pasifize etmeye çalışmış ve önemli adımlar atmaya da başlamıştır. Bu öneriye göre iki halk bir toprağı paylaşamıyorsa o zaman toprakları bölmek en mantıklısıdır. (!) **Tabii Filistin halkının yüzlerce yıldır üzerinde yaşadığı topraklarındaki hakkı ve kendi kaderini tayin hakkı reddedilerek bu sonuca varılmaktadır.** Bununla birlikte Filistin'e sunulan toprak parçası da bir bütün ülke değil, Filistin'e özel bir uygulamanın sonucu olarak birbirleriyle karadan bağı olmayan Gazze ve Batı Şeria'dan oluşmakta ve iki bölge arasında ulaşım için İsrail'in topraklarından geçmek gerekmektedir.

✓ İsrail'in hedefi...

2006 seçimlerinde Hamas'ın kazandığı zafer, halkın çürüyen ve emperyalistlerle işbirliği yapan **Mahmut Abbas** yönetimine gösterdiği bir tepkiydi. Bu nedenle İsrail Dışişleri Bakanı Tzipi Livni, saldırılara başlarken hedefinin Hamas'ı devirmek değil yalnızca kentlerine füzelerin atılmasını engellemek olduğunu ifade etse de son teknoloji silahlarla yürüttüğü saldırılara rağmen her gün onlarca füzenin Gazze'den vurmaya devam etmesini engelleyemediği gibi Lübnan'dan atılan füzeler de Gazze'dekilere eşlik etmektedir.

İsrail için en önemli çıkamaz kendisi için zaferin tanımıdır. İlk başta belirtilen füzelerin atılmasının engellenmesi, bini aşkın insanın ölümüne rağmen füze saldırılarının devam etmesi nedeniyle anlamsızlaşmıştır. Sonrasında ise zafer olarak

Sürekli devrim bayrağını yükseltelim!

Gui Gui*

Gui Gui, ÇKP'nin Mubafız Birliği eski üyesidir ve makalelerini takma adla yayınlamaktadır. Bu makale orijinal olarak "Eski Bir Devrimciden Gelecek Devrimimize İlişkin Kimi Görüşler" başlığı ile Çince Internet sayfası www.bongqiwang.com adresinde yayınlanmıştır. Türkçe'ye çevirisi, YKP(M-L)'nin yayın organı "Proletarya Bayrağı"nın 29 Kasım 2008 tarihli sayısından yapılmıştır. Çin'de yaşanan süreci daba iyi anlamak için makalenin faydalı olacağını düşünüyoruz.

30 yıllık reformlardan sonra, gerçek bir komünist partisinin sonuçlar çıkarma zamanıdır. Son 30 yılda gerçekleşen değişimler Çin'de kapitalizmin yeniden inşa edildiğini kanıtlamaktadır. Ülkemizdeki esas çelişki hala proletarya ve burjuva sınıfı arasındaki çelişki olmaya devam etmekte, fakat bu çelişkinin asıl tarafı proletaryadan, burjuvaziye geçmiş durumdadır. Proletarya ve emekçi halk kitleleri yeni bir devrim gerçekleştirmeyle karşı karşıyadırlar. Bu devrimin zeminini, Mao Ze Dung'un sürekli devrimlerinin desteklenmesi ve yolsuzluğa, ülkenin satılmasına ve kapitalist yeniden inşaya karşı sosyalist devrim oluşturmaktadır. Proletarya diktatörlüğü artık yoktur. Devamında sürekli devrimler, proletarya diktatörlüğü koşullarında gerçekleşmemektedir. Tam tersine burjuva diktatörlüğüne karşı gerçekleştirilir. Yolumuz zor ve birçok zig-zak içermektedir.

Devrimimizin esas düşmanları, parti önderliğine ele geçirip kapitalist yolu izleyen hain revizyonist kliklerdir. Revizyonist gruplar, partinin ismini muhafaza etmeye devam eden sahte komünistlerdir. Değiştirmediler çünkü, partinin ismini kullanarak halkla dalga geçiyor ve iktidarlarını meşrulaştırıyorlar. 17. Parti Kongresi boyunca, Deng Şiao Ping'in, Çiang Çe Ming'in ve Hu Şin Tao'nun fikirleri bağışsız fikirler olarak ortaya çıktı ve Marksizm-Leninizm ve Mao Ze Dung Düşüncesi'ne karşı mücadelenin ilkeleri olarak kullanıldı. Parti tüzüğünde Marks, Lenin ve Mao'dan bahsetmelerinin nedeni, eğer gerçekliklerinin üstünü örtme olarak kullanmazlarsa meşruiyetlerini yitirecek ve bu da yıkımlarına yol açacaktır. Devamında da Marks'ı, Lenin'i ve Mao'yu gerçek yüzlerini örtmek için sonuna kadar kullanacaklardır.

Devrimimizin hedefi, bürokrat ve komprador burjuva sınıfıdır. Bu onların sınıfsal özüdür. Ülkenin ve halkın çıkarlarını satmış ve son yıllarda ekonominin finansal bölümünü de araçlar ülkenin kalbini yabancılara teslim etmişlerdir. Bu yaptıklarını en sıradan mantıklı bir insan dahi anlayacaktır. Davranışları gösteriyor ki, yabancı güçlerle olan ilişkileri o kadar derin ki çıkarları artık ayrıtılmamakta. Ailelerini ve mal varlıklarını şimdiden dışarıya taşımışlardır. Zaten satılmış olanlar, ülkeyi ve çıkarlarını da yabancıların uşağı gibi sattılar. Büyük ölçekte özelleştirmelere başladılar ve devlet kurumlarını sattılar. Yakın zamanda geçen yasayla geride kalan devlet kurumlarında ücretleri aşırı düzeyde arttırdılar. Bu, niteliksel olarak değişimler olduğu anlamına gelmekte. Ulusal bilinç ola-

arak Putin Rusya'sına hiç benzememektedir. Putin en azından ABD'ye karşı sesini yükseltmeye cesaret etti. Burada bunlar, bütün ulusal değerlerini yitirmişlerdir. Yabancıları rahatlatmak için kullandıkları yöntem, Çing hanedanlığı yetkilileri ile karşılaştırılmaktadır.

Devlet mekanizması tamamen yolsuzluğa batmış durumda. Devrimimizin başarısından sonra, eski devlet mekanizmasını kullanamayız. Lenin'in "Devlet ve Devrim"de söylediği gibi devlet mekanizmasını yıkmalıyız. Ancak anlamalıyız ki, hala yolsuzluğa batmamış ve temiz pek çok parti üyesi bulunmaktadır. Bunlar bizim esas gücümüz olacaktır.

Geçmişte, Mao'nun devrimci çizgisine dönmekten bahsettiğimizde, bazıları yanlış anladılar ve tamamen geçmişe dönmek istediğimizi sandılar. Kabul etmeliyiz ki, geçmişte kitlelerin tam denetimi ve gözetim hakkını tam olarak kavrayamadık. Şimdiki hedefimiz, Paris Komünü'nün ilkelerini takip eden daha iyi bir sosyalist ülke kurmaktır. En üst seviyede gerçek sosyalist demokrasiyi ilerletmeliyiz. Genel anlamda sadece proleter demokrasi gerçek demokrasidir. Halkın ve kitlelerin, yönetme, denetim, seçim ve kamu yetkililerini mahkemeye gönderme yetkileri olmalıdır. Ücret farklarını azaltmalı ve burjuvaların haklarını kısıtlamalıyız. Paris Komünü'nün ilkeleri bunlardır.

Birleşik cephe ile ilgili olarak ise, toplumumuzun üç temel güçten meydana geldiğini anlamalıyız. Birinci güç, siyasi iktidara sahip olan revizyonistlerdir, ikinci güç, proletarya ve devrimci güçlerdir, üçüncü güç ise, Hsi San konferansını örgütleyen aşırı sağdır. Bürokrat ve komprador burjuva sınıfı ülkeyi satıyor diye soldan bazıları buna karşı koymak için aşırı sağla birleşmemiz gerektiğini sanıyorlar. En kötü düşmanlarımızın kimler olduğunu anlamalıyız. Revizyonistler ile aşırı sağ arasındaki esas fark, revizyonistlerin hala komünizm maskesini takmaları ve böylece bazen yazdıkları makalelerde görüntüde doğru olarak anlaşılabilirlerdir. Fakat aşırı sağ iktidarı ele geçirdiğinde kitleleri hunharca ve kanlı bir şekilde bastırabilir. Hsi San konferansında yer alan, Vang Çao Cun gibi büyük kapitalistler iliklerine kadar komünistlere kin duymaktalar ve sonuna kadar da anti-komünist

olarak kalacaklardır. Bugünkü rejim önce bunların zengin olmalarına izin verdi, sonra da partiye davet etti. Böylece onların desteklerini alacaklarını sandılar. Gerçek şu ki, bu insanlar komünist partisine kin duyuyorlar ve bundan kurtulmak için yasal süreçleri kullanmaya çalışıyorlar. Aşırı sağ bu tip insanların siyasal temsilcisidir. Gelecekte, iktidar için aşırı sağ ile mücadele edeceğiz. Bizler sol olarak, hem revizyonistlerin hem de aşırı sağın düşmanlarıyız.

Birleşik Cephe için sloganlarımız şunlar olmalıdır;

"Kapitalist yeniden inşaya karşı sol için bütün güçlerle birleşmeliyiz. Düşünce alışverişi için birbirimizle iletişim içinde olmalı ve biri diğerini cesaret-

lendirmelidir. Ortak bir alan bulmalı ve küçük farklara takılmamalıyız. Bütün yurtseverler, mücadele sancağını ülkeyi satanlara karşı yaymalıdır. Herkes mücadele sancağını yolsuzluğa karşı yaymalıdır."

Bugün, yöneticilerin, halkla dalga geçmek için güçlü bir pozisyonları vardır. İktidarın bütününe sahipler ve propaganda araçlarını kontrol etmektedirler. Medya onları, maden ocaklarında yaşanan kazalardan sonra evleri ziyaret edip ağlarken göstermektedir. Bu oyunculuk kimi gençlerin kafasını karıştırmış durumda. Oyunculuk olayın bir parçası ve gerçek anlamda neler yaptıklarına bakmalıyız. **Partinin 17. Kongresinden sonra bu insanlar sağa doğru bir adım daha attılar. Reformlarda ve son devlet kuruluşlarını da satmak için ısrar ettiler. Daha fazla işten çıkarmaları dayattılar, işçilerin sözleşmelerini iptal ettiler ve dahası burada patron olanları maaşla çalışmaya zorladılar. Şimdi de "işçi yasalarına" yöneliyorlar. Bu Amerikalı siyasetçilerin önce askerleri Irak'a savaşmaya göndermesine ve sonrada cepheye gidip ellerindeki hindi dolu tabağı tutarak teşekkür etmelerine benziyor.**

Bir anti-komünist lider olan Hsie Tao'nun makalelerini, yayınlamayı veya hiç bahsetmemeyi ya da eleştirmeyi tercih ettiler. Anti-komünist ve anti-Maoist olan Li Rou'i 17. Kongreye davet ettiler. KP ile açıkça çatışan, An Houi eyaletinden olan Vang Çao Cun'un dört mektubunu görmezlikten geldiler. Diğer taraftan, Çang Çian Fu'yu Mao Ze Dung'u andığı için yakalayıp hapsedtiler. Solun pek çok internet sayfasını kapattılar. Neyi temsil ettikleri açık değil mi? Özgür düşünce olarak bahsettikleri şey pratikte, üç ilkenin terk edilmesidir; Marksizm ve Mao Düşüncesi'nin terk edilmesi, işçilerin, köylülerin ve kitlelerin terk edilmesi ve devrimin terk edilmesidir. Öte yandan öğrettikleri ise; Pazar ekonomisi, ülkenin yerli ve yabancı burjuva sınıfına satılması ve faşist diktatörlüklerini sürdürmek için yıpranmış devlet mekanizmasıdır. Bazıları, eski üyelerin 11. Kongreden faydalanarak ayrıcalıklı hale geldiklerini söylemekte. Yüksek maaş alıyor, çok iyi bir yaşam sürüyorlar, sağlıkları ve barışçı emeklilikleri için de memnundur. Aynı aydınlar ve diğer yetkililer için de geçerli. Bugünkü durumdan memnundur ve eskisinden daha iyi olduğunu düşünüyorlar. Bugünkü rejime müteşekkirliler.

Eski üyelerin iyi yaşadıkları doğrudur. Giderleri karşılıyor, ama yalnızlaşmışlardır aynı zamanda. İnternet kullanmayı bilmiyorlar ve ülkenin gerçekliğini anlayamıyorlar. Onlara yönelik daha fazla propaganda faaliyeti yürütmeliyiz. Bunlar, önceki devrimci dönemlerin mücadelelerini yaşamışlardır. Hala, iyi ile kötüyü birbirinden ayırabilecek yeterliliğe sahiptirler. Çoğunluğu, yolsuzluğa ve ülkenin peşkeş çekilmesine karşıdır. **Bizler solda, reformun niteliği noktasında hem fikiriz. Fakat izlenecek taktikler noktasında farklılıklarımız bulunmaktadır.** Bizi zafere götürecek doğru taktik hangisidir?

Doğru taktik, doğru stratejiyi izlemelidir. Strateji, ilke meselesidir. İllkelere karşı çıkmamız fakat taktik, esneklikle uygulanabilir. Devrim, yasal sınırlar içindeki mücadeleleri reddetmez. Biz soldakiler, her fırsatta aşırı sola karşı mücadele etmeliyiz. Örneğin, Li Rou, Hsie Tao ve Çuan Ruo Fi gibi insanlar, utanmaz, zehirli hainler ve ajanlardır. Diğer yandan kesinlikle reformlara karşı durmalıyız. Bazıları Teng'i ve onun söylediklerini kullanmamızı öneriyorlar fakat Teng tam bir sahte-

kar ve bütün sorunların da kaynağıdır. Artık ondan kesinlikle bahsetmemeliyiz, çünkü kitlelerin kafalarını daha fazla karıştırır ve onları yanlış yöne sevk ederiz. Tam tersine, bu sahtekarların yalanlarını ve ikyizlülüklerini ortaya çıkarmalı ve dağıtmalıyız. Bunu internette ve her yerde yapabiliriz, kitleleri kazanabilmek için düşüncelerimizi kitlelere propaganda etmeli ve mücade alanını genişletmeliyiz. Propaganda yaptığımız zaman, karşıtlarımızın önderliğini reddetmeli ve değerlendirmelerimizde onların ortaya koyduğu çerçevenin dışına çıkmalıyız.

Sloganlarımız, devrimin doğası gereği, net ve heyecan verici olmalıdır; "Mao Ze Dung'un sürekli devrim bayrağını yükseltelim. Revizyonizme, ülkenin satılmasına ve kapitalist yeniden inşaya karşı büyük sosyalist devrimi ilerletelim!"

Tabii ki sadece sloganları haykırılmayacağı. Çok ve zor işler yapmamız gerekiyor. Geçmişte Deng Şiao Ping işçi gibi giyinerek işçilerin ziyaret ediyordu. Sonunda, kitleleri sürükleyerek Hong Kong'u (güzel kokulu liman) pis limana çeviren büyük grevi örgütledi. Diğer bir örnek ise, Lin Şian Çian tarafından önderlik edilen kahraman grevdirdi. Solun güçsüz ve ondan uzak durulmasının sebebi, proletarya ve kitlelerle bütünleşmemesidir. Hala güçlü liderlere sahip değiliz. Birkaç yıl önce, Ta Çing'de işçiler, büro yerleşiklerinde kusursuz bir işgal gerçekleştirerek bize şaşırtıcı yeteneklerini gösterdiler. Proletaryanın ekonomik durumu, en devrimci ve radikal sınıf olmasını belirliyor. İleriye adım atmamız. Aydınlar, işçiler ve köylülerle bütünleşmelidir.

Faşist diktatörlük rejimi altında bulunmaktayız. Konuşamıyoruz. Demokrasi istiyoruz. Lenin' in dediği gibi, "Tarafsız demokrasi yoktur, sınıfsal demokrasi vardır". Amerikalılar, "Sokaklarda Başkana küfür edebiliriz" diyorlar. Fakat, Amerikan hükümeti, Kore'ye, Vietnam'a savaşmaları için asker gönderdiğinde, Irak'ı bombaladığında ve oraya da ölmeleri için Amerikalıları gönderdiğinde itaat etmek zorunda kaldılar. Bizim istediği-

miz proletarya demokrasisi, geniş kitlelerin demokrasisidir.

Komünist Partisi, proletaryanın öncü gücüdür ve onun tarafından denetlenmelidir. Eğer proletaryanın partiyi denetleme ve parti temsilcilerini görevden alma hakkı yoksa o zaman revizyonistleşen Merkez Komitesine karşı güçsüz kalırız. Kim, "kim ki parti sekreteri olursa onun Marksizm kavrayışı derindir" diyebilir? Birinin, kim parti sekreteri olursa o teorisyendir ve Mao ile eşdeğer olarak düşünmesi komedidir. Sekreterin yeri sadece bir iştir. Bir bütün olarak sınıf, güç ve siyasal bilince sahip olmalıdır. Sadece sınıf partiyi denetlemeli ve yönetmelidir. Proletaryanın partiyi denetlediği ve partinin proletaryaya öncülük edebildiği proletarya demokrasisi düzeyine ulaştığımızda sadece MK'nin revizyonistleşmesinden korkmayacağız. Bu bizim tarihi dersimizdir.

Bugün bunlar, bütün alanlarda diktatörlüğün mekanizmalarına sahiptirler: Asker, siyasal erkler, yargı ve basın. Önce seni gözaltına alıyor ve uyuyor sonra da seni sürekli takip ediyorlar. Pek çok zorlukla karşı karşıyayız ve devrime devam etmeliyiz. Bu alttan kitlesel bir hareket olmalıdır. **İktidarda olanları alaşağı edebilmek için işçi sınıfını örgütlemeliyiz. Eğer ilkinde başarılı olamazsak, bir daha bir daha deneyeceğiz. Özenli bir kitle faaliyeti yürütmeliyiz. Halk devrim istiyor. Şu an politik bilinçleri yoksa da, ona erişeceklerdir. Devrimi gelecekte isteyeceklerdir ve kitlelere güvenmeliyiz. Nesnel ve öznel koşullar hala olgunlaşmamıştır ve sabırsız olmayıp dikkatli olmalıyız. Gizli çalışmalı, pek çok bölgede araştırma grupları kurmalı, konferans vb. çalışmalar örgütlemeliyiz. Uygun koşullar yaratmalı ve kitlelerin siyasal bilincini yükseltmek için sıkı çalışmalıyız. Koşulların olgunlaştığı bir gün gelecek ve toplum içindeki bütün birimlerimizi birleştirip parti olacağız. Bütün parçalar bir tanede birleştiği zaman hiçbir güç bizi durduramaz.**

(Yunanistan'dan bir İK okuru)

"Acı çeken kitleleri temsil eden gerçek Komünist Partisi bizleriz"

Proletarya, devrimimizin öncü sınıfı olmaya devam edecektir. Bunlara, göçmen işçiler de eklenmiştir. Proletaryanın sosyalizme olan sarsılmaz inancı kanıtlanmıştır, çünkü kaderi sosyalizm ile sıkı sıkıya bağlıdır. Devrimci solun kurmaya çalıştığı Komünist Partisi, sınıf mücadelesini yükseltecek, ger-

çek bir Marksist devrimci komünist partisidir. **Gerçek bir komünist partisinin, Marksizm ve Mao Ze Dung Düşüncesi'ni takip etmesi gerektiğini ilan etmeliyiz.** Revizyonistlere, bürokrat ve komprador burjuva kliklerine karşı mücadele ediyoruz. Bunlar, iktidarı ele geçiren,

Marksizm'in ve Mao Ze Dung Düşüncesi'nin devrimci çizgisine ihanet eden hainlerdir. Bunlar, yolsuzluğa batmış ve niteliksel olarak gerçek komünistlerden farklı olan sahte komünistlerdir. Bu bizim için sorun yaratabilir. Kitleler, karşılaştıkları pek çok haksızlığa karşı protesto etmektedirler. Eğer ani bir olgu kitlelerin ayaklanmasına neden olursa, bu hem gerçek komünistlerin hem de sahte komünistlerin sonunu getirebilir. Böyle bir tehdit var, çünkü kitleler komünist partisine

olumsuz bakmaktalar. Fakat kitlelerin yıkılmak istedikleri, yolsuzluğa batmış, ülkeyi satmış olan ve sadece kendi zenginliğiyle ilgilenen KP'dir. Mao dönemindeki KP'i yıkmak istemiyorlar. Kitlelere yönelik propagandamızda, net bir şekilde gerçek KP ile sahte KP'yi ayırt etmeliyiz. Yazılarımızda ve konuşmalarımızda farklarını açıklamalıyız. Macaristan'da olduğu gibi, kitleler sahtesi ile birlikte gerçeğini de yıkmak için çabalayabilirler. Eğer bu zaman geldiğinde, farklarını ne oldu-

ğunu açıklamak için çok geç olacaktır. Örneğin, 4 Haziran eylemlerinde öğrencilerin ve kitlelerin çoğunluğu yolsuzluğa protesto ediyor, fakat aşırı sağcı lider Fank Li Çi kitleleri kullandı ve protesto trajedi ile sonuçlandı. Sloganımız; **"Acı çeken kitleleri temsil eden gerçek Komünist Partisi bizleriz"** olmalıdır. Yolsuzluğa batmış olan burjuva sınıfını temsil eden sahte komünist partisi değildir. Bizim istediğimiz ortak mülkiyete dayalı sosyalizmdir.

Yapı büyüyor, kan-ter içinde

**Yüzlerce kabraman yoldaşımız, çetin ve uzun mücadeleler içinde bayatlarını çeşitli milliyetlerden Türkiye halkı ve dünya halklarının kurtuluşu uğruna feda ettiler. Onların devrimci rubu bize da-
ima ilham verecektir.**

Onlar dağlarda, fabrikalarda, okullarda, çatışmalarda, devrim ve sosyalizm uğruna can verdiler. Kaypakka-ya'ların direniş ruhunu kuşanan Partizanlar olarak bu kavgada, yüzlerce yoldaşımızı güneşe uğurladık. Ezilenler, sömürülenler, horlanana- lar bu kavgada milyonlarca insanını kaybetti. İnsanlık, ezilmişliğin, sömürünün ve zulmün karşısında yılmadı. Direndi, başkaldırdı ve ilerledi. **1917 Ekim Devrimi'yle Lenin'in açtığı çığırda, emekçiler yeni ve modern bir sisteme kavuştu. İnsanlık Ekim Devrimi'yle ilk kez sosyalizmi kurdu ve emeği özgürleştirerek hayallerini gerçekleştirdi. Ekim Devrimi'ni yaratan işçi sınıfı ve köylülük büyük bedeller ödedi. Tarihin açtığı yolda ilerleyen insanlık Çin ve daha bir dizi devrimle tarihe altın harflerle geleceğini yazdı.** Bu silinmemek üzere yazılan tarihi, kanımız canımızla yazdık.

Sınıf kavgamız devam ediyor. Nepal'de binlerce devrimcinin kanlarıyla harmanlanan devrim harcı, komünistleri bugün iktidara ortak ettiyse bu, binlerce Nepal emekçisinin kendilerini feda etmeleri sayesinde oldu. Hindistan ve Filipinler'de devam eden sosyalizm kavgamızda bedel ödemeye devam ediyoruz. Ülkemizde faşizme karşı komünistler, devrimciler ve yurtsever güçler direniyorlar. Kürt ulusunun varlığını Türk devleti kabul etmek zorunda kaldıysa eğer, bu, Kürt ulusunun ödediği bedeller sayesinde oldu. Ve bugün faşist diktatörlük komünistleri ve devrimcileri teslim alamıyorsa, bu devraldığımız direniş geleneğinin sayesinde.

Emperyalizm, insanlığa düşman!

Çetin bir sürecin arifesindeyiz. Emperyalistler, onların uşakları, gerici- ler ve faşist diktatörlükler tüm güçleriyle saldırıyorlar.

2008'in son günlerinde Siyonist İsrail devletinin Gazze'yi bombalaması-

la 1000'in üzerinde Filistinlinin öldüğü binlerce yaralının olduğu vahşete bir kez daha tanık olduk/olu- yoruz. Gazze'nin işgaline dönüşen bu saldırıda, tüm yolların kesilmesiyle, hiçbir insani yardımın ulaşmadığı Gazze'de yaralıları tedavi edilememekte, binlerce Filistinli açlıkla boğuşmakta. Kurulduğundan bu yana sayısız defa katliamlar yapan ve Filistin topraklarını işgal eden İsrail devleti, hiçbir kural tanımıyor. Saldırı sonrası açıklamalarıyla İsrail

il'i daha da cesaretlendiren ABD, "HAMAS'ın teslim olmasını", aksi halde "İsrail'in meşru savunma hakkını kullanmaya devam edeceğini" açıklayarak bu insanlık suçunun baş sorumlularından olduğunu açıkça ortaya koyuyor.

Birleşmiş Milletler'in ABD güdümünde hareket eden bir kuruluş olarak saldırıyı desteklediği açıktır. Avrupa Birliği ve diğer birçok ülkenin de açıklamalarının göstermelik olduğu, İsrail'le hala devam eden diplomatik ilişkilerinden bellidir.

İsrail saldırından bir hafta önce yaptığı dış gezilerde Gazze'ye bir saldırı gerçekleştireceğini birçok ülkeye açıklamıştı. **Filistin halkı bu saldırıya da kahramanca cevap verecektir. Siyonist İsrail devletinin gücü Filistin halkının direnişini kıramayacaktır. Yıllardır İsrail devletinin açık sal-**

dırlarına hedef olan Filistin toprakları, yeni direnişlere tanıklık edecektir.

Kriz bizi teğet geçmeyecek

Filistin'de bunlar yaşanırken ABD'de baş gösteren krizi bahane edilerek gasp edilen sosyal haklar, artan baskılar ve emperyalist-kapitalist ülkelerde ardarda çıkartılan faşist

ve gerici yasalar gündemde... Ancak bu böyle gitmeyecektir. Tarih defalarca buna tanık olmuş, olmaya da devam edecektir. İşte Yunanistan'da yaşananlar... Öğrenci ve işçilerin başlattığı ve günlerce süren dişediş mücadele, Yunan gerici sınıflarını adeta dize getirdi. Ülkemizde yüksek perdeden, kriz bizi vurmaz açıklamaları yapıldıysa da, krizden en çok etkilenenlerin başında Türkiye gibi yarı-sömürge ülkeler gelmektedir. Krizle birlikte Türkiye'de binlerce işçi kendisini sokakta buldu. Krizden çıkmak için IMF'nin kapisında ele pençe duran Türk burjuvazisi, krizin altında ezilecektir.

Yaklaşan yerel seçimlerden kârli çikabilmek için sürekli pembe tablolar çizen AKP hükümetinin, emperyalistlerin desteğini alabilmek için, onların çizdiği rotadan ayrı-

ması mümkün değildir. Yaklaşan yerel seçimler faşist diktatörlüğün yüzünü bir kez daha halka göstermek için iyi bir fırsattır. Ülkemizde yeni devrimci fırsatlar doğmuştur. Krizle birlikte bunu yeni devrimci atılımlara dönüştürmek zaruridir.

Mücadeleye tüm varlığımızla atalım!

Düşenlerimizi andığımız bu Ocak ayında önumüzde büyük ve onurlu görevler olduğuna bilmiyoruz.

Gerilla savaşında ısrar ederek yeni atılımlarla üzerimize düşeni yapmalıyız. **Silahlı mücadele dışındaki hiçbir yol bizi kurtuluşa götürmez.** Yaralarımızı daha hızlı sarımalı, toparlanmalıyız. İstedığımız yerde değiliz, bunu biliyoruz. Ancak bunu başarmak o kadar da zor değildir. Nice badireler atlattık, mücadelenin en zor dönemlerinde dahi geri adım atmadık, teslimiyet rüzgarlarını estirmedik, küllerimizden yeniden doğduk.

Yüzlerce kahraman yoldaşımız, çetin ve uzun mücadeleler içinde hayatlarını çeşitli milliyetlerden Türkiye halkı ve dünya halklarının kurtuluşu uğruna feda ettiler. Onların devrimci rubu bize daima ilham verecektir. **Önumüzde ne kadar güçlük ve sıkıntı olursa olsun, hiçbir şey ilerlememizi durduramayacaktır.** Onların anılarını ancak böyle yaşatabiliriz. Onların, yarım bıraktığı büyük eseri, ancak böyle tamamlayabiliriz. Onlara verdiğimiz sözü ancak böyle yerine getirebiliriz.

Şehitlerimiz devrim ve sosyalizm kavgamızda birer abide olarak da- ima yaşatılacaktır. Bugün kavgamız devam ediyorsa, faşist diktatörlük karşısında boyun eğmiyorsak bu şehitlerimizin bize devrettiği direniş geleneği sayesinde.

Komünist önder İbrahim Kaypakka'nın işkencedeki tavri, Mahir'lerin çatışmadaki direnişi, Denizlerin idam sehpalarındaki haykırışları binlerce devrimci militana yol göstermeye devam ediyor.

Kavgada ölümsüzleşenler

Ali Haydar Yıldız

Aslen Dersim Mazgirtli olan Ali Haydar Yıldız, Elazığ ilinin Palu ilçesi Erturan köyünde dünyaya geldi. İlk orta ve lise dönemi yoksullukla geçti. 1970'li yıllara gelindiğinde kendi yaşamından çok iyi bildiği açlığın ve sefaletin sorumlularına karşı kin ve öfke ile mücadele etmeye başladı. O bu mücadelesini gençliğin akademik-demokratik mücadelesinde somutladı. Proleterya Partisi'nin bilimsel temellere oturarak oluşturduğu mücadele çizgisini benimseyerek, bunun gelişip güçlenmesi için yorulmak bilmeksizin bir kadro olarak fedakarca faaliyet yürüttü. Dersim'de yoğunlaştığı faaliyetleri ile düşmanın korkulu rüyası haline geldi. Vartınik'te İbrahim Kaypakka ile birlikte kaldıkları kömün düşman tarafından kuşatılması sırasında çıkan çatışmada 24 Ocak 1973'te ölümsüzleşti.

Hazro şehitleri

24 Ocak 1981 tarihinde Diyarbakır'ın Hazro ilçesinde bir ihbar sonucu düşmanın attığı pusuda Haydar Aslan ve İhsan Parçacı çatışarak şehit düştüler. Partizanları ihbar eden Kırmataş köyü muhtarı Tefik Keletoglu, 13 Temmuz 1981'de gerillalar tarafından cezalandırıldı.

Haydar Aslan

Dersim'in Mazgirt ilçesinde dünyaya gelen Haydar Aslan'ın yaşamı yoksulluk içinde geçmiştir. Faaliyet yürüttüğü kitleler içinde alçakgönüllülüğü ve samimiyeti ile öne çıkmıştır. Mazgirt'te bir süre beraberlik yaptı. Kısa bir süre de hapishanede kaldı. İşkencede dirençliliği karşısında dişleri işkenceciler tarafından kırıldı. Kararlı ve azimli çalışması ile birçok alanda görev aldı.

İhsan Parçacı

Diyarbakır'ın Hazro ilçesinde dünyaya gelen İhsan Parçacı bu bölgede faaliyet yürüten gerilla birliğinde görev alıyordu.

Yusufeli şehitleri

3 Ocak 1994'te Nilüfer Atav'ın şehit düşmesinden sonra ge-

rilla birliği Yusufeli karakolunu basmaya karar verir. Kamulaştırılan bir minibüsle yola çıktıklarında aramaya denk gelince çatışma çıkar. 24 Ocak 1994'te çıkan çatışmada Erhan Öztürk, Hasan Özdoğan, İhsan Şimşek ve Muharrem Kaya şehit düşer.

Erhan Öztürk

1967 yılında Mersin'de memur bir ailenin 5 çocuğundan biri olarak dünyaya geldi. Ailesine ekonomik olarak katkıda bulunmak için ortaokuldan itibaren hem çalışmaya hem de okulunu bitirmeye çabaladı. Bu çalışma okuma temposu lise bitinceye kadar devam etti. İstanbul'un Tuzkocparan semtinde MLSPB saflarında mücadeleye başladı. Siyasal olarak kendini geliştirirken bir dizi pratik eyleme katıldı. Bir süre sonra İbrahim Kaypakka'nın düşünceleri ile tanıştı. 1989 yılında Partizan saflarında mücadele etmeye başladı. 1990'da Dersim'deki gerilla birliklerine katıldı.

İhsan Şimşek

1965 yılında Sivas'ta dünyaya gelen İhsan Şimşek (Memo) Karadeniz ve Dersim'de gerilla faaliyetine katıldı. İhsan Şimşek'in en önemli özelliği neşeli, coşkulu ve kararlı bir kişiliğe sahip olmasıydı.

Hasan Özdoğan

1956'da Dersim'in Nazimiye ilçesinde doğdu. Kısa sürede devrimci düşüncelerle tanışan Hasan Özdoğan (Ali Haydar Uzun) bir süre Dersim'de gerilla faaliyeti yürüttü. 1992 ilkbaharında Topçam dağlarında ardından Artvin'de gerilla faaliyetine katıldı.

Muharrem Kaya

1968 Sivas Divriği doğumlu Muharrem Kaya (Veli) ilk olarak 1986 yılında bildiri dağıtarken tutsak düştü. 1989-1990 yıllarında Tokat'ta faaliyet yürüten Muharrem Kaya, bu faaliyetleri sonucu tutuklanıp ve Kayseri Zindanı'na konulmuştu. 1992 Şubat'ında zindandan firar ederek Karadeniz dağları ile buluştu.

Pusula

Tecrübeler ışığında ilerlemeliyiz...

Deneyim-tecrübe kavramlarına sıkça vurgu yapıyoruz. Çünkü sınıf savaşımı tarihinde, değıştirici özneler her zaman tarihi deneylerden, kendi pratiklerinden öğrenmişlerdir. Tarihin iyi öğrencileri ve pratik yaratıcıları, ilerleyişe daha çok olumlu katkılar sunmuşlardır. Ortaya çıkan fırsatları ezilenler lehine daha iyi değerlendirerek, toplumsal devrimlere önyak olmuşlardır. Kendi pratiklerinden ve tarihi deneylerden öğrenmede geri, diğer bir anlamıyla **tarihin tembel öğrencileri**, sınıf savaşımı imtihanında ortaya çıkan fırsatları değerlendirmedi hep yetersiz not almışlardır. Bu yetersiz pratik (tarihin ilerleyişine sunulması gereken subjektif katkılar sunmadığı için) egemenlerin ömrünün uzamasına, ezilenlerin daha çok acı çekmesine vesile olmuştur.

Bu demektir ki; tecrübelerden doğru bir temelde öğrenmek, yani tarihin iyi öğrencisi olmak, yeni başarılar, yeni zaferler için gereklidir. Nite-

kim emperyalizm ve proleter devrimler çağının ilk büyük tarihsel eylemi olan Ekim Devrimi, başta Paris Komünü olmak üzere ezilenlerin tüm pratik eyleminden öğrenmiştir. Ekim Devrimi komünarların düşlerini gerçek bir olgu haline getirmiştir. Bu başarının altında yatan nedenlerden birkaçını şöyle özetlemek mümkündür: **Birincisi** Bolşevikler kendilerinden önceki pratiklerin başarı ve başarısızlıklarının nedenlerini doğru bir tarzda analiz ettikler. **İkincisi**, bu analizler ışığında elde ettikleri tarihi tecrübeleri mekanik değil, yaratıcı bir tarzda kendi ülke pratiklerine uyguladılar. Paris Komünü'ne dair MLM'lerin yapmış olduğu tarihi değerlendirmeler, Ekim Devrimi'ni zafere götüren soruların yanıtını içerecek bir niteliktedir.

Tam da burada üzerinde durulması gereken temel sorun, hiçbir proleter önderlikli devrimin sınıf mücadelesinin tarihi deneyimlerine sırtını dönmeyeceği gerçeğidir. Bu gerçek bir

başka gerçeği zorunlu kılıyor. Tarihi tecrübeler asla mekanik olarak algılanamaz. Bilakis her tecrübe bir ışık gibidir. Karanlığı yarıp, ezilenler lehine aydınlık bir gelecek yaratmak için sadece bu ışıktan yararlanılması gerekir.

Eğer Çin Devrimi, kendi gerçekliğini gözardı edip Ekim Devrimi'nin tekrarı uygulamaya kalksa yeni- den kendini kurtaramazdı.

Kıscası, tarihi tecrübelerden öğrenmek, öğrendiklerini doğru ve yaratıcı bir tarzda uygulamak için sınıfsal bir bakış açısına ve buna uygun devrimci militan bir pratiğe sahip olunması gerekir.

Dünya tarihi tecrübelerinden öğrenmekten söz edip, yani başımızdaki tecrübelerle sırtını dönmek de bizim işimiz olmaz. İdeolojik farklılıklar devrim yolu çizimimizdeki farklılıklar diğer hareketlerin işçi sınıfı ve gençlik çalışmaları, gerilla savaşı pratiklerinden öğrenmemizin önünde engel değildir. Aynı topraklar üzerinde mücadele ediyoruz. Dolayısıyla yeni başımızdaki güçlerin olumlu ve olumsuz pratiklerinin nedenlerini sorgulamak, ortaya doğru sonuçlar çıkarıp, sınıf mücadelesi lehine kullanmak görevinden asla kaçınmayız.

Kendi pratiğimizden öğrenme sürecine gelinece; bu konuda istediğimiz noktada olduğumuz söylenemez. Pratiğimizden öğrenmek her şeyden önce, geçmiş tarihimizin yazılı belgelerini ve özellikle süreç değerlendirmelerini döne döne incelemeyi içerir. Yani Proletarya Partisi'nin uluslararası komünist hareketin saflarında yaşanan bazı tarihi dönüm noktalarının nasıl bir tutum takındığını ve ülkede bu çizgiyi temsil düzeyinin ne boyutta olduğunu incelemeliyiz. Bu çalışma, geneli somut duruma uygulamadaki kavrayış düzeyimizi, niteliğimizi önemli oranda açığa çıkarır.

Pratikten öğrenmek yürüttüğümüz çalışmalarda elde ettiğimiz başarı ve başarısızlıkların nedenlerini kavramakla başlar. Başarılı bir çalışmanın koşullarını kavramak, yeni çalışmalar için daha hazırlıklı, daha donanımlı olmak anlamına gelir. Başarıya, başarı katmak, yani sürekli çitayı yükseltmek, gelişimin sağlandığı ana çizgiyi özümsemekle ilintilidir. Bu kolektif muhasebe ve bu muhasebeden ortaya çıkan olumlu sonuçları sınıf mücadelesinin pratiğine sürme gerçeğidir.

Olumsuz-başarısız pratiklerin çalışmalarımızda yeniden tekrar edilme- mesi için mutlaka bu süreçlerden öğ-

renilmesi gerekir. **Diğer bir anlamıyla yalnız başarılarımızdan değil, aynı zamanda başarısızlıklarımızdan da öğreneceğiz.** Bu öğrenme eyleminin somut bir olguya dönüşmesi için mutlaka söylemlerle pratiğin uyumunun yakalanması gerekir.

Daha da somutlarsak tüm çalışma alanlarımızda, yani demokratik alan çalışmalarında, illegal parti çalışmasında faaliyet yürüten tüm komiteler, faaliyet değerlendirmelerini yaparken ortaya çıkardığı sonuçlara uygun olarak bir pratik çalışma içine girmeleri gerekir. Örneğin yürütülen bir kampanya çalışmasını düşünelim; kampanya sonucunda ortaya çıkardığımız tecrübeleri yeni çalışmalarımızda başarı için bir silaha dönüştürmezsek, yaptığımız değerlendirmelerin hiçbir anlamı olmaz. Değerlendirme sonucunda ortaya çıkan tüm sonuçlar toplantı tutanaklarında sadece belirlenmeden öteye bir işlev görmezler. Belirlenemeyen sonuçlara uygun olarak bir anlam taşımaz. Belirlenemeyen sonuçların aşılması, alınan kararların uygulanması için devrimci bir pratik yönü koşuldur. Bundan dolayı her devrimci militan katıldığı tüm toplantılarda alınan kararların, öngörülen görevlerin yerine getirilmesinin **takipçisi** ve

uygulayıcısı olmalıdır. Her devrimci militan kolektifin almış olduğu kararların ne ölçüde uygulandığını denetleyicisi olmalıdır. Her devrimci militan yer almış olduğu komitenin faaliyet değerlendirme toplantılarını döneysel olarak gözden geçirmelidir. Tekrarı içeren değerlendirmeleri, alınan uygulamayan kararların nedenlerini daha iyi anlayabilmek için bu sorgulamanın ve denetiminin olması gerekir.

Kendi faaliyetlerimizi gözden geçirmek, tıkanıklığı ve durağanlığı aşmak için çok yönlü ve kapsamlı ısrarcı bir devrimci çaba gerekir. Bu çaba beraberinde gelişmeyi getirir; kendini tekrar eden yönelim ve hedefleri ortadan kaldırır. Daha ileri hamleler, daha kapsamlı ve dar toplantılarda alınan kararların uygulanmasıyla mümkün olabilir.

Sonuç olarak; genel ve öznesi olduğumuz tüm çalışmalarımızı sürekli gözden geçirmeliyiz. **Öğrenme ve uygulama, denetleme ve hesap verme eylemini çalışmalarımızın tüm safhalarında uygulamaya çalışmalıyız. Dün ile bugün arasındaki bağlantıyı kurmak, yarını daha örgütlü bir tarzda planlamak için izlenmesi gereken en doğru yoludur.**

Kadın vampirler buluşması

İsrail; kadın, erkek, çocuk demeden katliama devam ediyor ve Filistin'de insanlık kaniyor hala. Derinleşen emperyalist krizin kan bedeli oluyor parça parça bedenler, bebek cesetleri, kan kusan ölüm makineleriyle yarım bırakılan yaşamlar... Ölümle yaşam arasındaki çizgi; her bombada, her kurşunda inceliyor, hatta binlerce insan için yok olmuş durumda. Emperyalistler "mutlu" olsun, rahat yataklarında "terör" korkusu yaşamasın diye katlediliyor kadınlar, çocuklar, yaşlılar; insanlar. "Geleceğin teröristleri" olarak en çok da Filistinli çocuklar ve hatta bebekler nasibini alıyor bu katliamdan.

Tüm ülkelerden ardarda sokağa dökülen halklar ise haykırıyor: "Katil İsrail, Filistin'den defol!" BM, AB vb. ağzından "insan hakları"ni, "demokrasi"yi düşürmeyen bilumum emperyalist patentli kurumlar ise kulak tıkamış, hiçbir şey olmamışçasına devam ediyorlar "demokrasi mücadelelerine"! Büyük müttefik katil ABD ise "sonunda kadar arkasındayız" diyor. Yani bir kez daha devletler gerçek yüzlerini gösterirken; halklar da yine bir kez daha gözler önüne seriyorlar ki; "dünyanın tüm ezilenleri kardeşdir".

Türkiye'de de halkımız tarafından lanetlenen bu katliama devlet sessiz kalmadı! Ağzı dolusu "sinirli" ve "öfkeli" tepkiler veren Erdoğan, aldığı biraz daha makul davranma yönü uyarılardan sonra sesini kısmış; bu sefer de

sessiz kaldığını söyleyen (ve aslında ondan hiçbir farkı da olmayan) muhaliflerine sert çıkmıştır. Önceleri "dökülen kan yerde kalmaz" söylemleri ile neredeyse intikam yeminleri eden Er-

Filistin'de kadınlar ve çocuklar vahşice katlediliyor; yardım amaçlı toplandıkları lüks otelin, giyindikleri şık kıyafetlerin, yedikleri pahalı yiyeceklerin parasının buradaki kandan sağlanıyor olması zaten en başta bunların asla bir yardım düşüncelerinin olmadığının göstergesi.

doğan, sonradan ise "İsrail ile ilişkiler kesilsin" talebini dilendirenlere "bekara kari boyamak kolay" şeklinde yanıt vermeye başlamıştır. İlk başlarda "bakal dükkân işletmiyoruz" sert açıklamalarında bulunan Erdoğan, ardından yine bu talebi göstermelik de olsa yineleyen "muhalefet" liderlerine ise "sen iktidardayken niye kesmedin ilişkilerini?" diyerek bir yandan da çaresizliğini, hükümet olunabileceğini ama iktidar olunamayacağını itiraf etmiştir.

Şimdilerde ise hükümetçe yardım

kampanyaları başlatılmış durumda Filistin için. (Ki bu kampanyadan elde edilen gelirlerin de mutlak ceplerine gireceklerini söylemeye lüzum yok.) Ve ilk yardımsever vatandaşlık görevini Er-

doğan üstleniyor. Çıkarıp cebinden 40 TL (yanlış okudunuz tam 40 TL) başlıyor Filistin halkı için. Bu "cömert" adam, aslında tam da sistemi temsil ediyor. Sistemin ikiye bölümlü olduğunu, kaypaklığını ve işbirlikçiliğini...

Hükümet tarafından atılan adımlar bunlarla bitmiyor. Filistin'de yaralanan yetişkin ve çocuklardan bir grup Türkiye'ye getirilerek tedavi altına alınıyor. İsrail ile statejik anlaşmalarını devam ettiren, Konya'da askeri üssünü barındıran ve bu haliyle Filistinlilere sıkılan kurşunlarda önemli bir payı olan

faşist TC tarafından bazı Filistinlileri yandaşları kurtarılarak, kan parası ödenmiş oluyor adeta.

Ama en trajikomik olanı da çeşitli

uçaklarıyla İstanbul'a geldikten sonra en lüks otelinden birinde (Four Seasons Otelinde) toplaşarak, erkekleri İsrail'in çanak yalayıcılığı yaparak, bombalarla tüm "kadınlarını" kullanarak halkın gözünü boyama işlevini yerine getirmeye çalışıyorlar.

Carla Bruni, Cherie Blair ve diğer "baş bayan"ların katılmadığı toplantıya TÜSIAD başkanı Arzuhan Yalçın dağ'dan Türkan Sabancı'ya, Dilek Hanife kadar bir dizi kadın katıldı ve "duygulu anlar" eşliğinde Filistin için sistemin kendilerine biçtiği rolü oynadılar/oynamaya çalıştılar. Bir sinevizyon gösterisinin ardından Emine Erdoğan duygulu bir konuşma yaptı ve portakal suları içilip, aile fotoğrafı çekildikten sonra Filistin halkının acıları ile yeterince dayanışıldığına kanaat getirilerek dayanışma sona erdi ve ardından First Lady'ler boğazda akşam yemeği yediler.

Filistin'de kadınlar ve çocuklar vahşice katlediliyor; yardım amaçlı toplandıkları lüks otelin, giyindikleri şık kıyafetlerin, yedikleri pahalı yiyeceklerin parasının buradaki kandan sağlanıyor olması zaten en başta bunların asla bir yardım düşüncelerinin olmadığının göstergesi. Ayrıca "gün" yaparmış gibi birer araya gelmeleri, tavırları samimiysizliklerinin had safhada olduğunu açıkça gösteriyor. İnsanlar ölüyor, katlediliyor onlar üzerinden böyle haince ticaret yapan zihniyet kadar, yok edilmeyle hak eden başka bir şey yoktur!

Duruşma tarihinden sonrasına randevu

Vakit Gazetesi Yazarı Hüseyin Üzmez'in "Cinsel istismar" suçlamasıyla yargılandığı Bursa 4. Ağır Ceza Mahkemesi'nde 17 Eylül 2008 tarihinde görülen duruşmada, 14 yaşındaki mağdur B.Ç., İstanbul Adli Tıp Kurumu'na sevk edilmişti. B.Ç.'ye 19 Eylül 2008 tarihinde Adli Tıp'taki muayenesinin ardından "Beden ve ruh sağlığı bozulmamıştır" raporu verildi. Adli Tıp 6. İhtisas Kurulu'nun raporuna itiraz eden B.Ç.'nin avukatları, rapor hazırlığında çocuk psikologunun bulunmadığını belirtmişti. İtirazı kabul eden mahkeme, yeniden rapor alınmasını istemişti. B.Ç.'ye ikinci kez Adli Tıp Kurumu Başkanlığı'ndan rapor alması için 16 Mart 2008 tarihine randevu verildi.

Duruşma tarihinden sonraya verilen randevu son dönemlerde skandal raporların altına imza atan Adli Tıp kurumunun topluma faydalı değil zararlı bir kurum olduğunu da gösteriyor...

Vietnam'da 4 bin kadın işçi grevde

Vietnam'daki bir ayakkabı fabrikasının 4 bin kadın işçisi greve çıktı. Kadın işçiler grevin başlıca nedenini, ustaların kendilerini dövmesi ve aşağılaması olarak açıklıyorlar.

Grevin diğer nedenlerinden biri ise, hastalık veya bir yakınının ölümü durumunda verilen ücretli izinlerin gasp edilmesi. Tayvanlılara ait Sun Jade adlı fabrikada yaşanan bu grev, Haziran ayından bu yana gerçekleştirilen 3. grev. 2008 yılında Vietnam genelinde gerçekleştirilen grevlerin sayısı ise 650. Yani 2007 yılından % 30 daha fazla.

Töre sanıklarına aile boyu hapis cezası

Van'ın Başkale İlçesi'nde uğradığı tecavüzün ardından hamile kalan ve doğum yaptıktan sonra 21 Ekim 2006'da "aile meclisi" kararıyla ağabeyi Kemal Erdaş tarafından öldürülen 16 yaşındaki Naile Erdaş cinayetiyle ilgili dava, karara bağlandı. Van 1. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen karar duruşmasında, Naile Erdaş'ın ağabeyi, annesi, babası, amcası ve dayısı ömür boyu, diğer dayısı da 16 yıl 8 ay hapis cezasına çarptırıldı.

Olaydan sonra tutuklanarak hapis haneye konulan genç kızın babası, amcası ve iki dayısının polisteki ifadelerinde cinayetten önce biraraya gelerek konuştukları, konuşmada genç kızın amca ve dayılarının, aileye "ya bu kıızı öldürün ya da bize verin" dediği yer almıştı. Komşusu A.G.'nin tecavüzüyle hamile kalan Naile Erdaş(15), 9 ay hamileliğini gizlemek zorunda kalmış ve doğumdan kısa bir süre önce hastaneye gitmişti. 10 gün sonra kucağında bir bebekle eve dönen genç kız anne-

sine olayı anlatınca aile meclisi toplanmış ve ölüm kararı çıkmıştı. Ağabey Kemal Erdaş da infazı gerçekleştirmişti. Cinayetin ardından Naile Erdaş'ın babası, amcası ve iki dayısının tutuklanmış olmasına karşın, cinayetin işlenmesinde kamu görevlilerinin de ihmali olup olmadığı tartışma yaratmıştı.

Davanın son duruşmasında mahkeme heyeti, Naile Erdaş'ı öldürmekle suçlanan ağabeyi Kemal Erdaş'ı "töre saiki ile adam öldürmek"ten, baba Mehmet Erdaş, anne Siti Erdaş, amca Kerim Erdaş, dayı Sabri Erdaş'ı ise "töre saiki ile adam öldürmeye azmettirmek" suçundan ağırlaştırılmış ömür boyu hapis cezasına çarptırdı. Mahkeme heyeti, Naile Erdaş'ın diğer dayısı Zeki Erdaş'a da hafifletici sebepler bulunduğu 16 yıl 8 ay hapis cezası verdi. Ağırlaştırılmış ömür boyu hapis cezası alan 5 kişinin cezası, duruşmalardaki iyi hallerini göz önüne alan mahkeme heyeti tarafından ömür boyu hapse çevirildi.

Van Kadın Derneği Başkan Yardımcısı Zozan Özgökçe, "Bunun bizim için hayat kurtarır bir karar olduğunu düşünüyorum" dedi.

Ancak mahkeme sonucundan Naile'yi "beni öldürürler" demesine karşın hastaneden ailesine teslim eden görevliler hakkında herhangi bir ceza çıkmadı. Oysa sadece 2006 yılında Van'da aynı gerekçelerle "aile meclislerinin" verdiği kararlarla katledilen kadınların sayısı 47 iken devlet kurumlarının da bu cinayetlere kadınları koruma altına almayarak ortak olduğu açık ortadaydı. (H. Merkezi)

Tecavüze uğradığı için suçlu ilan edilerek katledilen yüzlerce kadından bir de Naile Erdaş...

Nepal'de köle kızların isyanı

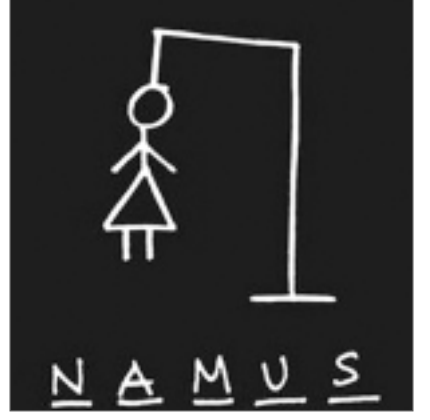
Nepal'da yoksul aileleri tarafından, ev işlerini yapmaları için satılmalarının ardından kurtarılan yüzlerce "köle kız çocuğu", iş ve eğitim hakkı için yürüyüş yaptı.

Başkent Katmandu'da düzenlenen gösteriye yaklaşık 400 kişi katıldı. Parasız eğitim ve öğrenim, iyileştirmeler istediklerini belirten bir pankart taşıyan gös-

tericiler, cinsel ve emek sömürsü denileniyle kendilerine tazminat verilmesini talep ettiler.

Nepal Gençlere Fırsat Vakfı Başkanı Som Paneru, bu kız çocuklarının cinsel tacize, tecavüze, işkenceye maruz kaldığını, eğitim hakkına ulaşamadığını söyledi. Nepal'in batısındaki 5 bölgede uygulanan geleneğe göre, etnik Tharu topluluğundan 6-7 yaşlarındaki kız çocukları, 1500 rupiye (20 dolar) "kamlaris" denilen sözcümlü işçi olarak satılıyordu. Bu uygulama 8 yıl önce yasaklanmıştı.

Yorumsuzlar

* 12 Ocak 2009; İzmir'de aynı gün içinde Goncağül Köseoğlu adlı kadın şiddetli geçimsizlik yüzünden eşini terk ettiği için abisi tarafından sokak ortasında öldürülürken, Aygül G. isimli kadın ise kocası tarafından üzerine kızgın yağ dökülerek yakıldığından sonra 18 yerinde bıçaklandı. S.C. adlı kadına ise, kavga ettiği kocası tarafından elektro şok cihazıyla bayılana kadar işkence yapıldı.

* Manisa'da polise sığınan 18 yaşındaki P.U. kayınpederinin kendisini tavana astığını, dişlerini kerpetenle söküp tecavüz ettiğini söyledi. 18 yaşındaki P.U. bir yıl önce tanıştığı 24 yaşındaki A.K.'yle resim nikâh yapmadan A.K.'nin ailesiyle aynı evde yaşamaya başladı. A.K., evlendikten 1 ay sonra eşini ailesine teslim ederek askere gitti. İddiaya göre, P.U. ile A.K.'nin ailesi arasında anlaşmazlıklar çıkmaya başladı. Kayınpeder H.K. bunun üzerine, 4 ay önce eşi C.K. ve kızı G.K.'nin de yardımıyla gelini P.U.'yu ellerinden tavandaki kancaya bağlayarak kerpetenle dişlerini söktü, tecavüz etti. P.U., yaşadıklarının ardından evden kaçarak İzmir'deki akrabalarının yanına sığındı ve polise giderek eşinin ailesinden şikâyetçi oldu.

* Küçükçekmece'de cesedi bulunan Nurgül Akın'ın, ailesinin kararıyla öldürüldüğü belirlendi. Nurgül Akın'ın cesedi 24 Aralık 2008'de, Küçükçekmece'de bulunmuştu. Genç kadın telle boğulmuş, ardından yakılmıştı. Soruşturma sonucunda görüldüğü üzere 1.5 yıl önce evlendirilen Nurgül'ün eşinin, kendisini aldattığı iddiasıyla ailesini aradığı ve kızlarını almalarmı istediği öğrenildi. Bunun üzerine ailenin de "Kız baba evine dönerse geri gitmez" diyerek ölüm kararını aldıkları iddia edildi.

* Zonguldak'ta 45 yaşındaki Şahin Köroğlu, tartıştığı eşi Dönü Köroğlu'nu (44) 7 bıçak darbesiyle öldürdü. Türkiye Taşkömürü Kurumu'nda maden işçisi olarak çalışan Şahin Köroğlu, eşi Dönü Köroğlu ile tartıştı. İki kızının evde olmadığı sırada bilinmeyen bir nedenle başlayan tartışma sırasında, Şahin Köroğlu mutfaktan aldığı bıçak ile eşi Dönü'yü göğüs ve karın bölgesinden bıçakladı. Şahin Köroğlu, daha sonra evinden çıkıp polis merkezine giderek teslim oldu.

* Enstet yüzünden evden kaçan 14 yaşındaki kız Bodrum'da 5 kişinin tecavüzüne uğradı. Öz babasının 3 yıldır kendisine cinsel taciz ve tecavüze (enstet ilişkide) bulunduğunu anlatan M.T.'nin, bu durumdan kaçarak önce Aydın'a, ardından da Bodrum'a geldiği, ancak burada da 5 kişi tarafından defalarca tecavüz edildiği öğrenildi.

* Çorum'un Bayat ilçesinde 16 yaşındaki kız kardeşine tecavüz ettiği iddiasıyla tutuklanan 17 yaşındaki Mehmet O., Çorum L. Tipi Kapalı Cezaevi'nde kaldığı koğuşta diğer hükümlüler tarafından ipe boğularak öldürüldü.

Politik tutsakların koşulları giderek ağırlaşıyor

Küresel mali ve siyasal kriz sınıf çelişkilerini daha da keskinleştirmeye başlamasıyla birlikte, sistem muhaliflerine dönük gözaltı ve tutuklama saldırıları da tüm dünyada artışa geçmiş bulunmaktadır. Dünyanın birçok bölgesinden gelen haberler, siyasal tutsak sayısındaki önemli artışa işaret ederken, tutsak yakınları ve de tutsaklarla dayanışma örgüleri, birbiri ardına çağrılar yayınlayarak ya da eylemler düzenleyerek, politik tutsakların içinde buldukları ağır koşullara dikkat çekmeye çalışmaktalar.

On binler, politik tutsaklar için sokağa çıktı

Bask'ın Bilbo kentli 3 Ocak'ta on binlerin katıldığı kitlesel bir eylem sahne oldu. **Politik Tutsak Yakınları Örgütlenmesi** (Etzerat) tarafından çağrısı yapılan eylemin başlıca talebini, İspanya ve Fransa hapisanelerindeki BASK tutsaklarının içinde bulunduğu insanlık dışı koşulların iyileştirilmesi oluşturuyordu.

Fransa ve İspanya hükümetleri, yil-

lardan beri, Bask ülkesindeki anlaşmazlıktan dolayı İspanya ve Fransa'daki hapisanelerde tutulan 764 BASK tutsağına dönük özel bir uygulamaya gitmekte ve tutsakların birçok insanı hakkını gasp etmekte.

3 Ocak'ta Bilbo'da gerçekleştirilen eylemde, tutsakların içinde bulunduğu ağır koşulların iyileştirilmesine dönük talepler şöyle sıralandı.

1- İdam cezasına hayır; İspanya yasaları tedavi edilemez derecede hasta olan tutsakların tahliye edilmesini öngörmekte. Ancak İspanya hükümeti ağır hasta olan 10 tutsağın tahli-

yesini engellemekte. Etzerat bu tutsakların derhal serbest bırakılmasını talep ediyor.

2- Ömür boyu hapis cezasına hayır; 764 tutsağın 28'i cezaları dolmuş olmasına rağmen serbest bırakılmamakta. Yine aynı şekilde, 170 tutsak cezaslarının dörtte üçünü yatmış olmalarına karşın, yasadışı öngörülen şartlı tahliye-den yararlanamamakta.

İspanya rejimi "terörizm" kavramını giderek genişlettiği için, kitle eylemleri veya gençlik örgütlenmeleri, hatta tutsaklarla dayanışma örgütlenmeleri bir çırpıda terör örgütü ilan edilmekte. BASK'ın bağımsızlığı için mücadele eden sol örgütlenmelerin üyelerine, gazetecilere ve de politik faaliyetçilere dönük kitlesel soruşturmalar açılmakta, çok yüksek hapis cezaları verilmekte.

Örneğin Eylül 2008'de insan hak-

ları örgütü Gestoras pro Amnestia'nin yöneticilerine, ETA ile dolaylı veya dolaysız herhangi bir bağlantı olduğu kanıtlanmamış olmasına karşın, 8-10 yıllık cezalar verildi. Örgütün faaliyetleri, tutsaklarla dayanışmayı, işkenceye ve her türden devlet keyfiyetine karşı mücadeleyi içerdiği için, mahkeme örgütü terörist olarak nitelendi.

3- BASK'lı tutsaklar BASK ülkesine getirilsin; Baskıcı yöntemlerden birini de "BASK'lı tutsakların ayrıştırılması" oluşturuyor. Tutsakların tutulduğu hapisaneler BASK'a yüzlerce km. uzaklıkta. Her bir aile çocuğunu veya eşini ziyaret edebilmek için haftada ortalama 1400 km. yol kat etmek zorunda kalıyor. Bu mesafe, Fransa'daki hapisanelere yapılan ziyaretlerde 1600 km.ye kadar varıyor.

Bugüne kadar çok sayıda aile, ziyarete gidip-dönüşler esnasında ölümcül kazalar yaşıyor ya da birçoğu ağır yaralanıyor. Ayrıca ziyaretlerin oldukça yüksek bir maddi yükü var.

Avrupa'nın göbeğinde işkence

Hapishanelerin dolmasını getiren bir diğer gerçeklik ise, genç insanların, özellikle de sol hareketlerle ilişkisi olanların, keyfi olarak tutuklanması ve işkence yapılarak "itiraflara" zorlanması. Ayrıca gözaltına alınanların, ne ailesiyle ne de avukatıyla görüştürülmeden, hakim karşısına da çıkarılmadan, tecrit ortamında, dünyayla tüm bağlantı kesilerek, beş gün boyunca polislin eline teslim edilmesi söz konusu.

Bir süre önce gözaltına alınan üç genç, gözaltı sırasında ağır işkence gördüklerini açıklayarak şikayetçi oldular.

Yine daha sonra serbest bırakılan genç bir kadın, gözaltında gördüğü işkenceleri şöyle tarif ediyor: Plastik bir poşete defalarca kafasına geçirilerek, boğulma hissi yaratma, sorgunun ilk günlerinde çirliplik soyulma.

Genç kadın, polislerin bu süre içinde kendisini taciz ettiklerini ve tecavüze tehdit ettiklerini, ayrıca saçlarından tutarak yerlerde sürüklediklerini de aktardı.

✓ Almanya

Katledililerinin 90. yıl dönümünde **Rosa Luxemburg** ve **Karl Liebknecht** için bu yıl, 11 Ocak günü yapılan yürüyüş her zamanki gibi Frankfurter Tor'da başlayıp anıt mezarının olduğu alanda bitirildi. Yürüyüşün başlamasından önce ve bitiminden sonra gün boyu anıt mezara yapılan ziyaretlere on binlerce insan katıldı.

Yürüyüşe, Partizan okurları olarak en önde Lenin, Luxemburg ve Liebknecht'in resimlerinin bulunduğu pankartımız ve arkasında beş usta ve sonra diğer pankartlarımızla katıldık. Yürüyüşe bu yıl her zamanki gibi Türkiyeliler devrimci, yurtsever ve ilerici örgütler de katıldı. ATIF, ILPS, TKIP, MKP, MLKP gibi grup ve örgütler de yürüyüşte yerlerini almışlardı. Yürüyüşte ayrıca Filistin halkıyla dayanışma çağrısı yapan ve İsrail saldırısını kınayan TKP/ML imzalı bildiri dağıtıldı.

Yürüyüşe toplam katılım bu yıl geçen yılın üstündeydi. Resmi kayıtlar 10 bin demesine karşın, yürüyüşe katılan toplam kitle daha fazla idi. Gün boyu anıt mezarı ziyaret eden insan sayısı ise on binlerce idi.

Bu yürüyüş devrim ve sosyalizm ideallerinin, amaç ve fikrinin ölmediğini bir kez daha haykırması, Rosalılar devrimci anasının kuşaklar boyu devrim ve sosyalizm mücadelesinde yaşatılacağına gösterilmesi bakımından anlamlı ve önemlidir.

(Berlin Partizan okurları)

✓ Japonya

Dünyanın en büyük otomobil firması Toyota, Japonya'da bulunan 12 atölyesinde, Şubat ve Mart aylarında 11 gün süreyle üretime ara verileceğini açıkladı. Toyota bir süre önce yine bir açıklama yaparak, Ocak ayında da üretime üç gün ara verileceğini ilan etmişti. Toyota'nın 2008 yılı içindeki satışlarındaki düşüş, sadece ABD'de % 16'lara varmış bulunmakta.

✓ Hindistan

Akaryakıt vergilerinin düşürülmesini talep eden on binlerce TIR şoförü, 5 Ocak'tan itibaren greve çıktı. Hindistan'da ticari malların % 70'i kara yoluyla taşındığı için, taşımacılığa ciddi aksamaların ortaya çıkacağı düşünülmekte. Hindistan hükümeti ise, greve giden TIR şoförlerini, greve devam etmeleri durumunda taşıma lisanslarını iptal etmele tehdit ediyor.

Yunanistan'da eylemler devam ediyor

Yunanistan'da 15 yaşındaki lise öğrencisi **Aleksis Grigoropoulos**'un, polis tarafından vurularak öldürülmesinin üzerinden bir ay geçmişken kitlesel öğrenci eylemleri devam ediyor. Son olarak 10 Ocak tarihinde binlerce öğrenci meclis bulunduğu **Sindagma Meydanı**'na yürüdü. Öğrenci dernekleri tarafından gerçekleştirilen yürüyüş, bazı demokratik kurumlar da katıldı. Propileia Meydanı'nda toplanan öğrenciler yürüyüş boyunca polis eylemlere yönelik saldırganlığına dikkat çekti. Öyle ki son dönemde artan polis terörü yaşamın her alanında hissedilir duruma geldi. Özellikle Atina'nın belli noktalarında sürekli olarak çevik kuvvet nöbet tutmakta ve kimlik kontrolü yapmakta. Bu durumun toplum üzerindeki devlet baskısının artmasının bir göstergesi. Diğer yandan yine son dönemde gerçekleşen başta İsrail katliamlarına karşı protesto eylemleri olmak üzere tüm muhalif eylemlere yönelik polisin sert müdahalesi yaşandı. Ülkede artan tüm bu polis saldırılarına karşı yürüyüşe katılan binlerce insan bu terörü kabul etmeyeceklerini bir kez daha haykırdı.

Kitlenin Sindagma Meydanı'na varması ile yine polisin önce yoğun gaz bombası ile başlayan saldırısı oldu. Bu saldırıda 80'in üzerinde öğrenci gözaltına alındı. Bazı öğrencilerde aldıkları darbeler nedeniyle hastaneye kaldırıldı. Saldırganlığı hastaneye de taşıyan polisin taburcu olan öğrencilere bir kez daha saldırması dikkat çekti. Aynı günün akşamında polisin terörünü protesto etmek için Emniyet Genel Müdürlüğü önünde de bir eylem gerçekleştirildi.

15 Ocak tarihinde bir yürüyüş daha yapılarak devlet terörü ve hak gasplarına izin verilmeyeceği bir kez daha haykırıldı. Sindagma Meydanı'na yürüyen binlerce lise ve üniversite öğrenci kararlılıklarını bir kez daha gösterdi.

(Yunanistan İK okurları)

Yabancılarla yönelik baskılar had safhaya ulaştı

Emperyalist-kapitalist politikaların sonucu olarak vahşi bir sömürü altında veya savaşlar ortamında yaşamak zorunda bırakılan milyonlarca insan, daha iyi bir yaşam umuduyla vatanlarını terk etmekte. Ancak bir umut için başlayan yolculuklarda onlarca insan için hayat, trajik bir şekilde son bulmakta. Tüm ölüm yollarını veya toplama (mülteci) kamplarını aşarak görece ekonomik ve demokratik koşulları daha "iyi" olan ülkelere ulaşmayı başaranları ise faşist uygulamalar altında yarı aç, yarı tok hayatlarını sürdürmeye çalışmaktadırlar.

Mülteci ve göçmenlerin yoğun baskılara maruz kaldığı ülkelerden birisi de Yunanistan'dır. Avrupalı emperyalist kapitalist devletler tarafından uygulanan politikalarla Yunanistan yabancılar için açık bir hapisane-yine dönüştürülmüştür. Özellikle sınır bölgelerinde ve adalarda yakalanan mülteci ve göçmenler hapisanelerde tutuldukları gibi üç ay boyunca düzenli işkence görmektedirler. Hoş geldin işkencesinden sonra "serbest" bırakılanlar ise bu ülkenin AB üyesi olunmasına rağmen ülkeden çıkışlarına izin verilmemekte, barınma, iş ve sosyal yardımlar gibi hiçbir destek sunulmayarak yeni gelen kişiler sokaklara terk edilmektedir. Yabancıların ekonomik koşulları çok kötü

olmakla birlikte, bir yandan da sürekli olarak polis işkencesi sürdürmektedir. Bu işkence altı aylık oturma kartı için gidilen **Yabancılar Şube Müdürlüğü**'nde ise had safhaya ulaşmakta. Kart süresini uzatma için sabahın erken saatlerinde Yabancılar Şube Müdürlüğü'nün arka girişinde, çamur içindeki ve kaldırılmı dahi olmayan dar bir sokakta toplanan yüzlerce mülteci ve göçmen, sadece araç trafiğini engellediği gibi basit gerekçelerle polisin fiili saldırısına uğramakta. Yine polis tarafından keşif gerekçeleri -ki genelde gerekçe göstermeden- "bugün git, yarın gel" tavrına maruz kalmaktadır. Birçok insan günlerce işlerini bırakarak kart değişimi için polise gitmek zorunda kalmakta.

Tüm bu yaşananlarla birlikte son dönemde yaşanan ölüm olayları ise uygulanan politikaların geldiği noktayı göstermektedir. En son 24 yaşındaki Bangladeşli **Hüseyn Zahidul Cahavgir** 3 Ocak Cumartesi günü sabah saatlerinde Atina Petru Rali'de bulunan Yabancılar Şube Müdürlüğü'nün arkasında Salaminas Sokakındaki suyolunda ölü bulundu. Cahavgir mültecilik dilekçesi için gerekli kağıdı almak üzere Yabancılar Şube Müdürlüğü'ne gitmişti. **Cahavgir** orada ölü bulunan ikinci göçmen! Daha bir buçuk ay önce (26.10.2008) Pakistanlı Movda-

ser Muhammet Aspfaf polis tarafından bu suyoluna düşürülerek katledilmişti.

Yabancılar üzerinde artan baskılara karşı **11 Ocak Pazar** günü Atina'da bir yürüyüş gerçekleştirildi. Aralarında göçmen dernekleri ve yabancılar Yunanca dersleri veren bazı demokratik kurumların da bulunduğu eylem **Sınır Yürüyüşü** de katıldı. Omonia Meydanı'nda toplanan kitleye hitaben başta Yunanca ve İngilizce olmak üzere çeşitli dillerde yapılan konuşmalarda Yunan devletinin politikaları pro-

testo edildi.

Örgütlenme çağrılarının da yapıldığı konuşmaların ardından meclisin bulunduğu Sindagma Meydanı'na doğru yürüyüş geçildi. **"Katil polis, göçmenlerden elini çek", "Sermaye sahiplerinin cinayetleri cezasız kalmayacak"** vb. sloganlar atan kitlenin öfkeli meclisi koruyan polisin bulunduğu noktaya ulaşılmasıyla daha da arttı. Bu noktada bir süre daha slogan atan kitle, ardından dağıldı.

(Yunanistan İK okurları)

✓ Nepal

Maoistler birleşti

Geçtiğimiz günlerde Nepal'in başkenti Katmandu'da yapılan bir kitle toplantısında, Nepal Komünist Partisi(Maoist) ile Maoist Birlik Merkez-Masala'nın birleştiği ilan edildi.

NKP(M)'nin ağırlıkta olduğu yeni partinin adı bundan böyle Nepal Birleşik Komünist Partisi (Maoist) olacak. Her iki gurubun temsilcileri birleşmenin ilan edilmesinden birkaç gün önce, bir sonraki kongreye kadar geçerli olacak geçici bir tüzük imzadılar. Parti 175 üyeden oluşan bir merkez komite oluşturacak.

Partinin başkanlığına ise, Prachanda seçildi. Her iki kanadın temsilcileri tarafından yapılan açıklamada, birleşmenin "Yeni Demokratik Devrim"e duyulan acil ihtiyaçtan kaynaklı gerçekleştiği vurgulandı.

Evrensel Bakış

Ezilenler artık dostunu-düşmanını tanıyor!

Siyonist saldırılarda yaşamını yitiren Filistinlilerin sayısı bin beş yüzü buldu. Katledilenlerin yarıya yakını ise çocuklar oluşturuyor. Tarihin bu en büyük Siyonist saldırılarından biri karşısında timsah gözyaşları dökenlerin sayısı da yine, saldırıların artan şiddetine paralel hayli çoğalmış bulunuyor.

Onlar bu iki yüzü tutumlarını sürdürürken, Filistin halkına dönük, hava bombardımanları ile başlayan, daha sonraki günlerde kara hareketine dönüştürülen Siyonist katliam saldırıları, gerek Arap ülkelerinde gerekse dünyanın birçok bölgesinde gerçekleştirilen eylemlerle protesto edilmeye devam ediyor. Siyonistlerin **"Erimiş Kurşun"** adını verdikleri katliam saldırılarına karşı ayağa dikilen yüz binler, sadece Siyonist saldırılara protesto etmekle kalmayıp, özellikle de komşu Arap ül-

kelerinin saldırılardaki suç ortaklığına da vurgu yapmadan geçmiyorlar. Saldırıların gerçek mimarları emperyalist güçlere, özellikle de ABD emperyalizmine gelince; onlar halkların öfkesinin başlıca hedefi olma konumunu hala koruyorlar.

Her ayrıntısı büyük olasılıkla Rice'nin son dönemde bölgeye yaptığı ziyaretler sırasında düşünülmüş olan Siyonist saldırıların, bölgenin emperyalist ve Siyonist çıkarlara uygun olarak yeniden şekillendirilmesine dönük gerçekleştirildiği, sadece tahmin değil, bir gerçektir.

Bu yeniden şekillendirme projelerinin, direnen değil teslim alınan halklar üzerinden hayata geçirilebileceği de yine ayrı bir gerçeklik olarak durmaktadır. **Bunun içindir ki, Filistin'de bugün yaşanan katliam boyutundaki**

saldırılar, dünyanın dört bir yanındaki direnen halklara dönük gerçekleştirilen saldırıların da bir parçasıdır aynı zamanda. Ve dünya halklarına gözdağı verme gibi bir amacı da vardır.

Dünya hegemonyasını elinde tutmaya çalışan, ancak küresel krizle birlikte artan sınıf çelişkileri nedeniyle hegemonya iddiaları sarsılmaya başlayan egemen güçler, kendilerine yeni yağma ve talan alanları yaratma çabalarına da hız vermiş bulunmaktalar. Dünyanın zenginliklerini yeniden paylaşmayı da içeren bu süreçte, öncelikli olarak gördükleri, diğer anlamıyla ise, bir çırpıda büyük karlar elde edebilecekleri alanlara yoğunlaşmaktalar.

Ortadoğu'daki yangının giderek genişletilmeye çalışılmasının altında bu gerçeğin yattığı, daha 2000'lerin başından beri hız verilen, bölgeye dönük işgal saldırılarında bu yana bilinmektedir. Irak petrolünün yapılan anlaşmalarla büyük oranda denetim altına alınırının düşünen emperyalist güçler, İsrail'a dönük saldırının- en azından şimdilik- gerçekleştirilememesi ve de Af-

ganistan işgalinde denetimin giderek direnişine eline geçmesiyle birlikte, bölgede var olduğunu bildikleri büyük ölçekli enerji rezervlerine yönelmişlerdir. Bölgenin en büyük enerji rezervlerinden biri de, Gazze Şeridi'ne de içine alan bölgede bulunan devasa ölçülerdeki doğalgaz rezervleridir.

Bölgedeki zengin gaz rezervlerinin keşfi ise, çok eskilere dayanıyor.

Bölgede etkin olan **British Gaz Grubu**, bölgede yaptığı doğalgaz çıkarma faaliyeti sırasında, 2000 yılında bu büyük rezervlerin varlığını ortaya çıkarıyor. British Gaz Grubu, o yıllarda Arafat hükümetiyle gazın paylaşımına dair, en büyük pay kendisine kalacak şekilde bir anlaşma yapıyor. Arafat'ın ölümünden sonraki yıllarda, İsrail, ABD ile birlikte tüm sahil şeridindeki gaz rezervleri üzerinde denetim sağlamaya çalışıyor. Hamas'ın seçimleri kazanması ve sonraki süreçte Gazze Şeridi'nde hakim güç haline gelmesi, emperyalistlerin ve Siyonistlerin Gazze sahil şeridindeki gaz rezervleri üzerindeki denetimi ele geçirmesini epeyce zorlaştırmıştı. İşbirlikçi Abbas yöne-

timi ile her konuda olduğu gibi, bu konuda da bir sorun yaşamayan emperyalist ve Siyonist güçler, "köklü çözüm" için harekete geçme kararı almakta gecikmediler.

Doğalgaz rezervleri, bu kriz döneminde ABD'nin iştahını iyice kabartınca, saldırılara katılımı da o oranda yükseldi. Siyonistleri zaten tepeden tırnağa silahlandırılan başlıca güç olan ABD, bununla da yetinmeyerek, son haftalarda tonlarca silah göndermekte. Bu sevkியata, başta parlamentodan silah sevkiyatı için, daha Eylül ayında özel karar bile çıkartan Almanya olmak üzere, birçok AB ülkesi de katılmakta. ABD'nin Yunanistan üzerinden gerçekleştirilmeye çalıştığı bir silah sevkiyatı ise, FHKC'nin özellikle de Yunan halkına yaptığı, sevkiyatı engelleme çağrısına yarattığı yankı sonucunda, iptal edilmek zorunda kaldı.

ABD'nin Siyonist saldırılar karşısındaki tutumunun çok net olarak açığa çıktığı bir başka nokta ise, "büyük umutlar" ve "ciddi değişimler" vaat eden Obama döneminde de halkalara dönük her türden saldırının artarak de-

vam edeceği olmuştur. Obama'nın bu gerçekliğini gören ve hem seçimler sürecinde hem de seçimlerin ardından defalarca dile getiren bizler açısından şaşırtıcı bir durum yoktur. Daha somut bir biçimde ortaya çıkan bu gerçekliğe şaşırarak, Obama'yı daha seçilmeden yere-göğe sığdıramayıp, olmadık vassıflar yükleyen ve onun hangi sınıfın temsilcisi olduğunu görmezden gelmeye yeğleyip, rengine atfen **"ezilenlerin temsilcisi"** yapmaya kalkışanlardır. Bunlar en başta da liberal aydınlar, reformistler-revizyonistlerdir. Gerek Ortadoğu yangınına büyüyerek, bugün Filistin halkına dönük kapsamlı bir katliama dönüşmesinde gerekse emelki yığınların küresel krizle birlikte daha da derin bir yoksulluğa sefalete itilmesinde, en az egemen sınıflar kadar, halkların aldatılmasına çanak tutan onların da payı vardır. Onların bu gerçekliği ise, yükselttikleri mücadeleler, artık aldatmacalara kanmayacaklarının ve gerçek dost ile düşmanı ayırt ettiklerinin mesajını veren, ezilenler halklar da görmekte ve saflarını giderek buna uygun belirlemektedirler.

Bir kıvılcım tüm bozkırı tutuşturabilir!

İşime karım dedim, karıma Kavel diyeceğim.
Ve soluğum tükenmedikçe bu doyumsuz dünyada,
Güneşe karışmadıkça etim
Kavel Grevcilerinin türküsünü söyleyeceğim.
Ve izin verilerse Kavel Grevcileri,
İzin verilerse İstinyeli emekçi kardeşlerim,
İzin verilerse Kavel Grevcileri,
Ve ben kendimi tutabilirsem, eğer sesimi tutabilirsem

O çoban ateşinin yandığı yerde Kavel'de,
O erkekçe direnilen yerde, Kavel'de
Karın altında nişanlanıp dostlarımızın arasında
Öpeceğim nişanlımı Kavel kapısında
Ve izin verilerse İstinyeli emekçi kardeşlerim
İzin verilerse Kavel Grevcileri
İlk çocuğumun adını Kavel koyacağım...

(Hasan Hüseyin)

1945'lerde yeniden kıpırdanmaya başlayan işçi hareketi, yürüttüğü mücadele sonucunda İş Kanunu'nun çıkarılmasını sağladı. Ancak grev hakkı yasal olarak tanınmamış ve kanunda belirtilmemişti.

İşçi sınıfının direnişlerinde hızlı bir artış yaşanıyor, ancak grevle ilgili yasal düzenlemeler olmadıkça için, işçilerin bu mücadelesi yasal olarak kazanıma dönüşmüyordu. İşçilerin uzun yıllar boyunca mücadelesini verdiği "sendika hakkı" grevin yasal bir statüde düzenlenmemesi yüzünden etkisini yeterince gösteremiyordu. Grev hakkının düzenlenmesi sınıf hareketinin aşması gereken bir engel olarak önünde duruyordu. İşçi sınıfının bu talebi dönemin diğer partileri tarafından sıklıkla dile getiriliyordu. Demokrat Parti en önemli seçim argümanlarından biri olan bu talebi, hükümet oluncu unuttu. 1960'lara gelindiğinde işçi sınıfının sabrı giderek taşmaktaydı. Patlamaya hazır bir volkan misali kendi içinde güç biriktiren işçi sınıfı, bu engeli de önemli bir çıkışla aştı. Ve böylelikle sınıf hareketi için yeni bir dönem başladı. Sınıf hareketi bundan sonra açılan yoldan yoldan alacak ve yeni mevziler kazanacaktır.

Bir kıvılcım tüm bozkırı tutuşturabilir!

Grev hakkı Kavel'de yakılan bir direniş ateşi ile kazanıldı. Bu, bozkırı tutuşturan bir kıvılcım oldu. Bozkırın tutuşması ise fazla uzun sürmeye-

cekti. İstanbul İstinye'de kurulu bulunan Vehbi Koç'a ait **Kavel Kablo Fabrikası**'nda başlayan direniş, yeni gelişmelere gebeydi. ABD'den tayin edilen müdür, gelir gelmez işçiler üzerindeki baskıları artırmış, fazla mesai dayatmış ve kıdem esasına göre verilen yıllık ikramiyeleri kaldırmıştı. Müdür bu icraatları ile yeni bir viraja girecek işçi hareketini tetiklediğini çok sonra anlayacaktı.

Türk-İş'e bağlı Maden-İş Sendikası'na üye işçilerin bu uygulamalara tepkisi gecikmedi. **28 Ocak 1963**'te sendikaya üye 170 işçi baskıları protesto etmek için iş bırakarak tezgah başında oturmaya başladı. Saldırıların artması üzerine fabrika kapılarını kaynaklayarak kendilerini içeri kilitlediler. Bir hafta boyunca fabrikayı işgal eden işçiler, idari kadroda çalışan 40 kişiyi içeri sokmadılar. Direniş fabrika kapısında kurdukları direniş çadırında devam eden işçilere bölge halkının ilgisi, desteği yoğun oldu.

Bu arada Vehbi Koç İstanbul Valisi Niyazi Akın'ı devreye sokar. Vali, patron temsilcileri ve sendika ile görüşür. 9 Şubat'ta da İçişleri Bakanı **Hıfzı Oğuz Bekata** olaya el koyduğunu ve taraflar arasında anlaşma sağlandığını kamuoyuna duyurur. Ancak herhangi bir protokol yapılmaz. Patron işçilerden işbaşı yapmasını ister, işçiler ise protokol yapılmaksızın iş başı yapmayacaklarını dile getirir. Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu (TİSK) işçilerin anlaşmaya uymadığını, hukuk düzeni ve devlet otoritesinin sağlanmadığını iddia ederek polisi göreve çağırır. 14 Şubat'ta polis "Sizi komünistler, ben sizi dağıtmasını bilirim" sözleri ile hakkını arayan

işçilere saldırdı. 9 işçi cop ve tabanca kabzaları ile aldığı darbelerle yaralandı. İstinye halkı olay yerinde toplanarak polisi protesto etti. 29 işçi polise karşı geldikleri gerekçesiyle tutuklandı. Patron tüm işçileri işten çıkardı. Sarıyer Savcılığı işçilerin işten çıkarılmasının lokavt sayılmayacağı ileri sürerek patrone yana tavır aldı.

Direnış dayanışma ile büyüyor!

Kavel işçileri hakları için direnirken işçi kardeşleri de onları yalnız bırakmadı.

Vehbi Koç'a ait General Electric Fabrikası işçileri bir dayanışma kampanyası açarak Kavel işçileri için 335 lira topladı.

Yasalarda işçilerin grev hakkı yoktu. Grev yasadışı sayılıyor ve bunu isteyenler cezalandırılıyordu. İşte böylesi bir ortamda Kavel direnişi, işçi sınıfı mücadelesinin önünü açan büyük bir eylem oldu. Türk Demir'de çalışan 800 işçi de yardım kampanyasının yanısıra sakal bırakma eylemine başladı. Kavel direnişi gün geçtikçe daha fazla destek görmeye başladı. Eylem 2 Mart günü işçilerin eşleri de katıldı. Direniş devam ederken kablo yüklü kamyonların fabrikadan çıkarılmak istenmesi üzerine barikat kuruldu. Barikata saldıran polis, birçok işçiyi yaraladı. 4 Mart'ta anlaşma sağlanması üzerine işçiler işbaşı yaptı. Anlaşma nedeniyle Çalışma Bakanı **Bülent Ecevit**, Başbakan Yardımcısı **Burhan Feyizioğlu**, Vali **Niyazi Akı**, Emniyet Müdürü **Haydar Özkın**, Bölge Çalışma Müdürü **Sabih Türsan** ile sendika temsilcileri ve TİSK Başkanı'nın katıldığı bir tören düzenlendi. Direnişin

ile greve başladı. Grevin iki temel talebi ücret ve o günün deymi ile iş emniyeti idi. Grev sürerken Türk-İş yönetimi sendikadan yetki alarak 21 Mart 1966'da bir protokolle grevi bitirdi, ancak sendika ve işçiler bu protokolü kabul etmeyerek greve devam kararı aldılar. Başarıyla süren grevde patronun imdadına Demirel hükümeti yetişti ve 20 Nisan 1966'da 83 gün süren grevi bir ay erteledi. Grevin ardından Kristal-İş 15 ay ve başta Petrol-İş olmak üzere grevi destekleyen sendikalar değişik sürelerle Türk-İş'ten geçici olarak ihraç edildiler.

sona ermesinin ardından 12 işçi tutuklandı. 52 işçi ile ilgili 5 ayrı dava açıldı. Bu işçilere, Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu'na muhalefet, polise mukavemet, mesken masuniyetini ihlal ve benzeri suçlamalar yöneltiliyordu. 10 Haziran'da tutuklu 6 işçinin serbest bırakılmasından sonra işten atılmaları üzerine, fabrikanın kaplama da-iresindeki 30 kadar işçi toplu halde iş bıraktı. Bu eylemi bahane eden Sıkıyönetim, 6 işçiyi gözaltına aldı, 5'inin grev kışkırtıcısı olduğu iddia edildi. 28 Ocak 1963'te başlayan iş bırakma ve direniş eylemi, işçilerin grev hakkının 275 sayılı Toplu İş sözleşmesi Grev ve Lokavt Kanunu ile yasalara geçmesiyle son buldu.

Sınıf hareketinde

önemli bir viraj

Kavel direnişi sırasında Türk-İş yönetiminin işbirlikçi çizgisi açıkça ortaya çıktı. 27 Şubat'ta güney bölgesinde bulunan 23 sendika başkanı yaptıkları toplantıda Türk-İş'in Kavel direnişinde olumsuz bir tavır aldığını bu nedenle Türk-İş'e ilişkilerini kestiklerini kamuoyuna duyurdu. 4 bölge temsilciliğinde toplanan paranın Kavel işçilerine verileceği ve Güney Bölgesi İşçi Sendikaları Konseyi'nin oluşturulduğu açıklandı.

Kavel direnişi işçi sınıfı hareketini kontrol altında tutmak amacıyla CIA raporları doğrultusunda ve bizzat ABD Büyükelçisinin çabası ile kurulan Türk-İş'in gerçek yüzünün geniş bir işçi kitlesi tarafından görülmesini sağladı. Sınıf hareketinin yükselmesi ile Türk-İş'in işbirlikçi sarı sendikal çizgisi giderek daha fazla teşhir olacak ve sınıf içinde farklı arayışlarda ortaya çıkacaktır. İşte Kavel direnişi ile girilen yol ayrımı DİSK'in kuruluşuna giden yolu açtı. Hareketin yükselmesi ile Türk-İş'e karşı tepkiler artacak ve Türk-İş'e alternatif olma iddiası ile yeni bir konfederasyon kurulacaktır.

Kavel direnişi sadece işçi sınıfı hareketinde değil aynı zamanda egemen cephesinde de yeni bir süreci tetikledi. Kavel direnişinin ardından bugün ülkemizde patronlar kulübü olarak bilinen TÜSIAD resmi olarak kuruluşunu ilan etti. Toplumsal kaynaşmayı ve sınıf hareketindeki kıpırdanmayı fark eden egemenler, buna karşı hazırlık yapmakta gecikmedi. Ve aralarındaki örgütüllüğü daha ileri bir noktaya taşıyarak TÜSIAD'ı kurdu.

Kavel direnişi öğretiyor!

46 yıl önce işçi sınıfı tarihine kazınan bu direniş bugünde öğretmeye, yol göstermeye devam ediyor.

Krizle birlikte yüz binlerce işçinin işsiz kaldığı bugünlerde Kavel direnişi hak alma mücadelesi konusunda önemli ve tarihi bir örnek olarak önümüzde duruyor. İşten atılmaların başlaması ile birlikte birçok fabrikada işçiler işyeri işgalleri, grevlerle baskılara karşı direnişe geçti. Ünsa, Tezcan Galvaniz, Gürsaş, Asemat, Pirelli, Sinter ve birçok fabrikada işçiler, fabrika işgalleri grev ve direnişleri ile sınıfın krizle birlikte açığa çıkan tepkisini yansıtıyor. İşçilerin işgalleri birçok yerde binlerce jandarma, özel tim tarafından yapılan baskınlarla engellenmeye çalışılıyor. Giderek daha militan bir boyuta evrilen sınıf hareketinin geçmiş deneyimlerine bugün aha fazla yaslanması ve dersler çıkarılması gerekiyor.

Hareketin giderek büyüdüğü ve yayıldığı işbirlikçi sendikal çizgi ile hesaplaşmanın her gün biraz daha yakıcı hale geldiği günümüzde Kavel direnişi bu hesaplaşmanın sonuçlarına dair önemli ipuçları veriyor. **Bugün işçilerin militan bir ruhla gerçekleştirdiği eylemlilikler tutarlı bir önderlikten yoksun olması gibi önemli dezavantajlar taşıyor.** İşçi sınıfı örgütlendiği, birlik olduğu ve mücadele ettiği süreçte birçok kazanım elde edecektir. Kavel direnişi bunun en güzel ve çarpıcı örneklerinden birini sunuyor.

İşten çıkarmalara, sendikasızlaştırmaya, ücretlerin düşürülmesine karşı sınıfın kendiliğinden gelişen hareketini doğru bir rotaya sokmak geleceği kazanmak isteyenler için büyük önem taşıyor. Kavel direnişinin deneyimleri bize küçük gibi görünen çıkışların gerçekte çok daha büyük etkileri olduğunu gösterdi. Kısa sürede birçok bölgeye yayılan işgaller kriz ortamında sınıfa doğru atılacak doğru adımların karşılıksız kalma-yaçağını gösteriyor.

Tarihten kısa kısa...

*1872 yılında İstanbul Hasköy Tersanesi'nde çalışan işçiler maaşlarının aylarca ödenmemesi üzerine greve çıktılar. Grev Osmanlı İmparatorluğu döneminde gerçekleştirilen ilk grev olma özelliği taşıyor.
 *1989 yılının 14 Ocak'ı 15 Ocak'a bağlayan gecesinde Cizre'nin Yeşilyurt köyünde **Binbaşı Cafer Tayyar Çağlayan** yöneti-

mindeki operasyonda köylülere insan dışı yedirildi.

*Bağımsız Otomobil-İş Sendikası, 1986'da Netaş'taki 2650 üyesi ile greve çıktı. Netaş, 12 Eylül sonrası ilk büyük greviydi ve grev hakkına yönelik kısıtlamaların aşılması yolunda önemli bir adım oldu. 93 gün süren grev başarıya ulaştı.

*1966 yılında Paşabağçe'de çalışan işçiler Cam-İş'in üç yıllığına 15 kuruşa sözleşme imzalamasına karşı çıkarak Cam-İş'ten ayrılıp Kristal-İş'te çoğunluğu sağladılar. Kristal-İş Sendikası 31 Ocak 1966 tarihinde 2400 işçi

Kültür-Sanat

"Nazım Hikmet vatan hainliğine devam ediyor hala"

AKP hükümeti yapmış olduğu bir açıklama ile Nazım Hikmet'in vatandaşlığının iade edilebileceğini ve ailesinin istemesi durumunda

mezarının da Türkiye'ye getirilebileceğini duyurdu geçtiğimiz günlerde. Böylelikle 1951'den bu yana "vatan hainliği"yle suçlanan Nazım Hikmet'e sistem diliyle iade-i itibar yapılmış olunuyor. Bu açıklamaman hemen ardından Kültür ve Turizm Bakanı **Ertuğrul Günay**, **Yılmaz Güney**, **Ahmet Kaya** ve **Sümevra Çelik** gibi çeşitli devrimci ve halka mal olmuş sanatçılarla ilgili de benzeri gelişmelerin yaşanacağını "müjdeledi".

1951'de yurtdışındayken vatandaşlıktan çıkarılmıştı Nazım Hikmet. Sanatçı olmanın, aydın olmanın, devrimci olmanın onuru ve mağrurluğuyla karşılamıştı bu haberi. Ve "evet ben vatan hainiyim" diyerek, yeni bir şiirle selamlamıştı bu durumu manidarca... Nazım eşitsizliklerin, yoksullukların, sömürünün karşısında olduğu, haksız savaşların, emperyalist

talananların, Amerikan uşaklığının karşısında olduğu için "vatan haini"ydi. Nazım yüreği komünarca attığı için, bedeni komünarca çalıştığı, şiirleri komünarca yazdığı için "vatan haini"ydi. Nazım düşlediği memleketinde insanlar "bir ağaç gibi hür ve bir orman gibi kardeşçesine" yaşayacağı için "vatan haini"ydi. Ve daha onlarca güzel şey için yaşadığı, savdığı onlarca çirkin, yanlış şeye karşı durduğu için "vatan haini"ydi... Ona da bu karara kadeh kaldırmak kalmıştı sadece.

Kendi döneminin tüm erdemlerini yaşamına ilmik ilmik işleyen Nazım, yüreğinin derinliklerinden kopan şiirleriyle konuşuyordu Türkiye halkıyla; işçisiyle, köylüsüyle, gençleri ve kadınlarıyla... Onlarla seviniyor, onlarla üzülmüyor, onlarla mücadele ediyor, onlar için yazıyor ve hep onlar için yazmıştı. Onların fakir sofralarına konuk oluyor, çıplak baldırlarını yamalyordu şiirleriyle... Soğuk bedenlerini örten yorgan, aç karınlarını doyuran çorba, yaşamamaz yaşamlarının yaşanılır kılan umut aşılyordu o şiirlerinde. Ve şiirleriyle büyümüşü bu halkın yüreğinde, her geçen gün büyümeye devam ederek dünya halklarının gönlüne taht kurmuş bir devrimci, bir "vatan haini"ydi o... **Onun vatani, artık tüm dünya halklarının yüreği, ezilenlerin mücadelesiydi ve hep öyle kalmaya devam etti, ölümünden sonra da...**

Şiirleri ezilenlerin direnişlerine umut, halay, sev-

da oldu çoğu kez ve her yeni kuşakla başka anlamlara karşı belleklerimizde. O her şeyiyle yoksul halkımızın onurlu bir evladı olarak kaldı. En çok "vatan haini" olduğu dönemde en büyük vatanın sahibiydi: **Onun vatani halkın yüreği, bilinci ve gelecek kavgasıydı...**

Özelleştirmelerle adım adım emekçileri sefalete sürükleyen, zamlar, işten çıkarmalarla emekçilerin gelecek umudunu söndüren, Kürt ulusunun meşru mücadelesini imha ve inkarla bastırmaya çalışan bu sistemin sahipleri için, Nazım Hikmet ve onun gibiler vatan hainidir ve öyle kalmaya da devam edeceklerdir. Nazım Hikmet'in yıllar sonra vatandaşlığa kabul edilmesinin bu açıdan hiçbir anlamı yoktur. Çünkü Nazım böyle bir sistemin yarattığı vatanlarda "vatanız kalmay", "vatan haini" olmayı yeğlemiştir.

Ve o bu sistem devam ettiği müddetçe bu sıfatını korumaya devam edecektir. Nazım'ı fikirlerinden arındırarak düşünmek nasıl imkansız ise, sistemin Nazım'a yaklaşımının da değişimini beklemek olanaksızdır. Çünkü Nazım, gerici değer yargılarına kurban edilip yozlaştırılmayacak kadar derin bir kök salmıştır bu ülke halkının yüreğine... O ve onun gibiler tek ezilen kalıncaya dek yeryüzünde dünya halklarının yüreğini vatan belleyip "vatan haini" kalmaya devam edeceklerdir... **(İzmir'den bir İK okuru)**

Dersim'de Nazım Hikmet Şiir Gecesine engel

Tunceli Milli Eğitim Müdürü Mehmet Yıldırım Nazım Hikmet Şiir Gecesi'nde okunacak şiirlere ve sinevizyondaki Nazım Hikmet resmine sansür uygulanca Tunceli Valisi'nin isteği ile bir şiir gecesi düzenlenmişti. Bu olaya tepkiz kalmayan Eğitim-Sen Tunceli Şubesi üyeleri yapılan bu sanat kirliliğini protesto etmek için Dersim İl Kültür Merkezi'nde Cuma günü saat 18.30'da bir basın açıklaması yaptı. Basın metnini okuyan Şube Başkanı **Erkan Eslek** "3 Haziran 1963'te vatan haini olan ve sürgünde yaşamını yitiren Nazım Hikmet, aynı zamanda dünyaca tanınmış şairimizdir. Yine yıl 2009 ve Nazım Hikmet Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlığına kabul ediliyor. Ancak baskıcı, rijit (sert, katı davranış), gerici zihniyet hala devam ediyor. Ders kitaplarına şiirleri konulan, vatandaşlığa kabul edilen şair Nazım Hikmet'e karşı yapılan bu rijit, gerici saldırılar AKP'nin ve onun yerli kadrolarının ikiyezül yaklaşımını açığa çıkartmaktadır" dedi.

Basın açıklamasına Partizan'ın da aralarında bulunduğu bazı devrimci kurumlar da destek verdi. Açıklama sırasında "Hepimiz Nazım'ız, hepimiz vatan hainiyiz", "Devrimci sanat susturamaz" gibi sloganlar atıldı.

(Dersim Partizan)

...
 Vatan çiftliklerinizde,
 kasalarınızın ve çek defterlerinizin
 içindekilerse vatan,
 vatan, şose boyalarında gebermekse
 aklıktan,
 vatan, soğukta it gibi titremek ve
 sıtmadan kıvrınmaksızın yazın,
 fabrikalarınızda al kanımızı içmekse
 vatan,
 vatan tırnaklarıysa ağalarınızın,
 vatan, mızraklı ilmiühalse, vatan,
 polis copuysa,
 ödeneklerinizde, maaşlarınızda
 vatan,
 vatan, Amerikan askerleri, Amerikan
 bombası, Amerikan donanması
 topuysa,
 vatan, kurtulmamaksa kokmuş
 karanlığımızdan,
 ben vatan hainiyim.
 Yazın üç sütun üstüne kapkara
 haykırın puntolarla :
 Nazım Hikmet vatan hainliğine
 devam ediyor hâlâ.
 (Nazım Hikmet)

Polisin mağduriyeti

Polisin halka, emekçilere yönelik her türlü şiddetine kol kanat gelen İstanbul Emniyet Müdürü **Celalettin Cerrah** geçtiğimiz günlerde yaptığı bir açıklamada işkence iddialarından yakınlardan **"Gözü morardı yüzü çizildi diye, bunlara işkence denilmesi durumunda polis görev yapamaz hale gelir"** diyerek yine polisin "mağduriyetini(!)" anlatmaya çalıştı.

Kol kıvrırma da işkence mi!

İstanbul Emniyet Müdürü Cerrah, **"Kolunu kıvrırmak sizce işkence midir? İşkence dersiniz sizinle anlaşamayız"** dedi. Polisi döven kişinin adliyeden bırakıldığını iddia eden Cerrah **"Polis bir fiske vurunca işkence oluyor. Bu durumdan dolayı cezaevlerinde yatan birçok polis var. Gözü morardı yüzü çizildi diye bunlara işkence denilmesi durumunda, polis görev yapamaz hale gelir! Devletin polisinden korku olmaz ise polis görev yapamaz hale gelecektir!"** dedi.

Yaşanan her **"münferit"** olaydan sonra yaptığı açıklamalarla polisi aklamaya çalışan Cerrah'a ise yanıt yine polislerden geldi. Denizli'de gözaltına alınan 32 yaşındaki **Selim Aydın**, götürüldüğü 10 Nisan Karakolu'nda, polisler tarafından öldürülmeye dövüldü.

Aydın yaptığı açıklamada **"Karakolda, üzerime 8-10 kadar polis çullanıp, başıma, kaburgalarım ve bacaklarıma tekme tokat vurdu. Yere düştüğümde, bir baş komiser, başımı ayağıyla ezdi. Karakola gelen Denizli Barosu avukatlarından Uğur Çelikten'in gözünün önünde bile dayak yedim"** dedi. Başını ayağıyla ezdiğini söyleyen baş komiserin kendisine **"Bu konuyu uzatmayalım"** dediğini ifade eden Aydın şikâyetçi olacağını söylemesi üzerine trafik polislerinin çağrıldığını ve kendisine ceza kesildiğini söyledi.

Aydın **"Doktor, ağır darbelerin sol tarafıma gelse akciğer patlamasından ölebileceğimi söyledi, 3-4 dişim aldığım darbeler nedeniyle düşmek üzere. Can güvenliğim yok. Polislerden, şikâyetçi oldum. Aldığım raporu delil olarak mahkemeye sunup, avukata da şahit göstereceğim"** dedi.

Yaşanan son olaydan da anlaşılacağı üzere Polis Vazife Ve Salahiyetleri Kanunu ile yetkileri daha da artırılan ve hemen herkesi düşman menziline alan polisin keyfi uygulama, hak gaspları ve saldırganlığı artarak devam ediyor. Cerrah'ın bu olayları işkence olarak adlandırması işin ise 3 aylık **"iş göstermez raporu"** dahi yetmiyor. **(Ankara'dan Bir İK okuru)**

Metin Göktepe anıldı

Bundan tam 13 yıl önce 8 Ocak 1996 Pazartesi günü Ümraniye katliamında şehit düşen **Rıza Boybaş** ve **Orhan Özen**'in cenaze törenini takip etmek için gittiği Alibeyköy'de polisin saldırısıyla kitle ile birlikte gözaltına alınan **Evrensel Gazetesi muhabiri Metin Göktepe** götürüldüğü Eyüp Kapalı Spor Salonu'nda görüldüğü işkence ile katledildi. Katledilmesinin 13. yıldönümünde Metin Göktepe Esenler'de mezarı başında anıldı. 8 Ocak Perşembe günü saat 11.00'de Kemer Mezarlığı'ndaki mezarı başında kitle bir araya geldi. Anne Fadime Göktepe burada **"hepiniz birer Metinsiniz, Metin ölmedi, Metinimi yaşıyosunuz"** dedi. Konuşmanın ardından Göktepe şahsında tüm devrim şehitleri için saygı duruşunda bulunuldu. Saygı duruşunun ardından Metin Göktepe ile bir dönem çalışma arkadaşlığı yapan ve Göktepe'nin ölümünden sonra süren dava sürecini takip eden **Yazar-Şair Sennur Sezer**, satılmış

gazete ve medyaların dışında gerçek gazetecilik çizgisini sürdürenlerin daima var olduğunu ve daima da var olacağını belirtti.

Daha sonra konuşma yapan **Evrensel Gazetesi Yayın Yönetmeni İhsan Çaralan** gazeteciliğin giderek yozlaştığını belirtti. Metin Göktepe'nin uğruna hayatını ortaya koyduğu gazetecilik değerlerinin halkın değerleri olduğunu söyleyen Çaralan, Metinlerin daima yaşayacağını söyledi. Konuşmaların ardından Metin Göktepe'nin resimlerini taşıyan kitle sloganlarla anmayı tamamladı. **(H. Merkezi)**

Agos Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni **Hrant Dink**, çeşitli eylemlerle dostları tarafından anıldı.

İlk olarak **18 Ocak** günü ailesi ve dostları tarafından mezarı başında bir anma yapıldı. Zeytinburun'daki **Balıkli Ermeni Mezarlığı**'ndaki mezarı başında yapılan anmada Dink'in mezarına çiçekler konuldu.

19 Ocak günü saat 14.00'ten itibaren ise gazete binası önünde toplanan kitle, sloganlarla Hrant'ın katillerini kınayarak, onu unuttuklarını dile getirdi.

Agos Gazetesinin pencerelerinden asılan Hrant Dink posterleri anmaya katılanları selamlıyordu. Agos'un önündeki Hrant resminin etrafı karanfillerle doluydu. Onu unutmayan kitle **"Faşizme inat kardeşimsin Hrant"** sloganlarını haykırdı.

Anma programı Hrant'ın mücadelesini konu edinen konuşmalarla başladı. Türk ve Ermeni halkı arasında yaratılmak istenen düşmanlığa her zaman karşı koyan ve bu topraklarda demokrasinin gelişmesi için mücadele eden, bunun uğruna canını vermekten kaçınmayan

Hrant Dink, düşüncelerinin arkasından duran, tutarlı bir aydın olduğunu da göstermişti.

Binlerce insanın katıldığı anma,

için yazdığı yazıyı okuması ile sona erdi. Anma boyunca Ermeni halk ezgisi **"Sarı Gelin"** çalındı.

Anmadan sonra sloganlarla Tak-

Hrant Dink unutulmadı!

Hrant'ın vurulduğu saatte saygı duruşu ile devam etti. Bu sırada Hrant Dink'in bir etkinlikte yaptığı konuşma da dinletildi. Hrant'ın konuşması dakikalarca alkışlandı. Program sinema sanatçısı Halil Ergün'ün Hrant

sim'e doğru yürüyen kitlenin önü polis tarafından kesildi. Kitlenin yürümekte ısrar etmesi üzerine polis terörü yaşandı. Gaz bombaları ile saldıran polis, kitlenin dağılması üzerine geri çekilmek zorunda kal-

dı. Çatışma sırasında polis silah da kullandı. Osmanbey'den Taksim'e doğru yol boyunca çeşitli yerlerde yaşanan çatışmalarla trafik felç oldu. Polis gaz bombaları ve tazyikli suyu geliş güzel kullanarak birçok insanı mağdur etti.

Anma **"Hrant'ın arkadaşları"** adıyla gerçekleştirildi. Devrimci, ilerici kurumlara etkinliğin beraber örgütlenmesine dair herhangi bir çağrı yapılmaması katılımın önceki yıllara göre düşmesini de beraberinde getirdi. Gerçekte ise Hrant Dink'in anmasına katılmak isteyen ve sürece dahil edilmeyen geniş bir kesim bulunuyor.

Adana

Hrant Dink İnönü Parkı'nda yapılan bir basın açıklaması ile katledilişinin 2. yılında anıldı.

Çeşitli kurumların örgütlediği eylemde **"Faşizme inat kardeşimsin Hrant"** yazılı bir pankart açılarak TRT binasına kadar **"Faşizme karşı omuz omuza"** sloganları ile yüründü. TRT 1'de yayınlanan ve Maraş katliamını Hrant Dink'in de içinde bulunduğu dev-

rimcilere yıkmak isteyen programı protesto etmek için TRT'ye yürüyen kitle adına basın açıklamasını okuyan İHD Adana Şube Başkanı **Ethem Açıkalin**, cinayette sorumlulukları olmasına rağmen İstanbul ve Trabzon Emniyet Müdürlerinin halen görev başında olduğunu söyledi.

Antakya

Hrant Dink, ölümünün 2. yıldönümünde Antakya'da düzenlenen meşaleli yürüyüşle anıldı.

Eğitim-Sen Hatay Şubesi önünde bir araya gelen Antakya Demokrasi Platformu bileşenleri, Ulus Alanı'na doğru meşalelerle yürüyüşe geçti. Yürüyüşe platform bileşenlerinin de aralarında bulunduğu çok sayıda kişi katıldı. Yürüyüş sırasında sık sık, Kürtçe ve Türkçe, **"Hepimiz Hrant'ız hepimiz Ermeni'yiz"** sloganı atıldı. Yürüyüşün ardından konuşma yapan avukat **Şükran Dağ Cabir**, Hrant'ın gerçek katillerinin halen bulunmadığını belirterek, gerçek katillerinin yargı önüne çıkarılana dek mücadeleye devam edeceklerini söyledi.

Durma, susma, göz yumma!

Aralık ayının son günlerinde İsrail'in ABD desteği alarak Filistin'e yönelik yürüttüğü katlim hareketinde binlerce kişi katledildi. Yarallılara yardım için giden ambulansları dahi bombalayan İsrail "elimden kimse sağ kurtulamayacak" demek istemektedir. Sözde kendini koruma girişimi diye adlandırdığı katliam planı aslında tam anlamıyla ABD'nin Ortadoğu projesinin bir ayağı olmakta ve bu projeyi Filistin halkının kanı ile beslemeye çalışmaktadır.

Bu katliam karşısında **YDG (Yeni Demokrat Gençlik)** ve **ILPS (Halkların Uluslararası Mücadele Ligi)** Türkiye'nin İsrail ile arasında bulunan anlaşmaları protesto etmek amaçlı topladıkları imzaları bir basın açıklaması ile TBMM'ye gönderdi. 19 Ocak Pazartesi günü saat 14.00'te İstanbul'da Galatasaray Lisesi önüne toplanan YDG ve ILPS'liler **"Emperyalizm Yenilecek Direnen Halklar Kazanacak"** pankartı açarak eyleme başladı. Eylemde kitle adına açıklamayı **Özgür Sayın** yaptı.

Sayın İsrail'in gerçekleştirdiği bu katliama karşı salt "kınama" açıklama-

ları yapan emperyalist devletlerin bu katliamı meşru gören devletlerden bir farkının olmadığını, parlamento binalarında basın karşısında ya da telefon konuşmalarında İsrail'i kınayan devletlerin katliamın ortakları olduğunu ve göz boyamaya çalıştıklarını belirtti. Başta TC olmak üzere "acil ateşkes" çağrılarını yapan devletlerin katliamın ortakları olduğunu bunun birer rant kavgası kapsamında maskelerini yenilemeye çalıştıklarını söyledi. Konuşma aralarında atılan gür sloganların bitmesi ile birlikte Sayın konuşmasını şu şekilde tamamladı; **"Bizler bugün uluslararası anlaşmaları dahi gözardı ederek Gazze'de yüzlerce Filistinliyi katleden ve Batı Şeria'yı abluka altına alan İsrail'i protesto ediyor ve İsrail ile yapılmış olan tüm askeri,**

siyasi ve ekonomik anlaşmalarının iptalini, İsrail'deki Türkiye büyük elçisinin Türkiye'ye geri getirilmesini, Türkiye'deki İsrail büyük elçisinin sınır dışı edilmesini ve Filistine asker gönderilmemesi talepleri ile topladığımız imzaları TBMM başkanlığına gönderiyoruz" dedi. Konuşmanın ardından hep birlikte "katil İsrail Filistin'den defol" sloganı atılarak toplanan imzalar **PTT** yolu ile TBMM'ye gönderildi.

(İstanbul'dan bir YDG'li)

Göç ve çocuk

Asfalt yol bilmez iken
Düştük göç yollarına
Ol göç yolları
Katar katar kamyonlar
Babamın göz yaşlarıydı
Gözümünden süzülün
Yol alıyordu kamyon
Ben kaydığını düşünüyordum dağların
Ve o kadar hızlıydı ki kamyon
Çünkü,
Dağlar bir bir,
Ardsıra düşüyordu geriye
Ağlıyordum,
Köyde kalışına değil annemin
Ağlıyordum
Anlamıyordum çünkü...
Bilmediğimiz topraklara
Bilmediğimiz bir hayata
Hızla dönüyordu tekerlekler
Gözlerim uykuya dalmıştı çaresiz
Ne sayıklıyordum bilmiyorum
Dağlarımız gidiyor abla diyordum
Uyuyordum...
Uyandığımda
Ablamın kucaklarında
Bir aptalca gülümse vardı yüzümden
Hatırlıyorum...
Şimdi geride kalmış köy,
Memleket,
Geride kaldı.
İzlerini taşısam da o yılların
Vermemişim ömrümü babam gibi
Çobanlık yapmamıştım dağlarında
Günlerce, gecelerce
Aya ve yıldızlara
Etmemişim yoldaşlık,
Abim gibi...
Ama anlıyorum şimdi
Zamanla hissettim
Ensemde namlunun soğukluğunu
Dirseğimdeki ilk cop darbesinde anladım
Ve iğrenç bir suratın anama küfredişindeki
Pervasızlıkta
Gerisin geriye gittim memlekete...
Ne güzeldi,
Akşam üstü
Otlu peyniri dürüm yapmak
Annemin pişirdiği tandır ekmeğine.
Bir bize pişirmiyordu annem
Evimizin karşısındaki askere de pişiriyordu
Dağdaki gerillaya da...
Nerden bilebilirdi,
Çocuklarının cop ve dipçik darbelerine
Maruz kalacağını
Ve her darbede
En çok kendisine küfredileceğini...
Bilmediği bir dilde türkü söylüyordu
ablam
Radyodan dinleyip ezberlediği
Gocunmadan dinliyorduk
Kendisi de bilmezdi anlamını
Anlamlar yüklüyordu sadece
Sevgiyle dokuyordu sözcükleri
Hüzünlüyor...
Hüzünlüyor...
(Bir İK okuru)

Van'da saldırılar

Yüzüncü Yıl Üniversitesi **Melikşah Yurdu**'nda devrimci ve yurtsever öğrencilere yönelik yurttan atma girişimleri sürüyor. Kışlaya çevrilen üniversitemiz asker ve yönetim işbirliğiyle gerçekleşen bu olaylara **Van YDG** olarak sessiz kalmamayı ve gazetemiz ve dergimizde bu olaya yer vermemizi istiyoruz.

(Van YDG)

Ümit Cihan Tarho anması

7 Ocak günü YDG, SGD, DÖDER, Emek Gençliği, Gençlik Derneği tarafından 1998'de sivil faşistler tarafından katledilen **Ümit Cihan Tarho** için anma gerçekleştirildi.

İnönü Üniversitesi Kütüphanesi önünde bir araya gelen devrimci, demokrat ve yurtsever öğrenciler Fen-Edebiyat Fakültesi önüne kadar yürüyerek burada bir anma gerçekleştirdiler. Anmada öncelikle saygı duruşu yapıldı. Yapılan konuşmanın ardından fakülte önüne karanfillerin bırakılmasıyla anma sona erdirildi. Anmada jandarmanın yoğun bir yığınak yaptığı da görüldü. **(Malatya YDG)**

Partizan Şehit ve Tutsak Ailelerinin düzenlediği "Sınırlı bir yaşamı sınırsız bir davaya adayana..." etkinliğinde buluşalım!

Tarih: 8 Şubat 2009 Pazar Saat: 19.00

Yer: Simge 1 Düğün Salonu

Adres: Fatih Sultan Cd. Erdemir İş Merkezi

No: 98 Rammar Market Üstü

Şark Kahvesi Yol Ağzı Durağı Okmeydanı/İstanbul

İşçi-köylü

BİZ HALKIZ GELECEK ELLERİMİZDEDİR

Umur Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti.
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh.
İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İstanbul
Tel: (0212) 521 34 30 Faks: (0212) 621 61 33
Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: **Çilem ÖNSEL**
Baskı: Gün Matbaacılık Beşyol Mah. Telsizler
Mevkii Akasya Sk. No:23/A K.Çekmece/İstanbul
Tel: 0212 426 63 30-580 63 80

BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02 Cep: 0 537 270 75 60
Ankara: Sıhhiye Mh. Süleyman Sırrı Sk. Yunt Ap. No: 19/7 Çankaya Tel: (0312) 430 67 65 Cep: 0 543 453 89 84
İzmir: 856 Sokak, No: 48/203 Kemeraltı Konak, Tel: (0232) 446 78 07 Cep: 0 555 561 04 03
Malatya: Dabakhane Mh. Turgut Temelli Cd. Barış İşhanı Kat: 3 No: 94
Erzincan: Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 223 67 18 Cep: 0 536 697 94 19
Bursa: Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşhanı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98 Cep: 0 536 613 81 98
Mersin: Silifke Cd. Çavdaroğlu İşhanı Kat: 3 No: 1/8 Cep: 0 545 685 25 27
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 As-Druck Duisburg-Almanya Tel: 0049 203 40 60 958 Faks: 0049 203 40 60 959

Katil İsrail Filistin'den defol!

İsrail'in Gazze'ye yönelik devam ettirdiği saldırıların sona ermesi için onbinler alanlara çıkarak emperyalizm ve Siyonizm'i protesto etti. Saldırısı HAMAS militanlarına karşı yürütülen bir mücadele olarak göstermeye çalışan İsrail'i her gün Filistin'den gelen onlarca çocuğun ölüm haberleri yalanlıyor. Egemenlerin radikal söylemlerle "kınadıkları" ancak İsrail'in saldırılarını sona erdirmesini sağlamak için hiçbir girişimde bulunmaması İsrail'in bu saldırıyı tek başına örgütlediğinin, geniş bir emperyalist destek bulduğunun göstergesi oldu. Başta Türkiye olmak üzere İsrail'in saldırılarına askeri ve lojistik destek sunan ülkelere hayata geçirmeyi planladıklarının neler olduğu konusunda da bugünden bir tablo çiziyor. BOP içerisinde önemli görevi bulunan ülkelerden biri olan İsrail, jandarmalığını yaptığı ABD'nin direktifleriyle yeni geliştirilmiş çeşitli kimyasal silahları denemek için Filistin halkının üzerine bomba yağdırıyor. Saldırıların karşısında hükümetler sessizliğini korurken, dünyanın ezilen emekçileri alanlarda İsrail, ABD ve desteğini esirgemeyen ülkelere lanet yağdırarak soykırımı uğratılmaya çalışılan Filistin halkının direnişini selamladı.

İSTANBUL

* 11 Ocak Pazar günü, **Herkesin Sağlık Güvenli Gelecek Platformu'nun** çağrısıyla Levent Metro çıkışında toplanan çok sayıda kurum, Gazze'de katliam yapan İsrail'i lanetledi. İsrail Konsoloslukunun kapatılmasını istedi.

Tutsaklar Filistin halkının yanında

Siyonist İsrail'in saldırıları ile ilgili Tekirdağ 1 Nolu F tipi'deki devrimci tutsaklardan ve Sincan Kadın Kapalı Hapishanesi Tutsak Partizanlardan geldi. DHKPC, Direniş Hareketi, MKP, MLKP, TİKB, TKEP/L, TKP/ML tutsakları adına yapılan açıklamada "Bizler Tekirdağ 1 Nolu F Tipi Hapishanesi'ndeki devrimci tutsaklar olarak İsrail siyonizminin katliamları karşısında Filistin halkının yanında olduğumuzu bir kez daha tüm dünyaya duyuruyor, devrim ve sosyalizm mücadelesini yükseltmeye çağırıyoruz" denildi.

Sincan'dan kadın tutsaklar ise "Direnişle, İncifadıyla dünya halklarına örnek olan, güven ve güç veren Filistin halkı son sözü söyleyecek; Direnen Filistin kazanacak! Bizler dört duvar arasında da olsak, direniş destekleyen eylemlerde, Gazze'de mevzilerde olacağız" dediler.

Polisin, konsolosluk ablukaya aldığı eylemde, Platform adına yapılan basın açıklamasını, İHD Şube yöneticisi **Ümit Efe** okudu. Efe açıklamada, Siyonist İsrail'in Gazze'de bir soykırım uyguladığını belirtti.

Açıklamanın ardından, demokratik kurum temsilcileri de yaptıkları konuşmalarla İsrail'in katliamlarını protesto etti. Dudullu Organize Sanayi Bölgesi'nde direnişte olan, Sinter Metal işçilerinden **Ferit Yalçın**, "Filistin halkının direnişini selamlıyoruz, Siyonist İsrail kaybedecektir, sermaye kaybedecektir" dedi. Konuşmaların ardından Hilmi Yarayıcı'nın söylediği Türkçe ve Arapça ezgilerle eylem sona erdi.

* **Filistin Halkıyla Dayanışma Derneği**, her akşam saat, 19.00'da

Galatasaray Meydanı'nda, İsrail Siyonizmi'nin Gazze halkını katletmesini protesto ediyor.

* Siyonist İsrail'in saldırıları, F tipi hapishanelerde devrimci tutsaklar tarafından her akşam sloganlarla protesto ediliyor. Filistin halkına desteklerini ifade eden tutsaklar, alkış ve ıslıklarla Gazze için ses veriyor. Tekirdağ 2 Nolu F Tipi Hapishanesi'nde bulunan devrimci tutsaklar, her akşam direniş bir ses veriyor. TKP/ML ve MLKP dava tutsakları, sendika ve meslek odalarının çağrısı ile başlayan, "Her akşam saat 18.00'de Filistin için ses ver" eylemlerini F tipi hücrelerden destekliyor. Tutsaklar, Siyonizm'i lanetlerken, Filistin halkına desteklerini ifade ediyor, direniş selamlıyorlar.

* 9 Ocak Cuma günü KESK Haber-Sen İstanbul 9 No'lu Şube üyesi emekçiler, Sirkece Postanesi önünde biraraya gelerek, İsrail postalarını taşımak istemediklerini söylediler. Emekçiler, akşam saat 17.00'den saat 22.00'ye kadar meşalelerle postane önünde nöbet tuttular. İsrail postalarını taşımak istemediklerini söyleyen emekçiler, postane önünde, meşaleler taşıyarak, ıslıklar kaldılar. Filistin işgalini anlatan belgesel gösterimi yaptılar. İş çıkış saatine denk gelen eyleme işçi ve emekçiler yoğun ilgi gösterdi.

* 11 Ocak Pazar günü, **Okmeydanı Demokrasi Platformu** ve **Örnektepe Halk İnişiyatifi**, akşam saatlerinde, ortak yaptıkları kitlesel bir

eylem ile İsrail Siyonizmi'ni lanetledi.

İki ayrı koldan gerçekleştirilen yürüyüşün birisi, Örnektepe Mahallesi'nde diğeri Okmeydanı'nda gerçekleştirildi. Her iki yürüyüş kolu da, mahalleler içinde sloganlar eşliğinde yürüyerek, mahalle halkını Filistin direnişine destek vermek için sokağa çıkmaya çağırdı.

Şark Kahvesi Cami Durağı'nda birleşen yürüyüş kolları, Okmeydanı sokaklarını, çevreden halkın desteğini de alarak arşınladı. Kortejin önünde İsrail vahşetinin boyutlarını simgeleyen tabut taşıdı, Filistin bayrağı açıldı.

Eyleme katılan Filistinli bir genç, açıklamanın ardından bir konuşma yaptı.

* Pir Sultan Abdal Kültür Derneği İstanbul Şubeleri, 10 Ocak Cumartesi günü, Taksim Tramvay Durağı'nda, yaptıkları eylemle katliamları lanetledi. PSAKD üyeleri, Galatasaray Meydanı'na kadar yürüdü.

* 8 Ocak Perşembe günü, **SES Şişli Şubesi**, Şişli Etfal ve Okmeydanı Eğitim Araştırma Hastanelerinde basın açıklamaları yaptı ve

İsrail'in Gazze'ye yönelik katliamlarını protesto etti. Eylemlere hasta yakınları katılarak destek verdi.

* **BDSP, Partizan ve Mücadele Birliği** 11 Ocak 2009 tarihinde Gazi Mahallesi Eski Karakol önünde toplanarak İsrail'in Filistin'e yönelik vahşi saldırılarını protesto etti. Çeşitli sloganlarla Cemevi'ne yürüyen kitle adına yapılan açıklamada, tüm dünyanın gözleri önünde emperyalist efendilerin elbirliği ile dünyayı halklar mezarlığına çevirmek istediklerine dikkat çekildi. Alınları'nın de destek verdiği açıklamada emperyalist barbarlığa en iyi yanıtın yine Ortadoğu'nun emekçi halklarından geldiği söylendi.

Aynı gün Cemevi'ni aşure yemek için "ziyaret" eden İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin AKP'li Başkanı Kadir Topbaş'ı layıhınca ağırlemek isteyen emekçi Gazi halkı Cemevi etrafında toplanarak aşureyi Topbaş'ın boğazına dızdı.

* Filistin'de yapılan zulme sessiz kalmamak için, Esenler Dört Yol'da yapılan basın açıklamasına destek verdik. Basın açıklaması, **Esenler Pir Sultan Abdal Kültür Derneği** önünde, "Filistin halkı yalnız değildir" pankartının açılmasıyla başladı. Toplanan kitle, Filistin bayrakları taşıyarak ve sloganlar atarak, Dört Yol'a kadar yolu trafığe kapatıp yürüyüş yaptı. Burada basın metninin okunmasıyla eylem sona erdi.

Güngören'de de, Filistin halkına destek mahiyetinde bir meşaleli yürü-

yüş gerçekleşti. EMEP, DTP ve ÖDP'nin düzenlediği kitlesel protesto

yürüyüşüne Partizan okurları olarak katıldık. (**Esenler Partizan**)

* 11 Ocak Pazar günü saat 18.00'de Demokrasi Caddesi girişinde **Krizin Yüklüne Karşı Sarıgazi Halk Platformu** bileşenleri ve çeşitli demokratik kitle örgütlerinin katıldığı eylemde Filistin için sessiz kalmama çağrısı yapıldı. Yaklaşık 200 kişinin katıldığı ve sesli ajitasyonla devam eden eylem Demokrasi Caddesi'nde yapılan yürüyüş ile son buldu.

(**Sarıgazi İK okurları**)

ANKARA

* Filistin Halkıyla Dayanışma Komitesi'nin yaptığı çağrı üzerine devrimciler, çok sayıda kitle örgütü ve siyasi partiler alanlara çıktılar. 17 Ocak Cumartesi saat 13.30'da Kolej Kavşağı'nda toplanan kitle Ziya Gökalp Caddesi'nden Kızılay'a doğru yürüyüşe geçti.

Partizan yürüyüşüne "Diren Gazze, dünya seninle" pankartıyla katıldı. Eylem alanında komite adına basın açıklamasını şair Mehmet Özer okudu.

* "İsrail'e yapılan anlaşmalar iptal edilsin", "İsrail Büyükelçisi sınır dışı edilsin", "Konya İsrail'e kapatılsın" talepleriyle Meclis'e yürümek isteyen gençlere polis saldırdı. Çok sayıda kişi yaralanırken **Merve Ergün** ve **Yigitcan Ecevit** isimli iki kişi gözaltına alındı. Eylemi takip eden muhabirimiz Dişad Özüberk de polisin şiddetine maruz kaldı.

16 Ocak Cuma günü saat 17.30'da Güvenpark'taki Milli Müdafaa Caddesi üzerinde toplanan aralarında YDG'nin de bulunduğu gençlik örgütlerinin Meclis'e yürütmesine polis izin vermedi. Çeşitli sloganlar atan kitle, barikatın kaldırılması için bekleyişe geçti. YDG "Her yer Gazze, her yer direniş, başka çıkış yok" pankartıyla eylemdeki yerini aldı.

Kitlenin yürüme kararlığı göstermesi üzerine İsrail dostları müdahale emri verdi. Çembere alınan gaz bombası ve coplarla saldırıya uğrayan gençler, polise taş ve sopalarla karşılık verdi, kitle çatışmayı Kızılay'a taşıdı.

Sakarya Meydanı'nda yeniden toparlanan kitle, burada bulunan esnafa ve insanlara

TV kanallarında İsrail'i "kınayanların" bugün "Kahrolsun İsrail" diyen gençliğin üzerine polisi sürenlerle aynı kişiler olduğu anlatılarak halk saflara mücadeleye çağırıldı. Sakarya Caddesi'nden Yüksel'e doğru ye-

niden yürüyüşe geçen gençlik, Ziya Gökalp'ı trafığe kapatarak sloganlarla eylemini sürdürdü. Yüksel Caddesi'nde yapılan basın açıklamasında İsrail saldırılarının devam ettiği ölümler-

rin her geçen gün daha da arttığı hatırlatılarak, katliamda AB ve ABD emperyalizminin rolüne dikkat çekildi.

BURSA

* 9 Ocak günü aralarında KESK, TTB, Çiftçi Sendikaları Konfederasyonu, DİSK, TMMOB gibi kurumların bulunduğu bileşenin çağrısı üzerine Bursa Büyükşehir Belediyesi binasının arkasında toplanarak İsrail katliamını ve işgalini protesto etti.

* 4 Ocak Pazar günü biraraya gelen ve aralarında **Partizan**'ın da bulunduğu kurumlar saat 15.00'te Pozcu Forum Alışveriş Merkezi önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Alışveriş merkezinin güvenlik görevlileri her ne kadar müdahale etmek isteseler de eylem gerçekleşti.

Gençlik Filistin için ayakta!

* 31 Aralık günü Filistin halkıyla dayanışma çerçevesinde yapılan basın açıklamasını **YDG, DGH, SGD, Öğrenci Kolektifleri** ve **Yurtsever Cephe** gerçekleştirdi. Meşaleli kısa bir yürüyüşün ardından yapılan basın açıklamasına yaklaşık 100 kişi katıldı.

(**Çanakkale YDG**)

* 9-10-11 Ocak günlerinde Sivas merkezde **YDG, DGH** ve **Öğrenci Kolektifleri** tarafından ortak bir imza standı açıldı.

Stand çalışması boyunca TC'nin yaptığı açıklamalara rağmen hala İsrail ile askeri ve stratejik anlaşmaların sürdürüldüğü vurgusu yapıldı. Halkın yoğun ilgi gösterdiği stand çalışmasında resim sergisi de açıldı. İmza standında yaklaşık 4 bin imza toplandı ve imzalar 11 Ocak günü **Çıbıllar Parkı**'nda yapılan basın açıklamasının ardından gönderildi.

(**Sivas YDG**)

* Gaziantep Üniversitesi'nde 9 Ocak'ta bir araya gelen DGH, YDG, ESP, Yurtsever Gençlik ve TKP "Katil İsrail, Filistin'e özgürlük" pankartıyla bir yürüyüş düzenledi. Üniversite girişine kadar yapı-

lan yürüyüş, basın açıklamasıyla sonlandırıldı. Açıklama yapılmadan önce Filistin'de katledilenler saygı duruşuyla anıldı. Basın açıklamasında İsrail'in ABD'nin Ortadoğu'daki kolu olduğu ve bu yaptığı katliamda dünya egemenleri tarafından desteklendiği belirtildi. Gaziantep Üniversitesi'nde uzun

süredir var olan sessizlikten sonra bu eylem oldukça önemliydi.

(**Antep YDG**)

* Malatya'da İnönü Üniversitesi'nde katliama sessiz kalınmaması için "**Filistin'e selam, direniş devam**" pankartı açılarak bir yürüyüş gerçekleştirildi. YDG, SGD, Gençlik Derneği, DÖDER ve Emek Gençliği tarafından gerçekleştirilen eylem sloganlarla sona erdi.

(**Malatya YDG**)

* İsrail Siyonizminin saldırganlığının yol açtığı Gazze katliamını kınamak için Amed'e te basın açıklaması yapıldı. **Yeni Demokrat Gençlik, Demokratik Gençlik Hareketi** ve **Ezilenlerin Sosyalist Platformu** tarafından örgütlenen eylem 18 Ocak Pazar günü Ofis İş Bankası önünde gerçekleştirildi. Üniversite ve merkezde yoğun bildiri dağıtımı gerçekleştirildi. Gerek bildiri dağıtımında insanların Filistin katliamına duyarlılık göstermesinden kaynaklı yaklaşımı oldukça olumlu oldu. Basın metni okunduktan sonra eylem sloganlarla sonlandırıldı.

(**Amed'den bir İK okuru**)

Emekçiler Filistin halkının yanında

Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu'nun çağrısı üzerine AKP'nin politikalarını, İsrail ile yapılan ikili anlaşmaları ve Filistin'e yönelik devam eden saldırıları protesto etmek üzere 7 Ocak 2009 tarihinde Taksim Tüneli'nde biraraya gelen sendikalar, partiler, dernek ve platformlar, AKP ve İsrail'e karşı ortak mücadele çağrısı yaptı. "**Krizin yükünü reddediyoruz, İsrail vahşetini lanetliyoruz**" pankartını açan kitle sloganlarla Taksim'e doğru yürüyüşe geçti. 3 bini aşkın insanın katıldığı yürüyüşte Gazze'de katledilenlerin fotoğraflarıyla

birlikte Olmert, Erdoğan ve Bush gibi katillerin fotoğraflarının altında "**Katillerimiz bunlardır**" yazıları bulunan dövizleri taşıdı. Yürüyüşe katılan binlerce kişi, Fransız Konsoloslukunu önünde polis barikatıyla karşılaştı. Taksim'e gidilerine engel olan polisin tavrını protesto eden kitle, oturma eylemi yaptı. Yapılan görüşmeler sonucunda polisin geri çekilmesiyle kitle Taksim Meydanı'na yürüdü.

Partizan kitlesi eyleme DDSB flamaları ile katıldı.

(**İstanbul**)

Dersim-Pertek

9 Ocak 2009 Cuma günü Pertek Demokrasi Platformu tarafından İsrail'in Filis-

İsrail'e öfke her yerde!

tin'e yönelik saldırılarını protesto etmek amacıyla yürüyüş ve basın açıklaması düzenlendi. Pertek Köy Garajı'nda biraraya gelen kitle Cumhuriyet Meydanı'na yürüyerek burada bir basın açıklaması yaptı.

Eylem, "Bizler **Pertek Demokrasi Platformu** olarak (Partizan, YDG, DHF, EMEP Gençlik İnişiyatifi, HÖC, Kadın Kültür Derneği, Ziraat odaları) Filistin halkının haklı mücadelesini destekliyor, zaferin direnen halkların olacağına inancımızı bir kez daha vurguluyoruz" denilerek sonlandırıldı. (**Pertek İK okurları**)

İzmir

İzmir Kuruçesme Mahallesi halkı 15 Ocak günü mahalle içerisinde yaptığı meşaleli yürüyüşle Siyonist katliamı lanetledi ve Filistin halkının direnişini selamladı.

Partizan, **ESP**, **DHF**, **Özgür Yaşam Kooperatifi** ve **Buca PSAKD**'nin çağrısı ile biraraya gelen halk, saat 20.30'da son durakta toplandı ve buradan Buca-Kop Meydanına kadar yürüyüş yaptı. Meydana gelindiğinde basın açıklaması okundu.

Mahalle halkının sürekli alkış ve ıslıklarla destek verdiği eylem sloganlar ile sona erdi.